

397

שריבי אור

משיעורי השבועיים של
הגד"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

פרשת
משפטים
תשפ"ה

2	שעור שנמסר במלכה מלכה מוצאי שבת קדש בשלח י"א שבט תשפ"ה
8	שעור שנמסר במלכה מלכה מוצאי שבת קדש יתרו י"ח שבט תשפ"ה
14	שעור שנמסר בליל שלשי משפטים כ"א שבט תשפ"ה
20	שעור שנמסר בליל רביעי משפטים כ"א שבט תשפ"ה
23	שיעור שנמסר ביום שני י"ג טבת פ"ה לשיעור דף היומי
61	שבת יתרו תשפ"ה
63	והתקדשותם: שכל היהודים – יהיו בלי שום תאוה
66	הפרשה: אי אפשר לתאר את רחמי התורה

התמונות באדיבות:
מקושרים לצדיק,
קרן הצדיק, שובו
בנים אינמרנישנאל

שיעורים

שעור שנמסר במלכה מלכה מוצאי שבת קדש בשלח י"א שבט תשפ"ה

יכול להביא את משיח? הרב'ה
אמר: בטח שאני יכול להביא
אותו! "אתה יכול להראות לי
אותו" – שאל השפולער, "בטח
שאני יכול להראות לך אותו!"
אה, ככה? אז בא נשתה כוס תה
ביחד.

הרב'ה אומר ב[חיי מוהר"ן סימן רנ"ו]:
"אני פלא ונשמתי הוא פלא גדול
מבריא העולם, אני יכול להביא
את משיח כל דקה, כל שניה, אני
יכול להביא את משיח".¹

הרב'ה שלח לשפולער,
השפולער שאל את הרב'ה: אתה

מראי מקומות והערות

מה פעלתי אף על פי שאתם אנשים פשרים
אבל לא כך רציתי, (כי כבר מבאר שרצה
לעשות מאתנו צדיקים גמורים מפלגים
במעלה) ואיך אבוא לפני כסא הכבוד. אף אני
מנחם עצמי במעט אנשים שיש לי שם
בעולם הבא. הינו אותן אנשים מאנשי
שלומנו שכבר נפטרו שאלו כבר הם מאנשי
בונדאי. וכן שמעתי בעצמו שאותן שנפטרו
כבר הם בונדאי מאנשי כי אותן שהם בחיים
עדין הם בסכנה גדולה, אבל אלו שנפטרו
כבר הם מאנשי בונדאי:

¹ חיי מוהר"ן - אות רנו
(טו) שמעתי בליפויץ שאמר אני איש פלא
ונשמתי הוא פלא גדול:
(זי) שמעתי שאמר יש לי השגה פזו להשם
יתברך שהייתי יכול להביא על ידה את משיח,
אבל סלקתי הכל ולקחתי עצמי אצלכם
להחזיר אתכם למוטב, כי זה גדול מן הכל, כי
וכאן מאן דאחד בידא דתיבא. ואז הוכיח את
אנשי שלומנו מאד ואמר, כמה יגיעות היו לי
בשבילכם, כמה פעמים נחר גרוני ונתיבש
הלחלוחית בפי מרובי הדבורים שהרביתי
לדבר עם כל אחד ואחד מכם בפדטיא, ועתה

מורינו הרב כמ"ו בשבט

צריך לכסוף לה', ה' ברא אותו, ה' הוא האבא האמתי שלו, הוא כמו שתינוק נכסף לאמא, כמו שתינוק נכסף לאמא הוא צריך לכסוף לה', לראות את ה' כל שניה. הרב'ה אומר: אני רואה את ה' מהיום שגולדתי, ואצלי אין שום עבודת ה' "רצוא", אצלי רק ה"שוב" זה עבודה — איך מחזירים את הנשמה לגוף.

כמו ששאלו את רבי מנדל (מנמירוב) [מרמנוב], מה הוא למד אצל המגיד? מה המגיד עשה לך? מקדם התפללת — וגם עכשיו אתה מתפלל, מה החדוש? הוא אומר: כשהייתי אצל המגיד אז הייתי צריך להחזיק את הגוף שלא יעוף אחרי הנשמה,

כי באמת אומר את זה רבי שמחה בונים מפשיסחא כששני יהודים שותים כוס תה אז הם יכולים לראות את משיח, אם הם באמת אוהבים אחד את השני וכל אחד מוכן למסור את הנפש למען השני. כמו שכתוב עכשיו [ברש"י על הפסוק ויחן שם ישראל נגד ה']; שמות יט, בן "כלב אחד כאיש אחד", והנה מצרים נסע אחריהם" [שמות יד, י], אז כתוב "כלב אחד", ואצל עם ישראל כתוב בהר סיני, "ויחן שם ישראל" כתוב "כאיש אחד" שם ישראל זה איש אחד ממש.

והרב'ה עשה את הכל כדי שיחזרו בתשובה. שהרב'ה אומר ברנ"ב שאצלי ה"רצוא" זה שום עבודה — איך שאדם נולד הוא

כָּבֶר גְּדֻלִּים, כָּבֶר בְּגִיל שֵׁשׁ לֹא מְגִיעִים לַחֲדָר כִּי הֵם עָרִים עַד 6:00 וְעַד 9:00 אֶפְלוּ, אִזְּתַּחֲלֶנּוּ לְגַמֵּר בְּשָׁתִים, זֶה לֹא עֶזֶר, הַיְלָדִים גַּם כֵּן לֹא הִגִּיעוּ לַחֲדָר, הֵינּוּ צָרִיכִים לְגַמֵּר ב־24:00 בְּקֶשֶׁי עֶזֶר ב־24:00, אִזְּקַצְנוּ אֶת זֶה ל־22:00, כִּי הֵינּוּ מְגִיעִים הַבֵּיתָה ב־22:00 כָּבֶר הִיָּה הַכִּי מְקֻדָּם מֵה שֶׁהִצְלַחְנוּ לְקַצֵּר.

עֲכָשְׁיוּ אֲנַחְנוּ כָּבֶר ב־20:40, עוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת כָּלָם בְּבֵית, כָּלָם צָרִיכִים לְדַעַת שֶׁהַבְּנוֹת גּוֹמְרוֹת אֶת כָּל הַתְּהִלִּים, וְכָל בְּעַל לִוְיָד עִם אִשְׁתּוֹ עֲכָשְׁיוּ בְּהַכָּשֶׁר כָּלִים, בְּהַכָּשֶׁר כָּלִים ד', כָּל אֶחָד, עַל הָהָרִים עַל "אֲנָכִי לֵה" אֲנָכִי אֲשִׁירָה" [שׁוֹפְטִים ה, ג], כִּי מִי כָּתַב אֶת הַ"פְּרָעוֹת" [שָׁם, ב]? מִי כָּתַב אֶת הַמֶּלֶךְ "פְּרָעוֹת"? זֶה אִתָּה כְּתִבְתָּ? לֹא אִתָּה, אִזְּסִלִּיחָה שִׁחֲשִׁדְתִּי בְּכָשָׁרִים. "בְּפָרַע פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל".

"אֲנָכִי לֵה" אֲנָכִי אֲשִׁירָה", אִזְּרַבִּי נִתֵּן מִבֵּיא אֶת הַמִּדְרָשׁ בְּהַכָּשֶׁר כָּלִים ד' סְעִיף ח', כָּל אֶחָד יִקְרָא אֶת זֶה הַלִּילָה, כָּל אֶחָד יִלְמַד אֶת זֶה עִם אִשְׁתּוֹ, וְגַם אֶת הַסְּפּוֹר שֶׁקִּרְאוּנוּ גַּם בַּהַפְּטָרָה הַקּוֹדֶמֶת,

כִּשֶׁהִתְקַרְבְּתִי לְמַגִּיד הַגּוֹף נִדְבָק לְנִשְׁמָה, עֲכָשְׁיוּ אֲנִי צָרִיף לְהַחֲזִיר אוֹתוֹ, אֲנִי בְּקֶשֶׁי מַצְלִיחַ לְהַחֲזִיר אוֹתוֹ, הַגּוֹף כָּבֶר נִמְצָא אֶצֶל הַנִּשְׁמָה, נִמְצָא בְּשָׁמַיִם, אִזְּאוֹתָה תְּפִלָּה זֹו לֹא אוֹתָה תְּפִלָּה, זֶה כָּבֶר נִשְׁמָה בְּלִי גּוֹף.

כְּשֶׁבָּאִים לְצַדִּיק אִזְּהַתְּפִלָּה הִיא נִשְׁמָה בְּלִי גּוֹף, זֶה רַק נִשְׁמָה.

עֲכָשְׁיוּ אֲנַחְנוּ נִתְפַּלֵּל וְתִיקֵין ב־5:00, עֲכָשְׁיוּ זֶה 20:40, ב־22:40 זֶה עוֹד שְׁלֹשׁ שְׁעוֹת 22:40 זֶה יֵצֵא עוֹד שְׁעָתִים, עוֹד שְׁעָתִים, אִזְּאִזְּ23:40, 23:40 עוֹד שְׁלֹשׁ שְׁעוֹת, לְהַתְּחִיל תְּקוּנָה חֲצוֹת, כָּל הַבְּנוֹת צָרִיכוֹת לְגַמֵּר אֶת הַתְּהִלִּים, וְאִיךְ שֶׁהֵם מְגִיעִים הַבֵּיתָה — מְרִימוֹת אֶת הַכְּסָאוֹת שׁוֹפְכִים דְּלִי מַיִם, שְׁלוֹשָׁה דְּלִי מַיִם בְּכָל חֲדָר, צְבִיָּה הִיָּתָה עוֹשָׂה אֶת זֶה, הִיא הִיָּתָה בְּגִיל חֲמֵשׁ אָף אֶחָד לֹא אָמַר לֵה, הִיא בָּאָה הַבֵּיתָה וְאִיךְ שִׁיוֹצֵאת הַשְּׁבֶת מְרִימָה אֶת הַכְּסָאוֹת, שׁוֹפְכֶת דְּלִי מַיִם.

אֲנַחְנוּ בְּכָלֵל הֵינּוּ גּוֹמְרִים אֶת הַתְּפִלָּה (- מְעַרֵב וּמְלוּה מַלְכָּה) ב־5:00 בְּבִקְרָה, וְאַחֲרֵי זֶה אָמְרוּ שֶׁהַיְלָדִים כָּבֶר לֹא מְגִיעִים לַחֲדָר, הַיְלָדִים

גם מי כתב את זה? "כתבור
בהרים וככרמל בים יבוא" [ירמיהו
מו, יח], (מי פתב את זה? נחמן ורבינשטין?
לא, לא הוא, סליחה ששדדתי...) "כתבור
בהרים" — כי התבור היה
בהימלאיה, היה באנדים, אנדים
זה שבע וחצי קילומטר, הימלאיה
זה שמונה וחצי, האורסט זה
8,848, כמעט תשע קילומטר,
התבור היה בגבה של תשע
קילומטר, הוא היה בהימלאיה,
הוא היה בנפאל, הוא החליט
שהוא מגיע להר סיני. הוא אמר,
הוא עבר קורס טיס הוא התחיל
לטוס באויר, בלי רשיון כמובן,
כמובן שהציונים תפסו אותו על
חם, הורידו אותו, אמרו לו: תרד,
אתה לא תגיע לסיני, אין דבר
כזה, אתה לא מגיע לסיני. הוא
אמר: מה הפרוש שאני לא אגיע
לסיני? אמרו: אי אפשר, כבר
בחרו בהר סיני, ה' בחר בהר סיני
שהוא הכי נמוך, אתה מדאי
גבוה. אתה לא מוכן לחזור? הוא
אמר: אני לא חוזר, כנראה הוא
למד משובו בנים, הוא למד
להיות עקשן, עקשן כזה עוד לא
ראיתי בחיים שלי, הוא אמר: אני
נשאר. מי שטס בעמק רואה את
התבור, זה תקוע באמצע העמק,

העמק הוא מישור ושם זה תקוע
פתאם, סתם מישוהו תקע אותו,
(אולי זה נחמן צוקר תקע — יכול להיות, הוא
מנסה להכחיש, אני לא מאמין לו, יש לי
מצלמות עוד נבדק את זה, מי תקע אותו
שם...) אז הוא אמר: אני כאן
נשאר, אני לא זז מפה. אז עכשיו
קראנו על התבור, קראנו
בהפטרך.

וגם הכרמל אמר: אני לא מוכן
לזוז. אמרו לכרמל, "כתבור
בהרים וככרמל בים יבוא",
הכרמל היה בתוך הים, בתוך
הים, מצאו עליו מאבנים, כל מיני
דגים מאבנים שאומרים שהוא
היה ממש, שהים הגיע עד הכרמל
— פסגת הכרמל, אז "ככרמל בים
יבוא" — הכרמל היה ממש בתוך
הים, הוא נצקק מהים, התחיל
לעוף באויר, כמובן בלי רשיון,
הוא למד קורס טיס, הוא עשה
עשרים שעורים במקום מאתים,
אז הורידו אותו, הורידו אותו,
והציונים הורידו אותו, עשו רשת
ענקית, תפסו אותו באויר הורידו
אותו, אמרו לו: אתה לא ממשיך
לטוס. אבל הוא עקשן, הוא למד
פעם בשובו בנים, הוא אמר: אני
ממשיך לא אכפת לי מהרשת

וְהַגְבֵּרִים יֵשׁ לָהֶם עֲכָשְׁיוֹ שֶׁלֹּשׁ שָׁעוֹת עַד חֲצוֹת, שְׁיוּכְלוּ לִגְמֹר אֶת כָּל קְדוּשֵׁין, רַק לֹא עַל הַנֶּחֱשׁ, עַל הַנֶּחֱשׁ צָרִיךְ לְדַלֵּג, כִּי אִם הַנֶּחֱשׁ יִשָּׁךְ מִיִּשְׁהוּ אִזּוֹ יֵאָשִׁימוּ אוֹתִי בְּסוֹף, יִגִּידוּ שְׂאֵנִי אֲמַרְתִּי לְלַמֵּד עַל הַנֶּחֱשׁ, זֶה נֶחֱשׁ עִם שְׁבַע רָאשִׁים, אֲפֹלוּ מוֹרִידִים רֹאשׁ אֶחָד כַּמָּה נִשְׁאָר? [שש]. וְאִם מוֹרִידִים שְׁנָיִם? [חֲמֵשׁ]. וְאִם מוֹרִידִים שְׁלֹשׁ? [אַרְבַּע]. וְאִם מוֹרִידִים אַרְבַּע? [שְׁלֹשׁ]. וְאִם מוֹרִידִים חֲמֵשׁ? [שְׁנַיִם]. וְאִם מוֹרִידִים שֵׁשׁ? [אֶחָד]. אִזּוֹ רוֹאִים שֶׁלֹּא עוֹזֵר שׁוּם דְּבָר, אֲפֹלוּ אִם מוֹרִידִים שֵׁשׁ נִשְׁאָר עוֹד, אִזּוֹ מְבַקְשִׁים לְדַלֵּג עַל הַסְּפֹר הַזֶּה, שְׁבִמְקָרָה שֶׁהוּא יִשָּׁךְ מִיִּשְׁהוּ שֶׁלֹּא יֵאָשִׁימוּ אֶת הָרֵב שְׁבֻזְכוֹת הָרֵב שֶׁהוּא עֲכָשְׁיוֹ קִבֵּל

שְׁלָכֶם. וְלֹא עֹזֵר כָּלוּם, תִּפְסוּ אוֹתוֹ, אָמְרוּ לוֹ: אֵתָּה לֹא מִתְקַדֵּם. אִזּוֹ הוּא אָמַר: בְּסֻדֵּר, אֲנִי נִשְׁאָר כָּאֵן. אֵיפֹה הוּא נִשְׁאָר? אֵיפֹה שְׁהִרְבֵּה הַגִּיעַ, הִרְבֵּה הַגִּיעַ לְחִיפָה? גַּם אֲנִי אֲגִיעַ לְחִיפָה! כִּכָּה הוּא נִעְצָר בְּחִיפָה.

הִרְבֵּה הָיָה עַל הַכַּרְמֶל, הוּא אָמַר "פֹּה אֵלֵּיהוּ הַנְּבִיא הַתְּבוּדָה, פֹּה אֵלֵּיהוּ הַנְּבִיא הוֹרִיד אֵשׁ מִהַשָּׁמַיִם". מִי שֶׁעוֹלָה עַל הַכַּרְמֶל יְכוּל לִרְאוֹת אֵשׁ יוֹרֶדֶת מִהַשָּׁמַיִם. כָּל מִי שֶׁטָּס בַּכַּרְמֶל יְכוּל לְהוֹרִיד אֵשׁ מִהַשָּׁמַיִם. אִזּוֹ כָּל זֶה לְמַדְנוּ בַּהֶפְטָרָה שֶׁל בְּשִׁלּוּחַ.

וְלִקְרָא אֶת הַלְקוּטֵי הַלְכוֹת הַכֶּשֶׁר כְּלִים ד' סְעִיף ח', כָּל אֶחָד יִלְמַד אֶת זֶה עִם אֶשְׁתּוֹ, אֶת כָּל הַהֲלָכָה.

לְשֹׁמֵר שַׁבָּת, כָּלֵם הַתַּחֲלִילוֹ.

[כִּי בָּעֵבֶר בְּקִבּוּצִים] לְמַדּוּ אוֹתָם שְׂאִין שַׁבָּת, וְאֵין יוֹם כְּפוֹר, אִזְּהֵם רָאוּ שֶׁהַכֹּל הַפּוֹדֵף עַל הַפּוֹדֵף, בְּדִיוֹק בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה — כִּי הֵם לֹא רָקְדוּ עִם סִפְרֵי תּוֹרָה הֵם רָקְדוּ עִם שְׂמִפְנִיָּה, כָּל אֶחָד עָשָׂה מָה שֶׁאֲשָׁתוֹ שָׁל אוֹן בֶּן פֶּלֶת עָשָׂתָה, הַשְׁקָתָה אוֹתוֹ בְּקִבּוּק שְׂמִפְנִיָּה וְאִזְּהֵם נִרְדָּם 24 שָׁעוֹת, אוֹתוֹ יוֹם הוּא לֹא הִנִּיחַ תְּפִלִּין, הוּא אָמַר: מָה עִם הַתְּפִלִּין? הִיא אָמְרָה: יוֹתֵר טוֹב שְׂיוֹם אֶחָד לֹא תִּנְיַח תְּפִלִּין וְתַחֲזִיָּה עוֹד מֵאָה שָׁנָה — תוּכַל לְהִנִּיחַ מֵאָה שָׁנָה תְּפִלִּין, מֵאֲשֶׁר הַפּוֹדֵף שֶׁאֲתָה תִּנְיַח תְּפִלִּין וְתִבְלַע בְּאֶדְמָה וּמֵאָה שָׁנָה לֹא תִּנְיַח תְּפִלִּין, אִזְּבֹא נַעֲשֶׂה עֵסֶק, נַעֲשֶׂה דִּיל, נַעֲשֶׂה בִּיזְנָס — יוֹם אֶחָד תִּשְׁתָּה שְׂמִפְנִיָּה תִּישָׁן עַד הַלֵּילָה, עַד אַחֲרֵי שְׁכָלָם כָּבֹר נִבְלָעוּ בְּאֶדְמָה, אִזְּבִזְכוֹת...

כָּל זֶה כְּתוּב בְּפִקְדוֹן ד', כָּל אֶחָד יִלְמַד עִם אֲשָׁתוֹ פִּקְדוֹן ד' בְּסוֹף, "חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה" [מִשְׁלֵי י, א] — זֶה אֲשָׁתוֹ שָׁל אוֹן בֶּן פֶּלֶת, שֶׁהָאִשָּׁה הִיא בּוֹנֶה בֵּית, הִיא צְרִיכָה לְשֹׁמֵר עַל הַבַּעַל. הָאִשָּׁה זֶה חֲכָמָה חֲכָמָה שָׁל בִּין, יֵשׁ לָהּ

פְּדִינוֹת מְרִבִּי עֶקִיבָא... כְּתוּב בְּפִקְדוֹן לְשֹׁמֵר שַׁבָּת — זֶה בְּאֶמֶת נִכּוֹן; הַתְּרַמְנוּ אֶת רַבִּי עֶקִיבָא וְאֶת רַבִּי חֲזִיָּא וְאֶת הַרְמֵב"ם, כָּל אֶחָד הִבִּיא מְלִיאָרְד וְחֲצִי דוֹלָר. אִזְּבִּיזְכוֹת הֵם כְּתוּבוֹ בְּפִקְדוֹן לְשֹׁמֵר שַׁבָּת הַלֵּךְ לְהַתְרִים אֲנָשִׁים — אָבֵל זֶה הִיָּה רַבִּי עֶקִיבָא וְרַבִּי חֲזִיָּא וְהַרְמֵב"ם, וְהַשְׁבָּעַת הָאִמָּהוֹת וְיוֹכֶבֶד וְאַבִּיגַיִל וְצִפְרָה, אִזְּהֵם מִבְּקָשִׁים מְכֻלָּם.

אִזְּכָשִׁיו הַבְּנוֹת גּוֹמְרוֹת אֶת כָּל הַתְּהִלִּים, שׁוֹטְפוֹת אֶת הַבֵּית, שׁוֹפְכוֹת דְּלֵי מִים, יֵשׁ שְׁלֹשׁ שָׁעוֹת לְחִצּוֹת, הַיּוֹם תִּקּוֹן חִצּוֹת הוּא קֶצֶר, גּוֹמְרִים בֶּן 24:00 יֵשׁ עַד 8:30, וְאַחֲרֵי זֶה צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל בֵּית צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְנַהֶלֶת סְמִינָר. עֶכְשָׁיו דְּבִרְנוּ עִם כָּל רֵאשִׁי הַמוֹעֲצוֹת בְּנִירִים, בְּנִיר יִצְחָק, בְּנִיר עִז, בְּכֹפֶר עִזָּה, כָּלֵם רוֹצִים שִׁיפְתָּחוּ לָהֶם סְמִינָרִים, כָּל הַבְּנוֹת כָּבֹר הַתַּחֲלִילוֹ לְשֹׁמֵר שַׁבָּת שְׂמָה, כָּל הַחֲטוּפוֹת שׁוֹמְרוֹת שַׁבָּת, אֲפִלּוּ לֹא רוֹצוֹת לְהַשְׁתַּחֲרֹר בְּשַׁבָּת, הֵם לֹא רוֹצוֹת לְהַשְׁתַּחֲרֹר בְּשַׁבָּת — רַק הַגְּבָרִים מִשְׁתַּחֲרָרִים בְּשַׁבָּת, אָבֵל הַבְּנוֹת כָּלֵן הַתַּחֲלִילוֹ

שכל שלם, האיש הוא רק חצי שכל, הוא רק חצי בינה, חצי בינה של מ"ה. לכן כשיש לו עשר אלה הוא שם את זה מיד בהמורים, אבל נהיה לו עשרים אלה — הוא רואה שהוא הרויח פי שנים, היה לו מאה אלה, נהיה לו כמה? — מאתים אלה, אז הוא מוכר את הבית ששונה חמש מליון, הוא רוצה שיהיה מאה מליון; כמה נהיה? אפס! אז הוא זכה לאפס, הוא זכה לתכלית, הוא הגיע לתכלית, אשה צריכה לשמר על בעלה שלא יהיה פתאם אפס, שישאר משהו.

***

שעור שנמסר במלכה מוצאי שבת קדש יתרו י"ח שבט תשפ"ה

רבונו אומר בש"צ שצ"א שעל ידי כל תורה ותורה בלקוטי מוהר"ן, זה ממשיך את כל הרפואות שיש בעולם. אדם חולה, אבא חולה,

ה' ברא את האשה לשמר על בעלה, זה כל התפקיד שלה, לתת

ויצחק... אחרי זה חסר לנו עוד
ארבע [רועים], (אז אפשר לאכל בלינצ'עס
או בורקס או קרעפלאן...), אז מאיפה
הארבע נמצאים? אם יש אברהם
יצחק ויעקב ויש שבע רועים, אז
מי חסר? משה אהרן יוסף ודוד,
אז גם צריכים את האמהות גם כן,
בשביל החשבון, אז זה [הגימטריא
של שבעת הרועים] יוצא בדיוק זה
יוצא בדיוק "אנכי יי אלהיך אשר
הוצאתיך מארץ מצרים מבית
עבדים" = 2495.

אחרי זה "ששת ימים" [שם, ח]
ששת ימים זה בדיוק 1100, מה
שאמרנו זה ארבעת האמהות עם
דוד, ארבעת אמהות עם דוד זה
1100, "ששת" זה 1000, "ימים"
זה בדיוק 100 = 1100, בכל
דברה יש לנו את כל הגימטריות
של משיח בן דוד משיח בן יוסף,
עם ארבעת האמהות אברהם
יצחק ויעקב, כי הכל בזכות
האמהות.

כי האמהות, כי כתוב ששרה
גדולה מאברהם בנביאות. כי
האשה השכל שלה זה פי מליון
מהשכל של האיש, כל אשה יש
לה שכל פי מליון, היא יכולה
ביום אחד ללמד מה שלומדים

סבא חולה — תקראו תורה
בלקוטי מוהר"ן וזה יבקע את
המכה, זה יוציא את הרעלים, את
הזהום, את הסרטן, את הקורונה.

כל תורה של הרביה זה מסגל
להוציא את כל המחלות, למגר
אותם, לשאב אותם החוצה. כי
הרביה שופך מליונים של
רפואות, מליונים של חביות על
כל אחד ואחד, ואולי תכנס טפה
אחת.

לכן עכשיו מוצאי שבת פרשת
יתרו, שקבלנו את התורה
הקדושה עשרת הדברות, ששם
כל הרפואות, "לא תשא את שם יי
אלהיך לשוא" [שמות כ, ו], "תשא"
זה 701, "את" זה 401, זה בדיוק
1102, ו"לא" זה 31, אז זה 1133,
זה בדיוק 33 זה ל"ג בעומר, אלף
מאה זה ארבעת האמהות —
שהכל זה בזכות ארבעת
האמהות, שרה רבקה רחל ולאה
עם דוד, כל זה גימטריא 1100.

וזה "אנכי יי אלהיך אשר
הוצאתיך מארץ מצרים מבית
עבדים" [שם, ב], זה כל השבעה
רועים גם עם הארבע אמהות,
שבעה רועים אז יש אברהם

בשליש שנים, כמו ברוך, סעיף אחד מקצות החשן כל יום, כי רק זה פותח את המח, רק זה - [אחרת המח מתנון, כל יום מפסידים מליארד תאים במח, במח יש טרליון כל יום מפסידים מליארד תאים, רק למוד הקצות החשן יכול להחזיר את התאים מחדש.

כל אחד צריך ללמד עכשיו, עכשיו זה בדיוק 20:47, עוד שלש שעות 23:47 זה בדיוק יהיה חצות 23:47, כל בת צריכה לגמר עכשיו את כל התהלים, וגם ללמד על אסתר

בשליש שנים, כמו ברוך, סעיף אחד מקצות החשן כל יום, כי רק זה פותח את המח, רק זה - [אחרת המח מתנון, כל יום מפסידים מליארד תאים במח, במח יש טרליון כל יום מפסידים מליארד תאים, רק למוד הקצות החשן יכול להחזיר את התאים מחדש.

עכשיו גנזו את כל זה — כי אדם צריך ללמד גמרא, אז כל אחד צריך ללמד עם אשתו קטע אחד

הַמַּלְכָּה וְעַל הַמַּלְכָּה וְשִׁתִּי.
עֲכָשְׁיוֹ אֲנַחְנוּ בְּכּוֹחוֹת בֵּין וְשִׁתִּי
לְאַחֲשׁוּרוֹשׁ, אַחֲשׁוּרוֹשׁ אָמַר
"וְשִׁתִּי, וְשִׁתִּי" קָרָא לָהּ "וְשִׁתִּי",
תִּגִּיד "הַמַּלְכָּה וְשִׁתִּי" תִּסְלַח לִי,
אֲנִי הַמַּלְכָּה, אֲנִי דוֹר רְבִיעִי
לְנִבְכֻרִנְצָר, אֲנִי בַת מְלָכִים, אֵתָהּ
רַק הָיִיתָ שׁוֹטֵף הַסּוֹסִים, אֲנִי
זוֹכֶרֶת אֶת הַצִּנּוֹר שֶׁהָיָה לָךְ זֶה הָיָה
צִנּוֹר אֶרֶץ אֶרֶץ אֶרֶץ, הוּא לָקַח אֶת
זֶה מִשׁוּבוֹ בָּנִים הוּא לָקַח אֶת זֶה
וְהוּא הָיָה רוֹחֵץ אֶלֶף סוֹסִים בַּיּוֹם.
וְשִׁתִּי אָמְרָה "אֲנִי לֹא מַסְכִּימָה
לְהִיּוֹת אֵשֶׁה שֶׁל שׁוֹטֵף הַסּוֹסִים".
כִּי דְרִיּוֹשׁ הָיָה אָבָא שְׁלוֹ, הוּא הָיָה
הַמַּאֲבִטֵּחַ הָרָאשִׁי, הוּא רָצָה
שִׁיְהִיָּה לוֹ רֹאשׁ פְּתוּחַ.

כִּי כָּתוּב שֶׁלְשָׁבוֹר-מֶלֶךְ הָיָה לוֹ
רֹאשׁ פְּתוּחַ, כִּכָּה כָּתוּב בְּכָבָא
מְצִיעָא, אֵתָהּ לְמִדָּת פַּעַם כָּבָא
מְצִיעָא? לֹא לְמִדָּת אֵף פַּעַם? אִזּוֹ
גְּמַרְתָּ פַּעַם אֵת זֶה? אִזּוֹ אֵיךְ זֶה
מְסַתִּים? עַל שָׁבוֹר מֶלֶךְ, הוּא
גָּמַר אֶת הַש"ס, הוּא גָּמַר אֶת
הַש"ס.

כִּי כָּתוּב שֶׁלְשָׁבוֹר-מֶלֶךְ הָיָה לוֹ
רֹאשׁ פְּתוּחַ, כִּכָּה כָּתוּב בְּכָבָא
מְצִיעָא, אֵתָהּ לְמִדָּת פַּעַם כָּבָא
מְצִיעָא? לֹא לְמִדָּת אֵף פַּעַם? אִזּוֹ
גְּמַרְתָּ פַּעַם אֵת זֶה? אִזּוֹ אֵיךְ זֶה
מְסַתִּים? עַל שָׁבוֹר מֶלֶךְ, הוּא
גָּמַר אֶת הַש"ס, הוּא גָּמַר אֶת
הַש"ס.

מָה הַמְשָׁנָה אַחֲרוֹנָה? שְׁיֵשׁ גִּנָּה
שֶׁל יֶרֶק וְיֵשׁ עֲלִיּוֹן וְיֵשׁ תַּחְתּוֹן, אִזּוֹ
רַבִּי מֵאִיר אָמַר שֶׁשִּׁיךְ הַכֹּל
הוּא אָמַר... כָּלֵם הָיוּ הַמְלָצָרִים,

וְלָכֵן כּוֹרֵשׁ רָצָה שָׁגֵם לְבַלְשָׁאֲצָר
יְהִיָּה לוֹ רֹאשׁ פְּתוּחַ, כָּל הַמְטָרָה
שִׁיְהִיָּה לְאָדָם רֹאשׁ פְּתוּחַ. לָךְ יֵשׁ
רֹאשׁ פְּתוּחַ? אֵתָהּ מִבֵּין אֶת
הַגְּמָרָא שֶׁלּוֹמְדִים? אִיזָה גְּמָרָא
אֵתָהּ לוֹמֵד עֲכָשְׁיוֹ? הַמְפָּקִיד. אֵלּוֹ
מְצִיאוֹת? שׁוֹר שְׁנַגַּח אֶת הַפָּרָה?
אִזּוֹ אֵתָהּ צְרִיךְ לְדַעַת אֶת זֶה בְּעַל
פֶּה, שִׁיְהִיָּה לָךְ רֹאשׁ פְּתוּחַ, אִזּוֹ אִם
אֵין לָךְ רֹאשׁ פְּתוּחַ אִזּוֹ תִּלָּךְ
לְדְרִיּוֹשׁ וְהוּא יִפְתַּח לָךְ אֶת
הָרֹאשׁ, כְּמוֹ שֶׁהוּא פִּתַּח אֶת
הָרֹאשׁ שֶׁל בַּלְשָׁאֲצָר הוּא זָכָה
לְרֹאשׁ פְּתוּחַ, הוּא יָכֹל לְהַבִּין אֶת
הַש"ס...

שנת עולם ולא יקיצו" כתוב
בפרק נא בירמיהו [פסוק ט],
שאסתר אמרה אני אעשה להם
משהת לאחשוורוש והמן — אחד
ישחט את השני. אז אומר
המהרש"א בדף יד שזה היה
התכנית של אסתר, שאחשוורוש
ישחט את המן והמן את
אחשוורוש, תוך כדי ששוחטים.

מחר כל אחד יביא בקבוק
שמפניה לרב, והרב מבטיח לא
לשחט אף אחד, אבל רבה שחט
את רבי זינר, הוא שתה בקבוק
שמפניה — שחט את רבי זינר.
אמרתי לו לא לשחט, אמרתי לו,
שובו בנים לא מרשים לשחות,
(אבל הוא היה מהחולקים על שובו בנים הוא

מי היו המלצרים? הפרסים, [-]
בלשאר, היו המלצרים,
והנסיכים היו הכשדים הבבלים,
העיראקים, תמיד יש מלחמה בין
העיראקים והפרסים, תמיד, זה
דבר ישן, אז העיראקים היו
המלכים, והפרסים היו מלצרים,
ודריגש אמר לכל המלצרים
"יאללה, קדימה, קדימה קדימה,
קדימה קדימה" ושחטו את כל
הנסיכים, וגם את אבא של ושותי
שחטו אותו, היא לא הבינה מה
קורה, היא רגילה ששוחטים אז
שוחטים אחד את השני, זה כבר
דבר רגיל זה דבר רגיל.

זה "בחמם אשית את משתייהם
והשכרתים למען יעלזו וישנו

הַבָּנִים עֲכָשׂוּ לִוְמָדִים עַד 23:50, גֹּמְרִים שֶׁשׁ דְּפִי גִמְרָא, גַּם אֶת הַגְּמְרָא בַּמְגָּלָה טַז עֲמֹד בִּשְׁאֲסוֹר לְשַׁחֵט בְּנֵי אָדָם בְּפוֹרִים, וְגַם אֶת הַטּוֹר בְּסִימָן רַכָּה שְׁאוּמֵר שְׁאֲסוֹר לְשַׁחֵט אֶבֶל אִם מִיִּשְׁהוּ שְׁחַט בַּמְקָרָה בְּטָעוֹת אִז מִתַּחֲשָׁבִים אִתּוֹ, כִּי יֵשׁ חֲשָׁבוֹן, אֲפָשָׁר לְסַלֵּחַ לוֹ, זֶה הַטּוֹר רַכָּה, תִּלְמַד אֶת זֶה, מֶה הָדִין אִם אֶחָד שְׁחַט אֶת חֲבֵרוֹ בְּפוֹרִים.

כָּל מֶה שְׁרָבָה רָצָה לְהִרְאוֹת שְׁאֲפָשָׁר לְהַחֲיוֹת מֵתִים, זֶה הוּא רָצָה לְהִרְאוֹת. וְיֵשׁ שְׁאֵלָה אִם זֶה אוֹתוֹ רַבִּי זִירָא, יֵשׁ שְׁנֵי רַבִּי זִירָא אִם זֶה רַבִּי זִירָא הַשְּׁנִי אוֹ הָרִאשׁוֹן, אִם זֶה הָרִאשׁוֹן אִז הוּא הָיָה נִכְנָס לְאֵשׁ כָּל שְׁלִשִּׁים יוֹם. הוּא הָרָאָה שְׁאֲפָלוּ שׁוֹחֲטִים בֶּן אָדָם גַּם אֲפָשָׁר לְהַחֲיוֹת אוֹתוֹ בְּפוֹרִים.

כִּי אִם אָדָם לִוְמַד לְקוּטֵי מוֹהֲרִין הוּא יִכּוֹל לְהַחֲיוֹת אֶת כָּל הַמֵּתִים, לָכֵן אוֹמְרִים אוֹמְרִים "מִגֵּן אֲבוֹת" מִיד אַחֲרֵי שְׁמוֹנֶה עָשָׂר בְּלִיל שְׁבֶת, כִּי אֲפָשָׁר לְהַחֲיוֹת מֵתִים, לָכֵן מִיד אוֹמְרִים "מִגֵּן אֲבוֹת" בְּדָבָרוֹ מַחֲיָה מֵתִים בְּמֵאֲמָרוֹ, אֲפָשָׁר לְרַפָּא מְכָל הַמַּחֲלוֹת.

עֲזַב אֶת שׁוּבוֹ בָּנִים...), אִז הוּא שְׁתָּה בְּקִבּוּק שְׁמִפְנִיָּה וְאֶת מִי הוּא שְׁחַט? אֶת רַבִּי זִירָא, לָמָּה? הוּא רָצָה לְהִרְאוֹת שְׁרַבִּי זִירָא לֹא רַק יִכּוֹל לְהַכְנִס לְאֵשׁ אֲפָשָׁר גַּם לְשַׁחֵט אוֹתוֹ וְאֲפָשָׁר לְהַחֲיוֹת אוֹתוֹ. מִתִּי הוּא הִחֲיָה אוֹתוֹ? בְּשׁוֹשֵׁן פּוֹרִים. בְּשׁוֹשֵׁן פּוֹרִים אֲפָשָׁר לְהַחֲיוֹת אֶת כָּל הַמֵּתִים, וְלָכֵן אֲפָלוּ אִם אָדָם יִשְׁתָּה בְּקִבּוּק שְׁמִפְנִיָּה וְיִשְׁחַט אֶת הַחֲבֵר שְׁלוֹ — הוּא יִכּוֹל בְּשׁוֹשֵׁן פּוֹרִים לְהַחֲיוֹת אוֹתוֹ. כָּל זֶה מוֹבָא בְּטוֹר סִימָן רַכָּה, כָּל אֶחָד יִלְמַד עֲכָשׂוּ בְּבֵית, יִלְךְ הַבֵּיתָה, יִלְךְ לִישָׁן עַד חֲצוֹת, כָּלֵם יִלְמְדוּ בְּטוֹר רַכָּה שְׁאִם אֶחָד שׁוֹחֵט אֶת הַחֲבֵר שְׁלוּ בְּפוֹרִים אִז הוּא פָּטוֹר, (בְּפוֹרִים כָּל אֶחָד יִכּוֹל לְשַׁחֵט אֶת הַחֲבֵר שְׁלוּ, כְּמוֹ שְׁחִמְנִיָּה בְּשׁוּבוֹ בָּנִים...)

***

לְפָנֵי שְׁכָנְכֶם לְבֵיתוֹ אָמַר:

כָּל הַבְּנוֹת הוֹלְכוֹת הַבֵּיתָה, הוֹפְכוֹת אֶת הַכְּסָאוֹת, שׁוֹטְפוֹת אֶת הַחֲדָרִים, כָּל חֲדָר דְּלֵי מַיִם, דְּלֵי מַיִם. בֵּית זֶה מְשָׁכָן, כְּמוֹ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, מְשָׁכָן זֶה [רֹאשִׁי תְּבוֹת] מִטָּה שְׁלַחַן כֶּסֶף נֹרָה.

שעור שנמסר בליל שלישי משפטים כ' שבט תשפ"ה

אז עכשיו כבר חברנו תפלה
למולד אדר, חמישי בלילה
21:41, 941 זה בדיוק [גימטריא]
מרדכי ואסתר, מתחיל התגלות
מרדכי ואסתר [ועצו אדרת אליהו לרבנו
יוסף חיים סוף פרשת משפטים, בענין
שמהמולד מתחיל כבר כל השפעות חדש אדר.
א"ל]. אחרי זה א' ניסן יום שלישי,
אז בעזרת ה' יביאו קרבנות, כל
אחד יביא "קצרת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש,
פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה, שעיר עזים
אחד לחטאת, ולזבח השלמים
בקר שנים אילים חמשה עתודים
חמשה כבשים בני שנה חמשה"
כמה זה חמש וחמש וחמש? כמה
זה ביחד? חמש עשרה, ועוד שני
שלמים? שבע עשרה, עוד שעיר
עזים? שמונה עשרה, עוד שלש
[פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה?]. זה עשרים ואחד. למה
עשרים ואחד? למה לא עשרים
ושתיים? למה לא עשרים? מה
פתאם עשרים ואחד?

עכשיו עושים שני אוטובוסים
לרב אשי, הצבא פתח את רב אשי
הזיז את הגדר לתוך לבנון, בעזרת
ה' עכשיו יהיה שתי אוטובוסים,
כלם ירשמו אצל נתן לוי, כלם
ירשמו, עוד שעה יוצאים
אוטובוסים לרב אשי — לגבול
לבנון, זה שעתים נסיעה יגידו
שבע תקון הכללי ויחזרו, עד
ותיקין כלם יספיקו לחזור. ומי
שאומר תקון חצות אז ב-24:00
גומרים, אז אפשר לישון עד 8:30
— שמונה וחצי שעות לישון
שמונה וחצי זה לשמונים שנה,
אפשר לישון לשמונים שנה.
הגברים ישנו רק שלש שעות,
מספיק שלש שעות זה מ-1:00
עד 4:00, וב-4:00 יעשו שעה
התבודדות, וילכו לותיקין, ועל
ידי זה נזכה לגאלה השלמה
במהרה בימינו אמן.

***

מאות אֶלֶף איש והכריתו את כל השבט, שש מאות הצליחו לברוח, אם לא — לא היה שבט בכלל, "בן אוני" [פראשית לה, יח] — רחל ראתה את זה התעלפה על המקום, קבלה שבץ.

אז מבקשים לא להרג שבט שלם, לא להרג עיר שלמה, כי אפשר להפיל את הקיר [כדי להציל את דינה], כמו רב המנונא — הפיל את הקיר, שמו אותו בכלא אז הוא הפיל את הקיר, מה עשה רב המנונא ואליהו הנביא? הוא לא הגיע לאדרא, צריכים לבא לשעור, הוא אמר: איפה היית? הוא אומר: הצלתי את רב המנונא, רב המנונא שלשה ימים

אמר "להכנס בהם", אבל ביבי לא רוצה להכנס בהם, הוא מפחד שיהרגו לו את כל ה... [חטופים], אבל טראמפ אומר "אני, לא אכפת לי, אני שכל ישר, תכנס בהם, תגמור אותם ביום אחד".

ביום אחד כובשים את עזה, עיר שלמה כבשו ביום שני ילדים פיצאלא'ן כאלה, בשביל אשה אחת הרגו את כל השבט, בשביל אשה אחת. ככה עושים, תגיד לי?! להרג את כל השבט, עשו ממנה סלמי 12 חלקים, כמו שלוקחים נקניק וחותכים דק דק דק, הכי טעים בעולם, דליקטס, תבקש מאבא שיעשה לך סלמי, הלכו עשו סלמי, הרגו ארבע

לא אכל הוא הִיָּה בלד בשבִּי, הפלתי לו את הקיר והוצאתי אותו, אפשר להפיל קיר, בשביל זה צריכים להרג עיר שלמה? ! אז זה השגעון שלך. אז "ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביַעֲקֹב" [בראשית מט, ו].

אז לאשה יש פי מליון שכל מלאיש, כל אחד ילמד עם אשתו את הפקר ונכסי הגר ד' ונזיקין ד', וחובל בחברו ד' — את כל הדל"תים [שבבלוקטי הלכות], זה רבי נתן כתב את כלם בשנה אחת, את כל הדל"תים ללמד; גם "הפקר ונכסי הגר" גם "נזיקין".

וגם "חובל בחברו" שם הוא מדבר על כ' סיון, מה זה כ' סיון, למה? פי כתוב שבת"ח תהיה כָּבֵר הגאָלָה, זה תולדות דף קכט קלט כתוב שפכ' סיון תהיה הגאָלָה ומשיח יגיע. שובו בנים אני לא יודע אם הוא יבא לשובו בנים, דוקא הכנו לו פה חדר, אבל הבוכרים הכינו לו ארמון בפנת יחזקאל-הבוכרים יש ארמון, היום זה בית יַעֲקֹב, כשעלו לארץ בתר"ס הם בנו את כל הבוכרים, הם בנו את הכל, הם הגיעו עם שקים מלאי זֶהָב, הכל, ספרה לי

זֶהָבָה זֶהָבָה קוסובסקי, שאבא שלה הוא האכיל את כל העיר, הִיָּה לו שקים של זֶהָב והוא חלק לכלם אכל, אבא שלה, לכן היא זכתה שכל הנכדים שלה בְּרִסְלָבִים, אבא שלה החזיק את כל ירושלים הוא החזיק, הבוכרים היו הכי מליארדיסטים, הם הגיעו עם שקים מלאי זֶהָב, עם מליארדים, הִיָּה להם מליארדים ככה, הרוסים לא יודעים לעשות כסף, הם עושים 804 ואחרי זה שותים עד 24:00 בלילה ואחרי זה הולכים לישון עד 5:00.

אבל הגברים צריכים לקום ב־ 5:00, לבנות 8:30 זה מספיק תוף חמש דקות להיות בסמינרים, לקלט מה שלומדים, לא להתחצף למורות.

והבנים ילמדו שש דפי גמרא, על הנחש לדלג, על הנחש לדלג, אני חושב שזה הנחש ששמו לו בכד, זה אותו נחש, שבגתן ותרש שמו בכד, אז גלו את זה אז הם הוציאו את זה, הם היו חכמים, (לא כמורה!) הם הוציאו את זה, סימן שזה נמצא במים, ובכרא להם נחש חדש. אז הבנים של המן היו

הבא בלילה, בליל ששי ובשבת זה רח יגידו הלל, ואחרי זה יגמרו מוסף, כמו שפעם היה יהושע בער [רובינשטין] — הסבא שלכם, היה מגיע כבר לא היה אכל בכלל, את הכל אכלו, הוא אכל רק את השירים מהסירים, ותוך שעה הוא היה צריך להיות בחזרה, אז היינו גומרים ב-5:00 ונתיקין גומרים ב-[ ] ונתיקין, הילדים לא הלכו באותו יום

השמים, אז הם מחקו את כל הספור שבספר הזכרונות, אז הם מחקו, אז השם כתב את זה מחדש עוד פעם הם מחקו, עשר פעמים הם מחקו עד ש... לכן כתוב "ויהיו נקראים" [אסתר ו, א] — הנקראים מאליהם, הנקראים.

אז ברגע שיש את הצדיק אז אין שום בעיות, אין שום מלחמות, ואין, ונהפוך הוא. עכשיו זה המולד, המולד יהיה ביום חמישי

כְּשֶׁבֶת נוֹלָדָת מְקַבְּלִים מֵאֲתִים
כְּשֶׁבֶן נוֹלָד מְקַבְּלִים רַק מֵאָה, לָכֵן
אוֹמֵר (רַבִּי חֲנִינָא) [רַב חֲסִידָא] שְׁלֹא
מִשְׁתַּלֵּם לְלֵדָת בָּנִים בְּכָלֵל, כִּי
הַבָּנוֹת עוֹזְרוֹת, הַבָּנִים מְסַתּוֹבְבִים
בְּרַחוּבוֹת עַד 3:00 בַּבֶּקֶר, זוֹרְקִים
אֲבָנִים, אֵין לָהֶם מָה לַעֲשׂוֹת, הֵם
רַק מִתְּפַרְחִים, לּוֹבְשִׁים חִלְצוֹת
צְבָעוֹנִיּוֹת, אֵין לָהֶם מָה לַעֲשׂוֹת.
אֲבָל הַבָּנוֹת לוֹמְדוֹת וּמְלַמְדוֹת,
וּמְבַשְּׁלוֹת, וְגַם הֵם לוֹמְדוֹת וְגַם
הֵם מְטַפְּלוֹת בְּיָלָדִים, וְגַם הֵם
מְבִיאֹת כָּל אַחַת עֲשָׂרָה יָלָדִים,
מָה שֶׁהֵבֵן לֹא מְסַגֵּל לְכָלֹם, הוּא
פְּשוּט "עוֹבֵר בְּטֵל"

לָכֵן כְּתוּב בְּ"נִשְׁאָל לְדוֹד" לְרַבִּי
דוֹד אוֹפְנֵהִימָר הָרַב שֶׁל פְּרָאג

לְחִידָר, עַד שֶׁהִתְלוֹנְנוּ מִהִתְדָּרִים
שֶׁהֵיִלָּדִים כָּבָר לֹא מְגִיעִים בְּיוֹם
רֵאשׁוֹן, קִצְרָנוּ אֶת זֶה ל־2:00,
אִתָּה עוֹד זוֹכֵר, אַחֲרֵי זֶה ל־
23:00, הֵכִי מֵאַחֵר גִּמְרָנוּ ב־
23:00, עֲכָשִׁיו [בְּתַקִּיפַת זֶהר זו] גִּמְרָנוּ
הֵכִי מֵאַחֵר ב־21:30.

***

לפני שנכנס לביתו אמר:

עוֹד שְׁלֹשׁ שָׁעוֹת חֲצוֹת 23:50, כָּל
הַבָּנוֹת גּוֹמְרוֹת אֶת כָּל הַתְּהִלִּים,
שְׂמוּאֵל ב, מְלָכִים א ב, וְגוֹמְרוֹת
חֲצוֹת עַד 1:00 וַיֵּשׁ שֵׁשׁ וַחֲצִי
שָׁעוֹת לֵישָׁן, אַחֲרֵי זֶה הוֹלְכוֹת
לְסִמְיָנִים, בֵּת הָיָא קוֹלֶטֶת בְּיוֹם
אֶחָד מֵה שְׁלוֹמְדִים בְּשֹׁלֶשׁ שָׁנִים,
יֵשׁ לָהּ שֹׁכֵל פִּי עֶשֶׂר מְלִיּוֹן מְלָבָן,

עֲשָׂרִים תּוֹאָרִים, לֹא רַק תֹּאֵר
רֵאשׁוֹן וְשֵׁנִי, גַּם תֹּאֵר בְּמִחְנֻכָּת,
מִחְנֻכָּת פְּסִיכּוֹלוֹגִית וְרִגְשִׁית,
מִטְפֹּלֶת רִגְשִׁית, אוֹמֶנֶת וּמֵאֲמָצֶת
וְחוֹנֶכֶת, הִיא צְרִיכָה עֲשָׂרִים
תּוֹאָרִים שִׁיְהִיָּה לָהּ. אִזּוֹ קֵדָם "בֵּית
יַעֲקֹב".

(אָבֵל אִם) [נִרְאָה שֶׁצ"ל הֵבֶת] הִיא לֹא
צְרִיכָה לֹא מִחְנֻכָּת וְלֹא מִטְפֹּלֶת
וְלֹא מִטְפֹּלֶת טְפוֹל רִגְשִׁי — הַיֵּלֶד
צָרִיךְ לִרְאוֹת אֶת אִמָּא שְׁלוֹ
מִתְפַּלֶּלֶת שֶׁלֹּשׁ תְּפִלוֹת בְּיוֹם, זֶה
מֵה שֶׁהוּא צָרִיךְ לִרְאוֹת, הִיא קָמָה
וְתִיקֵן מִתְפַּלֶּלֶת שֶׁלֹּשׁ תְּפִלוֹת
וְנוֹסַעַת לְקָבֵר רַחֵל, אוֹ לְשִׁמְעוֹן
הַצַּדִּיק אוֹ לְשׁוֹבֵי בָנִים, שֶׁהִיא
מִתְפַּלֶּלֶת שְׁחֲרִית, בֶּ-7:00 הִיא
בָּאָה לְטִפֵּל בְּיִלָּדִים, שׁוֹלַחַת
אוֹתָם לְחִידָר, לְהַסְעָה, וְאַחֲרֵי זֶה
הִיא מִתְפַּלֶּלֶת מִנְחָה וְאַחֲרֵי זֶה
מַעֲרִיב, וּבִשְׁבֹּת הִיא שָׁרָה אֶת
הַזְמִירוֹת — אִזּוֹ הַיֵּלֶד הוֹלֵךְ
אוֹטוֹמָטִי אַחֲרֵי הָאִמָּא, הוּא לֹא
צָרִיךְ חֲנוּכִּים, הוּא לֹא צָרִיךְ חֲנוּךְ
וְלֹא צָרִיךְ מִטְפֹּלֶת וְלֹא חֲנוּךְ
רִגְשִׁי, וְאִין לוֹ בְּעִיּוֹת קֶשֶׁב וְרִכּוּז.
הוּא מִתְרַכֵּז.

כִּי הָאִשָּׁה לוֹמֶדֶת בְּיוֹם אֶחָד מֵה
שְׁלוֹמֵדִים בְּשִׁלְשׁ שָׁנִים, כְּתוּב

שְׁבָנִים בְּכָלֵל לֹא מִשְׁתַּלֵּם, רַק
בָּנוֹת, בָּנִים זֶה קָלָלָה בָּנוֹת זֶה
בִּרְכָּה, כָּל הַבָּנוֹת גּוֹמְרוֹת עֲכָשְׁיוֹ
אֶת כָּל הַתְּהִלִּים תוֹךְ שְׁעֵתִים,
אַחֲרֵי זֶה יֵשׁ עוֹד שְׁעָה לְלַמֵּד אֶת
הַתֵּנָּף, אֶת כָּל הַתֵּנָּכִי"ם, וְאַחֲרֵי
זֶה לְהַגִּיד תְּקוּנַת חֲצוֹת.

וְכָל הַגְּבָרִים לוֹמְדִים עִם הַנָּשִׁים,
גַּם הַפֶּקֶר וְנִכְסֵי הַגֵּר ד' וְגַם גְּזִיקֵין
ד' וְגַם חוּבֵל בַּחֲבָרוֹ ד', וְלִלְמַד
אֶת הַתּוֹרוֹן שֶׁל רַבִּי נִתָּן. כִּי הַזֶּהֱר
אוֹמֵר בְּ[דף] קֶלֶט, צְרִיכִים לַעֲבֹר
כָּל יוֹם עֲמוּד בִּזְהָר, שִׁשְׁשָׁנָה
הַיּוֹבֵל הַזֶּה תִּשְׁבּוּ אִישׁ אֶל
אַחֲזָתוֹ" [וַיִּקְרָא כה, ג] — הַיּוֹבֵל
הַזֶּה"זֶה" זֶה הַגָּאֹלָה, הַגָּאֹלָה
הַסּוֹפִית זֶה ת"ח, רַבִּי נִתָּן מְסַבֵּיר
לָמָּה זֶה נִדְחָה מִת"ח לְתַש"ח.

***

שְׁעוֹר שְׁנִמְסָר בְּלֵיל רְבִיעִי מִשְׁפָּטִים כ"א שְׁבַט תשפ"ה

פֶּרֶשֶׁה הַקּוֹדֶמֶת יָתְרוֹ — מִתֵּן
תּוֹרָה, קָרָאנוּ "כֹּה תֹאמַר לְבֵית
יַעֲקֹב וְתִגִּיד לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל" [שְׁמוֹת יט,
ג], קֵדָם "בֵּית יַעֲקֹב", כִּי הָאֲמָהוּת
הֵם הַמְּחַנְכוֹת, הֵם הַפְּסִיכּוֹלוֹגִיּוֹת,
כָּל אִשָּׁה צְרִיכָה שִׁיְהִיָּה לָהּ

הדבר הכי טוב שבעולם, אז זה פריא מאד שהוא גומר את כל השוקולדות. אבל לה לא נשאר אפלו שוקולד אחד... שיקנה לה שוקולד בחמש שקל, זה גם טוב...

אז על כל פנים אז הבנים הם דפוקים בשכל, הם לא לומדים ולא מתפללים, הם מסתובבים ברחובות, אין להם מה לעשות, הם... לכן אומר רבי דוד אופנהימר הרב של פראג לפני שלש מאות שנה, הוא אומר שכן זה קללה ובת זה ברכה, כמו שהגמרא אומרת שהם ברכה, שבת היא מאתים זוז והבן הוא מאה זוז, ורב חסדא אומר "בנות עדיפות מבנים". כי הבנות הם לומדות ומתפללות, עושות כל מה שצריך, מבשלות מנקות. הגבר לא עושה כלום, הוא רק קללה בבית, הוא רק טרח, הוא רק עושה חלול השם. "בן כסיל תוגת אמו" [משלי י, א].

לכן כל הבנות עכשיו גומרות את התהלים, עוד שלש שעות זה חצות, חצות זה 23:50, עכשיו 20:45, תוך חמש דקות גומרים תקון הכללי, ואחרי זה גומרים

שברוריה למדה ביום אחד מה שלומדים בשלש שנים, פסחים סב [עמוד ב], וברוריה היא כתבה הלכות, זה מובא במסכת פלים בכמה מקומות, שהיא אמרה ממך הלכות. כי האשה היא מעבירה את ההלכות, היא מעבירה את הכל, היא צריכה לדעת את הכל יותר טוב מן האיש, בבני ברק כל [נשות] בני ברק ידעו הלכות והגברים לא ידעו כלום.

כי הגבר הוא לא לומד, הוא לומד שעה אחת ביום או שעה אחת בשבוע, אומרים 'בחור נפלא, בחור משלם, בחור מחנן, בחור יחיד בדורו', אם הוא לומד בשבוע שעה אחת בשבוע אז הוא כבר 'עם ראש כבר כמו החזון איש'... והפלה מתחתנת ככה בתמימות, היא חושבת שיש לה באמת חזון איש בבית, אחרי זה היא רואה שהוא יושן כל היום במטה, אוכל רק שוקולדות, היא הולכת לעבודה ב-7:00 ובאה ב-16:00, הוא גמר את כל השוקולדות, ברוך ה', שיהיה לו לבריאות, זה דוקא פריא, זה דוקא טוב, זה קקאו — קקאו זה

שש דפי גמרא, קדושין, ל'דלג על הנחש, הנחש זה נחש ארסי, שהוא מסכן מאד, הוא יכול פתאם לשוך מִישהו, וְשש דפים מ־21:00 עד 24:00 זה שש דפים, כל חצי שעה דף עם רש"י, והגברים לומדים עם הנשים הפקר ונכסי הגר ד' אחרי זה נזיקין ד'.

חובל בחברו ד', את הקשיא של רבי נתן. יש קשיא נוראה, שפּתוב ב[אחר דף] קלט בתולדות ש"בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחזתו" [ויקרא כה, יג], היובל הזאת, כמה זה "הזאת" — (ה') ז' א' זה שמונה ת' זה שנת ת"ח זה כפר סוף הגלות, תהיה הגאולה

מלכים א ב, משלי ואיוב, אפֿשר את הכל לגמר עד 23:50, אומרים תקון חצות עד 1:00 אפלו 2:00 — אפֿשר לישון שבע וחצי שעות בשביל שבועים שנה. הבנים יקומו ב־5:00, הצריכים לקום ב־5:00, צריכים ללכת למקוה, צריכים ללכת להתפלל ותיקין, להתפלל ולשיר זמירות הבקר, ועל ידי זה נזכה לגאולה השלמה במהרה בימינו אמן.

***

לפני שנכנס לביתו אמר:

כל הבנות גומרות תהלים תוך שפֿעתיים, עכשיו 21:00 עד 23:00, ואחרי זה כלם הגברים לומדים

השלמה. אחד יקרא את הקשר, למא לא
 "הזאת", למא לא ת"ח ות"ט, רבי
 נתן מסביר הכל.
 וכל אחד יברר אם לא גנבו לו
 דברים, כי יש פה המון גנבים, כל
 זה כתוב בהלכות גנבה (ד, י), כל
 אחד ילמד. מי זה הגנב הראשון?
 לא מגלים! כל אחד יקרא את
 הלקוטי הלכות.
 בפעולת ה' הגאלה תהיה היום
 תשפ"ד, "כח מעשיו" — כ"ח
 כפול כ"ח זה אסרו חג, זה יוצא
 תשפ"ד, כ"ח כפול כ"ח — "כח
 מעשיו הגיד לעמו" [תהלים קיא, ו],
 זה חידש [ה"אור למאיר] הנכד של
 ה"בני יששכר" (עכשיו היה היארצייט,
 ב"ח היה היארצייט), אז הוא כותב את
 זה שבתשפ"ד יבא משיח. כל

שיעור שנמסר ביום שני י"ג טבת פ"ה לשיעור דף היומי

מיתה, אמרו שיוסף רודף אחריהם להורגם שלא
 כדין, ולכן רצו להקדים ולהורגו].
 [על פי ההסבר הזה יוצא שהמחלקת בין יוסף
 והאחים הייתה מחלוקת בהלכה למה יש דין
 איבר מן החי ולמה לא], כי יש פה אלף
 שיטות מה זה אבר מן החי [שעליו
 נהרג בן נח], אם זה [גם] עוף, אם זה
 [גם] בן פקועה.
 בן פקועה מותר לאכול [בלי שחיטה,
 ואין לזה דין איבר מן החי], אבל אם זה
 מפריס (- דורך על הארץ) זה איסור
 דרבנן. אם אדם מצא בבהמה
 [ששחט] בבהמה, לעז יש גדי,

[נאמר בתורה שיוסף אמר שחלם איך שהשמש
 והירח והכוכבים שמרמזים על יעקב והאחים
 משתחוים לו, ושאהר כך אמרו האחים על יוסף
 לכו ונהרגנו, וקשה:] אז אדם אומר
 חלמתי שהשמש השתחוה לי אז
 "לכו ונהרגהו"?
 אלא אדם [בן נח] חייב [מיתה] על
 [אכילת] אבר מן החי², אפילו כל
 שהוא, [וכיון שיוסף אמר ליעקב שהאחים
 אוכלים אבר מן החי, ואם כן יוסף אמר שהם
 חייבים מיתה כיון שבן נח שאכל אבר מן החי
 חייב מיתה, והאחים שסברו שעל פי הלכה אין
 למה שאכלו דין איבר מן החי, ואינם חייבים

מראי מקומות והערות

מן החי: (יא) אחד האבר או הבשר הפורש מן
 הבהמה או מן החיה. אבל העוף יראה לי שאין
 בו נח נהרג על אבר מן החי ממנו:

² רמב"ם שופטים, הל' מלכים ט, ט-יא
 (ט) בן נח חייב על הגזל: (י) וכן חייב על אבר מן
 החי ועל בשר מן החי בכל שהוא. שלא נתנו
 השעורין אלא לישראל בלבד. ומתיר הוא בדם

יהיה יום חמישי, שבועות יום ששי, ראש השנה זה ערב שבת אז יהיה עירוב תבשילין, מתי שיש יום טוב בערב שבת עושים עירוב תבשילין, אז אברהם קיים גם עירוב תבשילין, אז אברהם נזהר גם בדרבנן, בכל המנהגים, בכל הגזירות הוא נזהר, אבל השבטים הם היו פטורים, רק [היו חייבים ב]דאורייתא.

השאלה איך יעקב התחתן עם שתי אחיות [בלהה וזלפה, ומתין:] אבל הם התגיירו, אם התגיירו הם לא אחיות, כי לבן כתב בכתובה [של רחל ולאח] שהוא לא מגייר אותם [את בלהה וזלפה], [כדי] שישארו שפחות, אבל הם (- בלהה וזלפה) רצו להתגייר, יעקב לא גייר, אבל הם התגיירו, הם רצו להתגייר, כל המטרה שלהם היה להתגייר, לכן התחתנו עם יעקב אבינו, הם היו בנות של לבן, רצו להיות כמו

לכבש - טלה, לפרה יש עגלה, הוא מצא עגלה בתוך הבטן של הפרה, הוא מצא טלה בתוך הבטן של הכבשה, הוא מצא גדי בתוך הבטן של העז - אז מותר לאכול את זה [בלי שחיטה], אבל אם זה כבר הפריס אז אסור, אם זה נגע באדמה [אחר ש]יצא מהבטן אסור לאכול [בלי שחיטה] זה איסור דרבנן.³

יוסף אומר [שאומנם האיסור לאכול בן פקועה שדרך על הארץ בלי שחיטה הוא רק מדרבנן, אבל האחים] הם חייבים מדרבנן, יש להם איסור דרבנן, כך אמר יוסף. [ואילו האחים אמרו:] אנחנו לא חייבים דרבנן, מספיק דאורייתא.

כי אברהם תיקן עירוב תבשילין, עכשיו היה ראש השנה אז היה עירוב תבשילין, שנה הבאה שבועות יהיה יום ששי, פסח

מראי מקומות והערות

שחיטה מדרבנן משום מראית עין כדלעיל סי' י"ג גבי בן פקועה בן ט' חי שהפריס ע"ג קרקע ונוהג בזה כל הדינים הנאמרים שם. ולפי מ"ש שם בשם הפרשת דרכים דשחיטה הוא דלא בעי אבל נחירה בעי ואי לא אסור משום לא תאכלו על הדם ע"ש ממילא דגם בזה הדין כן ולפ"ז קשה להבין דברי בעל של"ה הנ"ל במ"ש וזה היה מעשה השבטים:

³ יורה דעה סימן סב, סעיף א
אבר מן החי אסור בבהמה, חיה ועוף.
פתחי תשובה (ב) בבהמה - בשל"ה דף ש"ג כתב דבהמה שנבראת ע"י ספר יצירה כמו דמציונו בגמרא דברא עגלא תילתא בכל ערב שבת מותר לאכול בעודו חי וזה היה מעשה השבטים שהביא יוסף דבתם רעה אל אביהם שאכלו אמ"ה כי יוסף סבר שהיא בהמה גמורה ע"ש ונראה דמ"מ אסור לאכול בלא

כשר. אלא הנס בחנוכה היה שהשמן פשוט לא נשרף כלל, ואם כן הנר דולק משמן זית שנעשה כדן, כפי שציוותה התורה, רק הנס שהאש לא שורפת את השמן. ואם תקשה מה הנס הגדול, הרי אצל האימהות הקדושות גם כן הנר לא כבה לעולם, על זה תירץ שהנר לא כבה רק כשאין יצר הרע, ולכן אצל האימהות הקדושות שהכניעו לגמרי את היצר הרע, השמן בנר לא כבה, אבל בחנוכה שעם ישראל לא היו בדרגה זו, ואם כן מצד הדן הנר היה צריך להכבות, בכל אופן הם זכו לנס והנרות לא כבו].

כולם מקשים [על השמן, שבחנוכה פח שמן שהיה בו כדי יום אחד דלק שמונה ימים, שלכאורה אסור להשתמש עם השמן הזה], **הרי זה שמן נס, זה לא שמן זית בכלל? הם רצו מהדרין מן המהדרין** [ולכן הדליקו עם השמן שבפח שמן הטהור כל שמונת הימים ולא השתמשו עם שמן טמא], **בסוף זה לא שמן זית, זה שמן נס** [ואינו כשר, כלומר השאלה שבשביל חומרא להשתמש רק עם שמן טהור, אפילו שמותר שמן טמא, השתמשו עם שמן

רחל ולא לה שהתגיירו, אז גם הם התגיירו, [וממילא בניהם הם לא בני שפחות, כיון שאמותיהם השתחררו והתגיירו לפני שנולדו].
ולכן יש את ההיכלות של רחל ולא לה, שרה, היכל של שרה הנר לא כבה מעולם, אצל האימהות הנר לא כבה⁴, **הנר רק בגלל היצר הרע, למה הנר כבה? כי יש יצר הרע אז הנר כבה, אם אין יצר הרע השמן לא נשרף.**

כי בחנוכה [אפילו שלא היו ראויים שהשמן לא ישרף] **השמן לא נשרף, לכן זה** [נראה שצריך להוסיף: לא] **שמן נס**, [כלומר אם אנו אומרים שהשמן שהיה בתחילה כשהדליקו את הנר, כמה שנשרף ממנו נוצר בנס שמן חדש, כדי שהשמן לא יגמר ויחזיק שמונה ימים, הרי שאחרי יום אחד כל השמן שנשאר בקנקן הוא שמן נס, שהשמן שהיה בתחילה כבר כלה, ואם כן היה אסור להם להמשיך להשתמש בשמן הזה כי שמן נס אינו

❁ מראי מקומות והערות ❁

ימים שהיתה שרה קימת היה ברכה משלחת בעסה, וכיון שמתה שרה פסקה אותה הברכה, כיון שבאת רבקה חזרה. כל ימים שהיתה שרה קימת היה נר דולק מלילי שבת ועד לילי שבת, וכיון שמתה פסק אותו הנר, וכיון שבאת רבקה חזר. וכיון שראה אותה שהיא עושה כמעשה אמו, קוצה חלתה בטהרה וקוצה עסתה בטהרה, מיד ויבאה יצחק האהלה.

⁴ מדרש רבה, בראשית סדר חיי שרה פרשה ס טז
ויבאה יצחק האהלה שרה אמו (בראשית כד, סז), כל ימים שהיתה שרה קימת היה ענן קשור על פתח האהלה, כיון שמתה פסק אותו ענן, וכיון שבאת רבקה חזר אותו ענן. כל ימים שהיתה שרה קימת היו דלתות פתוחות לרוחה, וכיון שמתה שרה פסקה אותה הרוחה, וכל כיון שבאת רבקה חזרה אותה הרוחה. וכל

זה השבועות הכי גדולות, זה שובבי"ם, זה הפרשיות הכי גדולות, ועכשיו מוצאי שבת יתחיל שמות, [בפרשת] שמות [כתוב ש]משה יוצא ישר הורג את המצרי, אחרי זה דתן ואבירים הוא מתערב להם [ואומר להם] "ויאמר לרשע למה תכה רעך", [אמרו לו דתן ואבירים:] "הלהרגני אתה אומר", מזה לומדים שזה [הריגת המצרי על ידי משה יום קודם] היה [על ידי] שם המפורש⁵, אתה אומר שם

נס, שאין לו דין שמן כלל? [ומתרגן:] אלא השמן [הראשון] בכלל לא נשרף, לא שקע, לא התמעט בכלל, [ביום השמיני הנרות שדלקו] זה היה אותו שמן [שהיה ביום הראשון], הוא לא התמעט, זה אותו שמן! אז זה אותו שמן אז זה מותר, שמן זית זך למהדרין מן המהדרין, כי שמן מותר בטומאה [בציבור, רק] ממהדרין מן המהדרין [החמירו על עצמם להדליק רק עם שמן טהור].

אז עכשיו אנחנו נמצאים, עכשיו

מראי מקומות והערות

את המצרי במה הרגו ר' אביתר אמר הכהו באגרוף וי"א מגריפה של טיט נטל והוציא את מוחו רבנן אמרי הזכיר עליו את השם והרגו שנאמר הלהרגני אתה אומר ויטמנוהו בחול שלא היה שם אלא ישראל טמנו בפניהן של ישראל שנמשלו לחול אמר להם אתם משולים כחול מה חול הזה אדם נוטלו מכאן ונותנו לכאן ואין קולו נשמע כך יטמן הדבר הזה ביניכם ולא ישמעו וכן אתה מוצא שלא

⁵ מדרש רבה שמות - פרשה א פסקה כט (כט) וירא כי אין איש כי בן מות הוא ר' יהודה אומר כי אין איש שיקנא להקב"ה ויהרגנו ר' נחמיה אומר ראה שאין מי שיזכיר עליו את השם ויהרגנו ורבנן אמרי ראה שאין תוחלת של צדיקים עומדות הימנו ולא מזרעו עד סוף כל הדורות כיון שראה משה כך נמלך במלאכים ואמר להם חייב זה הריגה אמרו לו הן הה"ד וירא כי אין איש שילמד עליו זכות ויך

המפורש.

מטר, הוא קפץ, [וזה שה' אמר למשה רבינו:] "מי שם עוור" כולם נהיו עוורים וחרשים וגדמים ואלמים ורצו לתפוס אותו אז היד התייבשה להם.

כמו ירובעם בן נבט רצה לתפוס את הנביא, את עדו הנביא, יש פה רחוב עדו, אנחנו ברחוב עדו עכשיו אז הוא רצה לתפוס אותו לתפוס את עדו הוא אמר תפסוהו אז התייבשה לו היד עד שהוא ביקש סליחה.

ואז הוא (- הנביא שקר) אמר עכשיו בוא תאכל אצלי, אתה נביא, זה היה נכד של משה רבנו, יונתן בן גרשום בן מנשה, [ובאמת היה נכד של

כי פעם לא היה חשמל, [ועד אור הבוקר] היה חושך, אז יצא בעלה של שלומית⁶, אז הוא (- המצרי) נכנס, הוא חשב שבעלה חזר, בסוף התברר בבוקר שזה לא בעלה, אז הוא גילה את זה, הוא (- בעלה) גילה את זה בעצמו, אז המצרי החליט להרוג אותו (- את בעלה של שלומית), אז משה הציל אותו מהמצרי, אז משה היה צריך להרוג את המצרי, להרוג אותו, אז באו העלו אותו (- את משה בגלל הלשנת דתן ואבירם) לגרדום, אז החרב התהפכה על התליין⁷, ומשה היה צריך לקפוץ מהגרדום, היה גרדום עשר אמות,

מראי מקומות והערות

היה. וכן שָׁפָא עָלֶיהָ אוֹתוֹ הַמֶּצְרִי, בְּחֻצוֹת הַלַּיְלָה, שָׁב לְבֵיתוֹ וַיֵּדַע אֶת הַדָּבָר, נִפְרָד מִמֶּנָּה וְלֹא בָא עָלֶיהָ. וַיֵּשֶׂא אִשָּׁה אַחֶרֶת וְהוֹלִיד אֶת זֶה, וַיִּנְקְרָא אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, וְהָאֶחָד בֶּן הַיִּשְׂרָאֵלִית. אִם הֵם רָבוּ כָּאֵן יָחַד, מֶה רוֹצֶה כָּאֵן הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ? וְלָמָּה קָלַל אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ? [

⁷ תלמוד ירושלמי מסכת ברכות דף סג/א
אמר רבי ינאי כתיב ויברח משה מפני פרעה ואפשר לבשר ודם לברוח מן המלכות. אלא בשעה שתפס פרעה את משה חייבו להתני את ראשו וקהת החרב מעל צוארו של משה ונשבר'. הדא הוא דכתיב צוארך כמגדל השן זה צוארו של משה. ר' אמר רבי אביתר ולא עוד אלא שנתו החרב מעל צוארו של משה על צוארו של קוסנתירו והרגתו. הדא הוא דכתיב ויצילני מחרב פרעה. לי הציל וקוסנתר נהרג.

נשמע הדבר אלא ע"י העברים שנא' ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים זה דתן ואבירם:

⁶ וזה תרגום חלק ק, וא

תָּא חַוִּי, כְּתִיב וַיֵּצֵאוּ בְּמַחֲנֶה בֶן הַיִּשְׂרָאֵלִית וְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, הָאִי קָרָא הָאֵל אֲוִקִּימָנָא, אָבִל דָּא בַר אֵינְתוֹ אַחֲרָא דְאַבּוּי, בְּעֵלָה דְשְׁלֹמִית הָיָה. וְכֵינּוּ דְאַתָּא הָהוּא מִצְרָאָה עָלָה, בְּפִלְגוּת לִילְיָא, תָּב לְבֵיתָא וַיֵּדַע מָלָה, אֶתְפָּרֵשׁ מִנָּה וְלֹא אֶתָּא עָלָה. וַיִּטֵּל אֵינְתוֹ אַחֲרָא, וְאֹלִיד לְהָאִי, וְאֶקְרִי אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, וְאַחֲרָא בֶן הַיִּשְׂרָאֵלִית. אִי אֵינּוּ אֵינְצוֹ הָכָא כְּחִדָּא, מָאִי קָא בְּעֵי הָכָא שְׁמָא קְדִישָׁא. וְאַמָּאִי קָלַל שְׁמָא קְדִישָׁא.

[בא ראה, כתוב ויצאו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי. הפסוק הזה הרי בארנו, אבל זה בן אשה אחרת של אביו, בעלה של שלומית

משה
רבינו,
ולמה
התורה
שינתה
וכתבה
בן
מונשה,
כי]

אפרוחים חיפש אוי ואבוי לו לשובב חור גדול במכנסיו, אנחנו שרנו את זה שהיינו ילדים בגיל ארבע על יונתן זה הנכד של משה רבנו כבר הלך לעבוד עבודה זרה.

זה בבא בתרא, עכשיו היה דף יומי בבא בתרא ק"י אז שאלו אותו מה אתה עובד עבודה זרה? הנכד של משה רבנו? אתה

התורה לא רוצה לכתוב שכבר נכד, כבר הייניקל, כבר נהיה עובד עבודה זרה, זה חילול ה', הנוצרים גם קוראים את התנ"ך, מה הם יגידו? איזה חינוך זה? כבר הייניקל (- נכד) עובד עבודה זרה, ההייניקל של משה רבנו, יונתן, קראו לו יונתן, כבר עובד עבודה זרה, קראו לו יונתן, יונתן הקטן הלך לגן על העץ הוא טיפס

מראי מקומות והערות

והוא סבר לע"ז ממש ולא היא אלא ע"ז עבודה שזרה לו כדאמר ליה רב לרב כהנא נטוש נבילתא בשוקא ושקול אגרא ולא תימא גברא רבא אנא וזילא בי מילתא כיון שראה דוד שממון חביב עליו ביותר מינהו על האוצרות שנאמר ושבואל בן גרשם בן מנשה נגיד על האוצרות וכי שבואל שמו והלא יהונתן שמו א"ר יוחנן ששב לאל בכל לבו:

⁸ בבא בתרא קי, ע"א

מי הביאך הלום ומה אתה עושה בזה ומה לך פה אמרו לו לאו ממושה קא אתית דכתיב ביה אל תקרב הלום לאו ממושה קא אתית דכתיב ביה מה זה בידך לאו ממושה קא אתית דכתיב ביה ואתה פה עמוד עמדי תעשה כהן לע"ז אמר להן כך מקובלני מבית אבי אבא לעולם ישכיר אדם עצמו לע"ז ואל יצטרך לבריות

[בכנסיה]. היה אחד שהלך להיות שוחט אז הרבי'ה אמר בשביל פרנסה לך תצלצל בפעמונים בכנסיה זה פחות חמור מלהיות שוחט, כי יכול להיות שאתה שוחט איזה אדם צדיק, ואתה לא מעלה את הנשמה שלו, אתה לא מברך בכוונה.

תורה ל"ז⁹ אם לא מברכים

לא מתבייש? יונתן אמר: מה הפירושך ככה הסבא שלי אמר, עבוד עבודה זרה ואל תזדקק לבריות, בשביל פרנסה מותר [לעבוד עבודה זרה, כך חשב יונתן, ובאמת הכוונה הייתה שמוטב לעבוד במלאכה שאינה לפי כבודו ולא להזדקק לבריות].

אחד הלך להיות שוחט [הרבי'ה] אמר לו לך תצלצל בפעמונים

מראי מקומות והערות

מיייתי ליה תור או אימר או גדי לע"ז והוה א"ל פייסיה עלוי והוא אמר מה מועילה לך לא אכלה ולא שותה לא מטיבה ולא מרעיה א"ל ומה נעביד א"ל זיל אייתי לי חדא פינך דסלת ועשר ביעין עלוי ואנא אפייס לה עלך וכיון דאזל ליה אכיל לון אתא חד בר פחין ואמר ליה כן אמר ליה אם אינה מועילה כלום מה את עביד הכא אמר ליה בגין חיי וכיון שעמד דוד כו'.

⁹ ליקוטי מוהר"ן קמא תורה לו

[ו] וזהו: 'הִתְהַרְוּ בְּיָדֵינִי כְּרִבֵּי יְהוּדָה', כִּי הָדָם הוּא הַנֶּפֶשׁ שֶׁבָּא בְּגִלְגּוּל, וְצָרָהּ הַשּׁוֹחֵט לְכוֹן לְהַעֲלוֹת הַנֶּפֶשׁ שֶׁבָּדָם. גַּם עָקֵר חֶסְרוֹן הַפְּרָנְסָה שֶׁנִּתְמַמֵּט בְּדוֹרוֹת הֶלְלוּ, אֵין זֶה אֱלָא עַל יְדֵי הַשּׁוֹחֲטִים שֶׁאֵינֶם מְהַגְּנִים. וְזֶה (אָבוֹת פָּרָק ג'): 'אִם אֵין תּוֹרָה אֵין קָמַח', 'תּוֹרָה' הִיא בְּחִינַת נֶפֶשׁ בְּנִי"ל. עַל יְדֵי זֶה אֵין קָמַח, הַפְּרָנְסָה נִתְמַמֵּט: וּבִשְׂבִיל זֶה הִחֲלִיף נִקְרָא מֵאֲכָלֶת, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב (בְּרָאשִׁית כ"ב): "וַיִּקַּח אֶת הַמֶּאֱכָלֶת". כִּי יֵשׁ שׁוֹחֵט הֶגְוֵן מֵאֲכִיל וּמִפְרִינֵס לְיִשְׂרָאֵל, כִּי הַשּׁוֹחֵט הֶגְוֵן הוּא מְלָבִישׁ אֶת הַנֶּפֶשׁ שֶׁבְּחִי בְּמִדְבָּר, הֵינִי בְּדִבּוּר הַבְּרָכָה שֶׁהוּא מְבָרֵךְ. וְהַדְּבָר הוּא בְּחִינַת שְׂכִינָה, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב (ד'): מְלָכוֹת פָּה. וְזֶה פִּירוּשׁ (יִשְׁעֵיָה ל"ד): "חֲרִב לָהּ מְלָאָה דָם", כִּי הַשְׂכִּינָה נִקְרָאת חֲרִב לָהּ (כְּמוֹבָא בְּתַר הַקְדוּשׁ, וּבְפִרְדָּס), וְהִיא בְּחִינַת דְּבוּר, שֶׁהוּא בְּחִינַת חֲרִב פִּיפִיּוֹת, לְשׁוֹן פָּה,

פירוש רשב"ם
ויאמרו לו - שבט הדני שבאו שם: ישכיר עצמו כו' - אלא שלא יהא לבו לע"ז: שהיא זזה לו - הוא חשוב המלאכה מבזה ומכוערה אלא שאין בה איסור: נטוש - הפשט: וטול אגרא - כלומר הפשיטנה בשכר בשוק לעין כל ואין כאן חילול השם כלל ולא קרינא ביה ומשניא אהבו מוות דדרשינן ליה במסכת שבת (דף קיד) בתלמידי חכמים שיש רבב על בגדו אבל לעשות מלאכה להתפרנס אין כאן גנאי: ה"ג ולא תימא גברא רבא אנא - ואית דגרסינן נמי ולא תימא כהנא אנא כהן אני וחשוב וגנאי לי הדבר: והלא יהונתן שמו - שלא היה לו לגרשם בנים כי אם זה בלבד כדכתיב בדברי הימים ובני גרשם שבואל הראש: ששב לאל בכל לבו - עכשיו שהיה לו ממון הרבה ואי משום דכתיב ויהונתן בן גרשם בן מנשה הוא ובניו כהנים לשבט הדני עד יום גלות הארץ ואמרין בסדר עולם עד יום שגלה מטה דן ופסלו של מיכה עמו כך מפורש בפרק בתרא דברכות ירושלמי מתיבין ליה והכתיב עד יום גלות הארץ אמרי כיון שמת דוד עמד שלמה והחליף כל הסנקליטין והחליפו עמיה חזר לקלקולו הראשון הה"ד ונביא אחד זקן יושב בבית אל אמרין הוא היה וקבעי התם כהן לע"ז והאריך ימים אמרי ע"י שהיתה עינו צרה בע"ז שלו כיצד היה בר נש

מראי מקומות והערות

גימטריא תל"ז (עם הארבע תבות), לרמז חסרון הפרנסה על ידי שוחטים שאינם מהגנים: וזה פרוש (תהלים ק"א): "טרף נתן ליראיו", כי טרף יש לו שני משמעות, לשון טרפה, כמובא בזהר סוף משפטים (דף קכ"א:), ולשון מזון. לרמז, כשישראל שומרים את עצמם מטרפה, על ידי זה יש להם פרנסה:

וזה פרוש (שבת ק"ד): 'מנצפה צופים אמרו', מנצפה הוא בחינת ורדיו, בחינת רי"ו דין. וצופים, אלו נביאים, שניקמתם מבחינת פרכים, בחינת תינוקות, בחינת הכל שאין בו חטא, בחינת אורא דארץ ישראל, ששם מקבלין רוח הקדש, כמובא בזהר (לך לך פ"ה:). "ונקם יונה לברח תרשישה". ואלו הצופים, הינו אלו שהם בבחינת הכל שאין בו חטא, הם נהירו ב"ורדיו", רי"ו די"ו, במנצפה. ומעלין את הנפש בבחינת מיין נוקבין, וממשיכין שפע. והשפע מכה בשם א"מ, כי מתחלה היא אור, ואחר כך נעשה מים, ואחר כך רקיע. ויכשפותיקים את המנצפה, ועושים ממנצפה, אדני. כי מרי נעשה צורת אלה, ונעשה אדני. והא דבור, הוא השכינה, כמו שפנתב (תהלים נ"א): "אדני שפתי תפתח". ומהכל הנה, הינו אדני, יוצא השפע, ונתחלק לכל אחד לפי בחינתו. וזה פרוש (תהלים ס"ח): אדני יתן א"מ, המבשרות צבא רב, לכל אחד לפי בחינתו:

וזה שאמרו חכמינו, וזרונים לברכה (סנהדרין ק"ד:): "אכלי עמי אכלו לחם אדני לא כראו", רב אמר אלו הדינים, ושמאל אמר אלו מלמדי תינוקות. מר אמר חדא, ומר אמר חדא ולא פליגי. רב אמר אלו הדינים, הינו רי"ו דין. שאינם מעלין את הנפש בבחינת מיין נוקבין, שאין עושין מר"ו דין, אדני. רמז לשוחטים שאינם מהגנים, שמקלקלים הדינים. הינו רי"ו דין, מנצפה. הדינים שהם הנפשות, הם חמש אותיות, כנגד חמשה דמים כידוע. רמז לחמש בחינות שיש לנפש, כמו שאמרו חכמינו, וזרונים לברכה (ברכות

כמו שפנתב (תהלים קמ"ט): "רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות וכו'. וכשהנפש באה בתוך חרב לה, בתוך הדבור, בבחינת מיין נוקבין. אזי השכינה מזדגגת על ידי המיין נוקבין שיש לה, בבחינת: "חיי במה ברא קאמינא" (זהר ויקרא י"ג). וזה: "חרב לה" מלאה דם, מנפשות העולות בה בבחינת מיין נוקבין. ועל ידי האוג, היא מקבלת פרנסה לישראל:

וזה פרוש (איכה ה): "בנפשנו נביא לחמנו כפני חרב המדבר", הינו כלשהשוחט אינו הגון, ואינו מעלה את הנפש, בבחינת מיין נוקבין. וכשעומד עם החליף לשחט את החי, הוא עומד פרוצח נפשות. והחליף שלו הוא חרב המדבר, ואינו חרב לה, שהוא חרב המדבר. ויש צער להנפש החי, שצווקת בקול מר, (שיר השירים ה): "נפשי יצאה כשיצאת בשביל להכניס בדבור של הברכה, בבחינת מיין נוקבין. וכשיצאתי, בקשתי ולא מצאתי, קראתי ולא עניי כי אינו שם בשעת הברכה, וחושב מחשבת פגול. על ידי זה, מצאני השומרים הסבכים בעיר, הכוני פצעוני, נשאו את רדדי מעלי הינו שמעלה שיהיה להנפש בבחינת חי, גם זה לקח ממנה, כי עכשו אין לה מנוח לכך רגלה. אוי לו להשוחט הזה! אוי להנפש, שהרג את הנפש, ומסר אותה בכף אויבה, ואין להשכינה מיין נוקבין, להמשיך טרף לבייתה. ועל ידי זה: "בנפשנו נביא לחמנו" ביגיעה וטרחה גדולה:

וזה שאמרו חכמינו, וזרונים לברכה (פסחים ק"ח:): קשין מזונותיו של אדם בקריעת ים סוף, כי ים סוף נקרא לשנים עשר קרעים (פרקי דרבי אליעזר פרק מ"ב ובתקון כ"א), כנגד שתיים עשרה בדיקות הספין (ה). שעל ידיהם קשים מזונותיו של אדם וכו'. וזה שאמרו חכמינו, וזרונים לברכה (ברכות נ"ה): 'שלחן דומה למזבח', כי שיעור פגמות החליף, כשעור פגמות המזבח (חלין י"ז:). גם על השחיטה גימטריא תל"ז, ובזעת אפיקו תאכל לחם (בראשית ג') ראשי תבות

הוא צריך לבוא עוד פעם בגלגול, הנשמה צועקת [לשוחט]: תרחם עלי תברך בכוונה אני רוצה כבר את התיקון שלי, אני צריך לבוא עוד פעם בגלגול עוד פעם להתגלגל באיזה תרנגולות אז הנשמה צועקת לשוחט תשמע.

לכן שמע צריכים לתקן את האוזניים, הכל צועק, כתוב¹⁰ שאשה יולדת מסוף העולם ועד סופו, הנחש פושט את העור הוא צועק מסוף העולם ועד סופו, כלה בביאה הראשונה מסוף העולם ועד סופו, כלה לא יכולה לסבול את זה בכלל, אומרים תעשה מצווה היא בכלל לא יכולה לסבול, צריכים להגיד דברי תורה ללכת לכותל לנסוע לקבר רחל מקודם לחברון היא בכלל לא מסוגלת לזה היא נותנת צעקה מסוף העולם ועד סופו.

בכוונה, לכן אין פרנסה לישראל כי השוחטים הם לא הגונים, הם לא מברכים את הברכה בכוונה על השחיטה, כל הפרנסה באה רק על ידי השחיטה, אדם צריך לאכול רק עוף משוחט כשר, אם לא - אז אין פרנסה לישראל, איך יהיה לו פרנסה? כי הוא אוכל עוף והשוחט הוא לא כוון בשחיטה, במיוחד שהיום יש סרט נע, איך הוא יכול לכוון בשחיטה, שוחטים אלף, כל דקה תרנגול, אלף תרנגולים ביום, איך הוא יכול לכוון על השחיטה? הרב'ה אומר תורה ל"ז, תורה שלמה על השוחטים, אם כבר שוחט שיהיה מאיתנו, אדם אוכל עוף והשחיטה לא הייתה כשרה, אפילו הייתה כשרה - אבל [השחיטה] לא הייתה עם כוונה, אז אין תיקון לנשמה [שבועף או בבהמה],

מראי מקומות והערות

נתעלה בבחינות מעלות אלו הנזכר:
¹⁰ פרקי דרבי אליעזר - פרק לג

ששה קולו יוצא מסוף העולם ועד סופו ואין הקול נשמע בשעה שכורתין את האילן שהוא עושה פרי הקול יוצא מסוף העולם ועד סופו ואין הקול נשמע ובשעה שהנחש נפשט ובשעה שהאשה מתגרשת מבעלה ובשעה שהאשה נבעל עם בעלה בעילה ראשונה אבל אין קולה נשמע ובשעה שהולד יוצא מן הגוף עד שתראה את השכינה:

י: הני חמישה ברכי נפשי כנגד מי וכו'.
'ונשמואל אמר אלו מלמדי תינוקות, שמתקלליו את ההכל שאין בו חטא'.
כשדבורו והכלו של השוחט, אינו בבחינת הכל שאין בו חטא, בחינת אורא דארג' ישראל, על ידי זה, "אכלי עמי", הפרנסה נתמזג. כי כשיש להשוחט בחינת הכל שאין בו חטא, בחינת חרב לה, בחינת צדקה דארג' ישראל, בחינת נפש, בחינת תורה כנ"ל, גם הנפש שעולה מהחי להמדבר שלו, גם כן

הדמים על ידי הברכות והשירים, צריכים [אחרי הדלקת נרות חנוכה] חצי שעה רק לשיר, אסור לעשות מלאכה בחצי שעה הראשונה רק לשיר שירים, שירי הודאה לה' על ניסך ונפלאותיך שבכל עת ערב ובבוקר וצהרים, הטוב כי לא כלו רחמין.

כל רגע זה עוד ניסים עוד ניסים עוד ניסים, כל הבריאה זה בשביל הניסים, כל הבריאה על הניסים, שיש בכל יום, כל אחד רואה נס, אדם נוסע מבית לירושלים זה מילין ניסים¹¹].

אז אדם זוכה, כותנות עור לכן משכא דחויא, כל הגוף שלנו זה משכא דחויא, אדם שומע תמיד שני קולות, קול אחד אומר לו תעשה עבירות קול אחד אומר לו, לא, זה אסור, עד שהוא יוצא מהמשכא דחויא מעור הנחש, שזה כל החנוכה לצאת מעור הנחש, דם.

חנוכה זה דם אדם, [שבחנוכה מודליקים בסך הכל 44 נרות עם השמשים, גימטריא דם], הוא מסביר שבחנוכה נטהרים מדם אדם, הלכות מתנה ה' סעיף ס"ג¹¹, בחנוכה מטהרים את

מורא מקומות והערות

וכנ"ל, הינו בחינת רצון ודבקות ובטול בחינת תפלה הנ"ל שאין לנו שום סמיכה כי אם לה' עינינו תלויות, בחינת נפשנו חפצה לה', שהוא בעצמו יתפלל עלינו כי עזרנו ומגינו הוא לבדו שידע איך להתפלל בעצמו ולהמשיך חסדים נפלאים עלינו, וזה, כי בו ישמח לבנו, כי על ידי תפלה בחינת תפלה ה' נמשך שמחה פנ"ל ומשם מבחינת נפשנו חפצה לה' בחינת תפלה ה' יוצא נשם נחל הנ"ל שמשם מדיקין נר חנכה פנ"ל שמשם נתתקן ונדפדף דם אדם שיהיה בבחינת עזרת דקדושה וכן"ל:

¹² עכשיו נרצח ילד לפני חודש, טוביה, נרצח ילד, מה הוא עשה מה הוא חטא? למה? ביין לא מרשה [להגיב], אי אפשר לעשות שום דבר, אחד אמר היום שמנסים לייבש את האוקיינוס עם כפית, הורגים מחבל אחד ביום על אלף מחבלים, עשר מחבלים מיד צצים עשרים אתה הורג אלף נהיה אלפים, כולם מחבלים כל הפלסטינאים, הם רוצים ציר פילדלפי הם רוצים לעשות עוד מטען, עכשיו

¹¹ לקוטי הלכות חו"מ - הלכות מתנה הלכה ה' (סג) וזהו בחינת סוד פגות חנכה, כי מבאר בפגות שסוד אור חנכה הקדוש נמשך משם קדוש נח"ל שהוא ראשי תבות נפשנו ח' חפצה לה' וזה השם בגימטריא דם אדם שהוא בחינת נשם מ"ה וכו', צ"ע שם. הינו שעל ידי הדלקת אור נר חנכה נמשך מאורו של משיח, שהוא בחינת תפלה ה' על ידי זה יהיה נתתקן ונדפדף בחינת דם אדם שמשם כל העצת, כי עקר העצת על ידי רתיחת הדמים שבאדם ונשם עקר הנפיו, כי נשם צריקין עקר הזכך והברור לזכות ולתקן דם אדם שיהיה העצת הנמשך על ידו בחינת עזרת דקדושה בחינת אדמוני הנאמר בדר. לא ההפך חס ושלום שהוא העצת דסטרא אחרא, שהוא בחינת אדמוני הנאמר בעשו וכן"ל. וכל זה זוכין על ידי בחינת נשם נח"ל ששעולה בגימטריא דם אדם פנ"ל, (שהוא גם כן הגימטריא של חנכה מכן ממש), הינו כי נשם הנ"ל הוא יוצא מוסק נפשנו חפצה לה'

להציל ילדה אחת הורגים עיר שלמה? וחוצץ מזה צדיקים יכולים להפיל את הקיר, כתוב שרבה בר נחמני הפיל את הקיר¹³, כתוב בזהר שרוב המנונא בא אליהו

ויעקב אומר [על שמעון ולוי:] "כלי חמס מכותיהם" אתם החמסניקים האמיתיים, שמעון ולוי, למה הוא קורא להם חמסניקים? הורגים עיר שלמה,

מראי מקומות והערות

מישראל ירחא בקייטא וירחא בסתוא מכראא דמלכא שדרו פריסתקא דמלכא בתריה ולא אשכחיה ערק ואזל מפומבדיתא לאקרא מאקרא לאגמא ומאגמא לשחין ומשחין לצריפא ומצריפא לעינא דמים ומעינא דמים לפומבדיתא בפומבדיתא אשכחיה איקלע פריסתקא דמלכא לההוא אושפיזא דרבה קריבו תכא קמיה ואשקוהו תרי כסי ודליוה לתכא מקמיה הדר פרצופיה לאחוריה אמרו ליה מאי נעביד ליה גברא דמלכא הוא אמר להו קריבו תכא לקמיה ואשקוהו חד כסא ודליוהו לתכא מקמיה ולתסי עבדו ליה הכי ואתסי אמר מידע דגברא דקא בעינא הכא הוא בחיש אבתריה ואשכחיה אמר אזלינא מהא אי מקטל קטלו לההוא גברא לא מגלינא ואי נגדיי מגדיין ליה מגלינא אתיוהו לקמיה עייליה לאדרונא וטרקיה לבבא באנפיה בעא רחמי פרק אשיתא ערק ואזיל לאגמא הוה יתיב אגירדא דדקולא וקא גריס קא מיפלגי במתיבתא דרקיעא אם בהרת קודמת לשער לבן טמא ואם שער לבן קודם לבהרת טהור ספק הקדוש ברוך הוא אומר טהור וכולהו מתיבתא דרקיעא אמרי טמא ואמרי מאן נוכח נוכח רבה בר נחמני דאמר רבה בר נחמני אני יחיד בנגעים אני יחיד באהלות שדרו שליחא בתריה לא הוה מצי מלאך המות למקרב ליה מדלא הוה קא פסיק פומיה מגרסיה אדהכי נשב זיקא ואויש ביני קני סבר גונדא דפרשי הוא אמר תינח נפשיה דההוא גברא ולא ימסר בידא דמלכותא כי הוה קא ניחא נפשיה אמר טהור טהור יצאת בת קול ואמרה אשריך רבה בר נחמני שגופך טהור ויצאתה נשמתך בטהור נפל פתקא

בשבת בבוקר בעשר התהפך טנק, האמר משוריינ ובחמישי בוקר נהרגו גם חמשה בטנק, המטען יותר חזק מהטנק, המטען זה יכול להיות טון חומר נפץ, חצי טון, כל טנק בעולם זה הופך, אתה הולך איתם עם כפית, בזמן שהם הולכים עם תותחים עם מטענים של טון חומר נפץ, ולנו אסור לעשות כלום כי עכשיו בידינו מולך, עד שביידן מולך אין סיכויים אז כל יום נהרגים תינוקות.

עכשיו בביתר נהרג תינוק בן 12 הוא בא מהשבע ברכות של אחותו בסך הכל, כל החטא שהוא נסע לשבע ברכות של אחותו אז הוא חור לירושלים אז רצחו אותו המחבלים ירו על האוטובוס.

ועכשיו נפטרה אתמול אשה שנפל טיל בנהריה לפני חודש וחצי אז עכשיו היא נפטרה, תמר, הכי צדיקה בעולם, תמר אדרי אולי היא קרובה של אדרי צריכים לברר, תמר, היה אחד שם בעוספיה שכל הבית נהרס עם הממ"ד, הטיל נכנס לתוך הממ"ד, ערביה אחת בגיל 63 ונהרגו 50 בתוך הבית, 53 נהרגו והיא נהרגה בתוך הממ"ד, הטיל נכנס לתוך הממ"ד, כל הגויים זה כפרה על עם ישראל אבל לצערנו גם יהודים נהרגים.

כי הרצי הלוי הוא לא מרשה, ביידן לא מרשה, טראמפ אמר שהוא יעשה פה שינוי, הוא אומר אני יעשה להם גהינום לחמאס, כי בינתיים הוא קורא לשמעון ולוי חמאס, הוא אומר שהוא יחסל את החמאס.

¹³ בבא מציעא פו, ע"א

רבה בר נחמני אגב שמדא נח נפשיה אכלו ביה קורצא בי מלכא אמרו איכא חד גברא ביהודאי דקא מבטל תריסר אלפי גברי

יום קבלתי דרכון, הגעתי ביום חמישי בבוקר עם משה בינשטוק למחרת הלכנו עם ויטריאול הוא אמר אתה יודע אנגלית? כן, 12 שנה אני למדתי אנגלית, קח פספורט, ועם הפספורט האמריקאי נסענו לרוסיה עם השם שלי והייתי צריך לחדש את זה אחרי חמש שנים או לחזור בתוך שנה לאמריקה, פשוט לא חדשנו, עכשיו ניסו לברר, כבר אי אפשר לחדש אותו, זה [היה בתש"ל]ג זה

הנביא והפיל את הקיר, צדיקים יכולים להפיל קירות, יכולים להפיל קירות, אז הוא יכול להפיל קיר הוא יכול לעשות.

וחרץ מזה יעקב אבינו היה 20 שנה הוא היה בחרן, 20 שנה, חרץ זה טורקיה, היה לו דרכון טורקי, בטח הוא עשה דרכון טורקי, 20 שנה.

אני כבר היה לי דרכון אמריקאי רק לא חדשתי אותו, היה לי דרכון הגעתי לאמריקה באותו

מראי מקומות והערות

מינה התם הוא ספדוהו תלתא יומי ותלתא לילותא נפל פתקא כל הפורש יהא בנידוי ספדוהו שבעה יומי נפל פתקא לכו לבייתכם לשלום:

מרקיעא בפומבדיתא רבה בר נחמני נתבקש בישיבה של מעלה נפקו אביי ורבא וכולהו רבנן לאיעסוקי ביה לא הוו ידעי דוכתיה אולו לאגמא חזו צפרי דמטללי וקימי אמרי שמע

לפני 52 שנה היה לי דרכון אמריקאי, עושים גרין קארד הלכנו לקונסוליה.

כי (...) מדפיס את המסמכים, כי עד שהם קלטו את זה לקח להם אולי עשר שנים, (...) בלי סוף אנשים, היינו לוקחים שם של בית כנסת מדפיסים פרוספקטים ומזמינים אותך להיות רב בבית כנסת ומביאים את זה לקונסול ואתה מקבל על המקום את הגרין קארד, גרין קארד צריכים לעשות בארץ לא שם, שם אי אפשר לעשות גרין קארד זה יכול לקחת עשר שנים וגם לא תקבל את זה.

אז אנחנו הגענו לקונסוליה אני ובינשטוק עם כל המסמכים שהדפסתי שמזמינים, הם אמרו אנחנו רוצים לראות תעודת רב, אין לנו תעודת רב, אז אמרו טוב תלכו להיכל שלמה תבקשו תעודת רב, באנו להיכל שלמה, קודם פגשנו את הרב נריה והרב גורן זה בדיוק השבעה של אבא שלו או השבעה של הנזיר, בדיוק השבעה של הנזיר זה היה, היה שם הרב גורן והרב נריה, דברנו איתם, הם אמרו אנחנו לא יכולים לעזור לך כלום, אז הלכנו להיכל

שלמה עצמו נפגשנו שם עם רבנים עם הרבנים הראשיים אמרנו אנחנו רוצים תעודת רב אז אמרו טוב תלמדו לכל הפחות סימן אחד ביורה דעה, סימן אחד, עד היום לא למדנו את זה.

אז זה היה הלילה האחרון לפני שהלנו להיכל שלמה אז בינשטוק אומר בוא נשב נלמד משהו שאם ישאלו אותנו איזה שאלה נדע, אמרתי לא, עכשיו הולכים לשדה, לשדה הולכים עכשיו וצועקים כל הלילה, ה' יעשה ניסים, לא למדנו אפילו סעיף אחד לא למדנו, הגענו להיכל שלמה אמרו החלטנו לתת לכם תעודות רב אבל זה רק בשביל אומן.

קיבלנו תעודות רב רשמיות מהיכל שלמה שאנחנו מוסמכים להיות רב יורה יורה ידין ואת זה הבאנו לקונסול שיש לנו סמיכה לרבנים, סמיכה לרב, הבאנו את זה לקונסול בתל אביב זה היה ברחוב הירקון אז התקשרו להיכל שלמה אם לא זייפנו את זה אם לא הדפסנו את זה לבד, יכולנו גם להדפיס את זה לבד, אמרו כן זה מאושר אנחנו

החמאס עד הסוף אז זה נראה, אז הוא בחר לו [את יום ההכתרה] את היארציית של הרמב"ם אני לא יודע למה יארציית של הרמב"ם מה קשור, הוא רוצה להיות מלך על כל העולם להישבע לנשיאות דווקא ביארציית של הרמב"ם אז אמרתי כי הרמב"ם פוסק שמותר להרוג¹⁴, חייבים להרוג את החמס.

הרמב"ם פוסק ששמעון ולוי לא רק שהם עשו מה שמותר הם היו חייבים לעשות את זה כי אם עיר שלמה יודעת שחוטפים ילדה יהודייה אז כל העיר חייבת מיתה, איך לא משחררים אותה? אתם הרי יודעים שחטפו, שבוע, בטח היא הייתה שם שבוע אז אין לכם איזה יום אחד להיכנס שם? לשבור להם את החלונות את העצמות להרוג את שכם.

הרמב"ן שואל, הנה נביא חומש בראשית, שילכו להרוג את שכם, שיעקב יעשה את זה, לא די שהוא

הבאנו להם ומיד למחרת קיבלנו את הגרין קארד.

ואז יצאנו מוצאי שמחת תורה, שמחת תורה זה היה בשבת, יצאנו ביום רביעי הגענו ביום חמישי, נסענו דרך רומא, הגענו ויום ששי באתי למשרד הפנים [האמריקאי] דיפרטמנט, באנו הם אמרו אתה יודע אנגלית? אמרתי כן פרפקט אז תקבל פספורט, ישר נתן את הפספורט, ותמיד צריכים להרים את היד אמרו אתה לא צריך להרים את היד.

כי כל החוקה [של ארצות הברית, בגלל חוקי מונטרו (מוריני הרב)] זה חוקה של אפיקורסים, אז אל תרים את היד, אז אתה בא לקבל תרים את היד תגיד אני נשבע, [ואת מוריני הרב פטרו מהשבועה].

עכשיו אנחנו חוזרים לסיפור שיש שובבי"ם.

אז כלי חמאס אז מדברים שטראמפ אמר שהוא מחסל את

מראי מקומות והערות

נתחייבו כל בעלי שכם הריגה שהרי שכם גזל והם ראו וידעו ולא דנוהו ובן נח נהרג בעד אחד ובדין אחד בלא התראה ועל פי קרובין אבל לא בעדות אשה ולא תדון אשה להם:

¹⁴ רמב"ם יד החוקה הלכות מלכים פרק ט (יד) וכיצד מצווין הן על הדינין חייבין להושיב דינין ושופטים בכל פלך ופלך לדון בשש מצות אלו ולהזהיר את העם ובן נח שעבר על אחת משבע מצות אלו יהרג בסיף ומפני זה

כולם, הוא נעמד על החומה ונלחם.

תיכנס עכשיו לקייב יחטפו איזה ילדה תהרוג את כל קייב, זה שגעזן להרוג עיר שלמה מה אנחנו משפחה של רוצחים, כל מה שאמרו להם למול שהם לא יוכלו להתנגד, בהיותם כואבים ביום השלישי למילתם שוכבים מתים שוכבים מותשים אי אפשר לזוז, [היה בעיר שכם] אנשים בגיל 90 בגיל מאה [שמלו].

אברהם היה בגיל מאה [כשנימול] וכתוב ששניים [שעשו ברית] מתו בסוף¹⁵, בסוף מתו זה בכלל לא

לא עושה, איך יתכן שיעקב כועס עליהם? שיעקב יעשה את זה, הוא אומר יעקב צריך לשחרר את הבת שלו זה הבת שלך, הוא אומר יעקב צריך לשחרר אותה, מה שמעזן ולוי צריכים לעשות לך את העבודה? תלך אתה תשחרר את הבת שלך, מה אתה מפחד? [הרי יעקב היה גיבור עצום] הוא נלחם אחרי זה עם תפוח ועם חברון באו מכל הערים, "ויהי חתת אלוקים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב" "אשר לקחתי מיד האמורי בחרבי ובקשתי" הוא נלחם עם

❦ מראי מקומות והערות ❦

...ועוד יש מדרש אגדה שמל את אשכול ואת

¹⁵ שפתי חכמים בראשית יח א אות ג'

חברתי, לחץ חברתי, [כי ראו ש]כולם מלים כי [באמת בתוך תוכם] הם היו נגד המילה, מה הפירוש, אומרים לו תעשה את זה בהצנע לא בפרהסיה, [תלך] באיזה מערה תלך לחלחול למה דווקא בחברון? תמצא לך מקום אחר, אומר לא, עשה במה גדולה ועכשיו נעשה ברית לעיני כולם ומלים את כולם, מיליון אנשים מלים עכשיו, מיליון, יוצא נהר של דם, מיליון אנשים, ושניים מתו ראשונים, מה אני יעשה, [16] ישר נפטרו אנשים, שני אנשים נפטרו זה לא פשוט, אתה אל תלמד מילה זה לא כדאי אתה רואה מתו שני אנשים מהמילה, ישר מתו.

אז ממרא אמר עכשיו תמול אותי, אז ענר ואשכול שהיו נגד המילה רק מלו בגלל לחץ חברתי אז הם

היה פשוט, מתו בסוף ומשטרה הגיעה משטרה ציונית ולקחו אותו (- את אברהם אבינו) באזיקים, מה הפירוש? שניים מתו, כתוב בוירא [בשפתי חכמים] לגבי שלישי למילה הוא אומר שניים מתו על המקום שניים מתו, מל את אשכול ואת ענר ישר מתו אז מתו שניים מתו אז לקחו אותו, אמרו אם אחד ימות, זה ברית ראשונה בכדור הארץ, היה שנה שבאמריקה מתו שלושה באותה שנה, רצו לאסור את הברית אבל יש מוסלמים גם כן אז הם לא יכולים, אז ענר ואשכול מתו, מה עושים עכשיו? רוצים להפסיק את הברית, הגיעה משטרה, ואז ממרא אמר עכשיו תמולו אותי [ונימול בשלום].

אז [השיבה שענר ואשכול מתו בשעת המילה הייתה כי] הם שמלו בגלל לחץ

מראי מקומות והערות

לגלגל זכות עליו...

¹⁶ (אולי יוסף שור היה המוהל, אני לא יודע מי שהיה המוהל, אני לא רוצה לקלקל ליוסף שור את הפרנסה שלו, השווער של ארלה, אני לא רוצה לקלקל לו את הפרנסה ליוסף שור אבל אני חושב שהוא היה המוהל אז, בטוח, יש לי תמונות הוא היה המוהל, איך לוקחים מוהל שיישר בשניים הראשונים כבר נפטרו אנשים...)

ענר ומתו, אמר לו ממרא לא יתקיימו אותם שתמול עד שתמול עצמך שנאמר (לעיל י"ז ג) המל ימול והוא חסר וי"ו לומר המל עצמו ימול אחרים, בא אברהם והתחיל למול את עצמו, ולא היה יכול מתוך הצער, בא הקב"ה וסייעו שנאמר (נחמיה ט' ח') וכרות עמו הברית, ולפי שנתן לו עצה על המילה לפיכך נגלה בחלקו, אבל תימה אם לא יגלה עליו בחלקו היכן יגלה כי בחלקו היה דר, ויש אומרים כי האלהים אנה לידו שידור שם כדי

אדם מקורב לצדיק הוא כל יום מקבל שלום משמים.

ממרא הוא אבא אומנא התגלגל באבא אומנא, ממרא זה (גימטרייה) רפא, רפואה כי ממרא זה רפא שהוא מרפא את כולם הוא לא לוקח כסף בחיים שלו, תביא גמרא תענית, אביי מקבל שלום ביום ששי¹⁸, רבא ביום כיפור כי (אביי) [רבא] היה ניצוץ מלוט "ואת לוט בן אחי אברהם ואת רכושו" [רכושו בן אחי, ר"ת רבא], אז הוא היה גלגול של לוט ניצוץ מלוט¹⁹, אז

מיד נפטרו וזה הניסיון ואחרי זה הגיע ממרא, לכן [ה' התגלה לאברהם אבינו] באלוני ממרא, אבא אומנא כתוב הוא היה גלגול של ממרא, כתוב כאן בגלגולי נשמות¹⁷ שאבא אומנא שהוא קיבל כל יום שלום מהשמים, כל יום, כמו אתמר רז היה לו קליניקה, אבא אומנא כל יום מקבל שלום מהשמים, כל יום, הנה אבא אומנא גלגול של ממרא, ממרא זה ר"פ פר ניצוצות, אבא אומנא הוא קיבל שלום כל יום שלום,

מראי מקומות והערות

הוה אתרמי ליה צורבא מרבנן אגרא מיניה לא שקיל ובתר דקאי יהיב ליה פשיטי ואמר ליה זיל בריא נפשך.

יומא חד שדר אביי ווגא דרבנן למבדקיה אותבינהו ואסקלינהו ואשקינהו ומה להו ביסתריהו בליילא לצפרא פרכינהו ושקלינהו וקמו ונפקו להו לשוקא ואשכחינהו אמרו ליה לשיימיה מר היכי שוו אמר להו הכי והכי אמרו ליה ודלקא שוו טפי אמר להו בהכי שקלינהו אמרו ליה דידיה ניהו ושקלינהו מינה אמרו ליה במטותא מינה במאי חשדתינן אמר להו אמינא פדיון שבויים איקלע להו לרבנן ואכסיפו למימר לי אמרו ליה השתא נשקלינהו מר אמר להו מההוא שעתא אסחתינהו מדעתא לצדקה.

הוה קא חלשא דעתיה דרבא משום דאביי אמרו ליה מסתיף דקא מגנית אפולא ברכא:

¹⁹ שער הפסוקים פרשת לך לך

ויקחו את לוט ואת רכשו בן אחי אברהם וילכו וגו': הנה כפי הראוי, היה לו לכתב ויקחו את לוט בן אחי אברהם ואת רכשו. אבל מתיב ויקחו

¹⁷ גלגולי נשמות מח

ממרא הוא אבא אומנא בתענית פרק סדר תעניות (אלו כ"א ב'), ובממרא בגימטריא רפ"א, וכל תקונו של ממרא הוא אבא אומנא, רפא היה ועין חסידותו שם, [נ"ל שמעון מאחר דממרא נתן עצה לאברהם שימול את עצמו, ואל יחשש לסכנה פדעת החברים של אברהם, לכן היה רפא ממרה]:

¹⁸ תענית כא ע"ב

אבא אומנא הוה אתי ליה שלמא ממתיבתא דרביעא כל יומא וילאביי כל מעלי יומא דשבטא לרבא כל מעלי יומא דכפורי הוה קא חלשא דעתיה דאביי משום דאבא אומנא אמרו ליה לא מצית למיעבד בעובדיה ומאי הוה עובדיה דאבא אומנא דכי הוה עבד מילתא הוה מחית גברי לחוד ונשי לחוד ואית ליה לבושא דאית ביה ברנא דהות בושא פי כוסילתא פי הוות אתיא ליה איתתא הוה מלביש לה פי היכי דלא נסתכל בה ואית ליה דוכתא דצניעא דשדי ביה פשיטי דשקיל דאית ליה שדי ביה דלית ליה לא מביסין פי

הוא לא זכה [לקבל שלום גם פעם בשבוע], הוא רק זכה ביום כיפור, ערב יום כיפור. גמרא תענית בחיים [אבא אומנא] הוא לא לקח כסף מבן אדם [על זה שריפא אותו], היה לו קופה בחוץ כל אחד היה שם [תשלום כמה שרצה]. היה אחד בלונדון [בעל מסעדה] לפני עשר שנים היה לפני פשיטת רגל,

הוא לא זכה [לקבל שלום גם פעם בשבוע], הוא רק זכה ביום כיפור, ערב יום כיפור.

גמרא תענית בחיים [אבא אומנא] הוא לא לקח כסף מבן אדם [על זה שריפא אותו], היה לו קופה בחוץ כל אחד היה שם [תשלום כמה שרצה].

היה אחד בלונדון [בעל מסעדה] לפני עשר שנים היה לפני פשיטת רגל,

מראי מקומות והערות

גם נתבאר בפשע הגלגולים, כי רבא האמורא חבירו של אביי, היה נכלל בנשמות נעמה העמונית. והנה כששבו המלכים את לוט, עדן לא חבירו ממנו שני הפרדות שציצאו ממנו, כאשר שכב אחור כף את בנותיו פנודע, ועדן היו כלולים בו, וגם נשמת רבא עמהם. ולכן נרמז הוא בראשי תיבות 'רכשו' פן 'אחי' כנזכר בענין לקיחתם את לוט. גם נרמז רבא, בג' אותיות אבר"ם הראשונות, וזהו שכתוב בן אחי אברם. עוד חזר להזכירו בראשי תיבות 'בלעדי' רק 'אשר אכלו הנערים' (בראשית י"ד כ"ד):

את לוט ואת רכשו בן אחי אברם, לרמוז, אל חבור ג' אותיות, שבראשי תבות 'רכשו' פן 'אחי', והם אותיות רכ"א. והענין הוא, כי הנה נתבאר לעיל כי לוט, היא הקלפה הדבוקה כנגד אחרים דעיר אנפין, ועל ידי חטאו של אדם, נפלו הנשמות בתוך הקלפות. כנזכר בפרשה בראשית. והנה בתוך קלפות לוט, נתערכו ב' פרדות טובות, רות, ונעמה העמונית, כנזכר במאמרי חז"ל. ובכל נשמה מאלו השנים, כלולים כמה וכמה נשמות, עד סוף כל הדורות. הלא תראה, כי כל זרע מלכות בית דוד יצאו מהם, וכמו שיתבאר במקומו.

להכריז על פשיטת רגל.

אז אבא אומנא בחיים לא לקח כסף מבן אדם כל אחד שם כמה שהוא רוצה כל אחד שם פי 2 פי 3 פי 4, אז כמה עניים אכלו בחינם והשאר שמו פי עשר אפילו, אם זה הכל בחינם אז מה, אז בחיים הוא לקח כסף מבן אדם, לתלמיד חכם הוא נתן לו כסף לסעודה טובה למסעדה טובה אבא אומנא.

והוא לא מערב נשים וגברים היה קליניקה היחידה אולם לנשים אולם לגברים שעות לנשים שעות לגברים הכל הפרדה מלאה אחד לא רואה את השני, שאשה באה הוא מכסה אותה בסדין, בחיים הוא לא ראה אשה, הוא מכסה אותה בסדין יש לו חור קטן בסדין מול המקום של הזריקה שהוא עושה לה זריקה הוא מוציא את הדם, בחיים הוא לא ראה אשה, הוא מפריד בין גברים ונשים והוא לא לוקח כסף מאנשים ולתלמיד חכם הוא נותן עוד כסף שיאכל סעודה טובה אחרי הקזת דם.

ואביי אומר זה עוד לא מספיק,

עוד לא מספיק, בשביל זה הוא מקבל שלום [מהשמים] כל יום? היום כבר כל אחד עושה הפרדה, היה איתן [כהן ז"ל] היה מרפא בחינם את שובו בנים בחינם, וכל יום יוצאת בת קול ואומרת שלום עליך אבא אומנא, מה היה עובדו? אז גברים ונשים לחוד, שעות נפרדות, אולם נפרד ולאשה הוא היה עושה חור בסכין שלא לראות אותם, מכסה אותם, היא צריכה להתעטף בסדין, ונשי לחוד, שהייתה באה אשה היה מלביש לה שלא יסתכל בה והיה לו מקום שהוא לא לוקח כסף בחיים מאנשים, כל אחד שם כסף כמה שהוא רוצה, אחד שם פי עשר אחד שם פי 20.

בסוף החליט אביי לשלוח לו זוג מרבנן לנסות אותו, באים זוג מרבנן באו להכנסת כלה [אמרו לאבא אומנא] אין לנו איפה לישן כבר עשר בלילה, בסדר נתן להם מצעים מזהב שמיכות מזהב כרים מזהב את החדר הכי יפה, הם כבר הזמינו משאית, ארבע בבוקר הגיעה המשאית שמו הכל על המשאית, הוא ישן שינה חזקה רצה לקום לוותיקן, אז עמדו

לך, אתה לא מתייחס אלינו, פשוט זה עלבון, לפעמים יש אנשים שמדברים ממני ככה אז אני שמח, פתאום אנשים מפסיקים לדבר ממני בכלל אז אני ממש מרגיש פגוע ממש נעלב ממש יורד לי כל המורל, ככה אנשים מדברים מתעסקים, לא אכפת לך שלקחו לך את כל החפצים, הורידו לך את כל החדר, את הארונות את הספות הורידו לך הכל, הוא אומר מה פתאום, אז אמרו מה חשבת שאתה קם בבוקר הכל ריק? אני הבנתי שיש פה פדיון שבויים כי אנשים חוטפים אותם, עד היום חוטפים אנשים, אדם הולך בשבע בערב חוטפים אותו, יודעים שהוא מיליונר יש לו כסף תביא מיליארד דולר תביא מיליון דולר.

היה אחד ירדן חטפו, היית ילד, זה היה בתש"מ אתה נולדת בכ"ה היית ילד בן 15, אריה גור אריה אז אבא שלו היה חבר של זה שחטפו לו את הילד, הם עבדו בבורסה היו מיליונים, ירדן, בסוף הם הרגו אותו החוטפים, רצו מיליון דולר בשבילו, וכבר

במאה שערים מול השול עם הספות עם המצעים הוא מגיע, מגיע אבא אומנא, ספה עולה אלף דולר הארון עולה חמש מאות דולר השולחן עולה שלוש מאות דולר, ועומדים ומוכרים את החפצים שלו, הוא מגיע לוותיקין זה מול השול במאה שערים ברחבה מוכרים את כל הרהיטים שלו, הוא לא יודע מה לעשות, טוב הוא עובר שם הם אומרים לו אתה לא רוצה לקנות משהו, הוא אומר לא צריך, [אמרו לו] יש לך כלה אתה מחתן עוד שבוע אתה לא צריך רהיטים נעשה לך הנחה, 50 אחוז הנחה, הוא אומר לא, תודה רבה יש לי מספיק אני כבר הסתדרתי, לא.

אז [אמרו לאבא אומנא] תגיד בכל זאת, תגיד מה המחיר, לא יודעים מה המחיר אנחנו חדשים פה, הוא אומר הספה שווה אלף דולר הארון שווה חמש מאות דולר, 300 דולר, איך אתה יודע? לפני שבוע קניתי את זה, השבוע קניתי את זה, זה מה ששילמתי.

אומרים תגיד לא אכפת לך שמוכרים לך את החפצים שלך אתה לא מראה בכלל שאיכפת

למספר הזה והזה, צלצל, אני פה, צלצל לבית חב"ד או משהו איזה כתובת שהוא ידע, אני פה ברחתי עכשיו מהחוטפים שלי ותשלחו מונית תבואו, מיד הגיעה מונית לקחה אותו.

אז היום גם חוטפים אנשים, כל יום שומעים שחוטפים אנשים אז אבא אומנא אמר אני הבנתי שחטפו מישהו ואתם רצתם לפדות אותו ואמרתם נרויח מהספה, תמכור את הספה תמכור את הארון תביא לנו כסף, עכשיו אתם רוצים לפדות את הבן אדם הזה, אתם רוצים לפדות אותו אז עכשיו אתם עומדים ומוכרים את החפצים שלי, לא היה לכם זמן להגיד לי אפילו כי בינתיים הם יברחו עם החטוף.

הכינו, המשטרה כבר הכינה שטרות מסומנים והכל, בסוף התברר שהם כבר רצחו את ירדן.

אפילו היום, היה דוד ביטון שהוא גר בשמואל הנביא אז חטפו אותו במקסיקו, הוא היה במקסיקו כשבע בערב חוטפים אותו, הוא נסע להתרים לישיבה, חטפו אותו אבל בשלוש בבוקר הוא הצליח לקפוץ מהחלון מהקומה השנייה, לא היה סורגים ולא ידעו שהוא יקפוץ מקומה שניה, הוא היה בלי נעליים, הוא קפץ אחרי זה הוא טיפס על החומה, היה שם חומה גדולה, טיפס, קפץ לצד השני של הרחוב ואז הוא מגיע לטלפון ציבורי, אין לו כסף, אין לו אסימון, פוגש איזה כושי אחד אומר לו תצלצל

אותם הפוך אז היה הכל מפרשים
אז העיפה אותם עד רודוס
העיפה, הרוח העיפה הם לא יכלו
להשתלט, באמצע ראו ענן, ראו
שער נהיה שער באמצע, רואים
שער ממש שער ממש ועם
האונייה תגיע היא תטבע, השער
יפול עליה, שער ממים, שער
מגלים, וצריכים לירות עם
תותחים לפרק את זה, שער ממש,
פתאום נהיה כזה רוח האונייה
עפה את השער הזה בכזו מהירות
שהשער לא נפל עליה.

היינו בטוחים שאנחנו נטבע
והאונייה כבר הייתה בקו המים
אז היינו צריכים לקפוץ לים, אז
הרב'ה אמר²¹ לו דבר ראשון

דינה הייתה חטופה, רבנו גם היה
מהחטופים, רבנו היה מהחטופים
הם רצו, הקפיטן אומר אני לא
יודע מה קרה לי²⁰, כתוב בשבחי
הר"ן הקפיטן אומר אני לא יודע
מה קרה לי, איך שחררתי אתכם?
רציתי למכור אותו לאיזה שיח,
אני בן אחרי בן מסרני פלשתיים
אני מחפש לנקום ביהודים, אני
מחפש לחטוף יהודים למכור
אותם, יש לי באוניה שני יהודים
איזה שמחה איזה ששון הוא רקד
כל הלילה, אני לא יודע איך
הרשתי לשמש לרדת.

הגיעו לרודוס, הם רצו לנסוע
מעכו ליפו הם היו בעכו, הרב'ה
היה בעכו אז באה הרוח והעיפה

מראי מקומות והערות

²⁰ שבחי הר"ן - אות כג

והיה בלבו תמיהה גדולה כי לא עלתה על
דעתו שתהיה הישועה כל כך במהרה עד
שיזכה להיות כאן על הסדר. ואמר לו החכם
הזה: תדע שזה הקפיטן כבר עקלנו אותו עם
הספינה עד שיניח אתכם לצאת מספינתו,
ומעות צריכים לתן לו כמה שירצה, וטוב
להודות לה' אשר הציל אתכם והפליא עמכם
נסים ונפלאות שזכיתם לבוא לכאן, ושהקפיטן
יבולבל דעתו ויניח אותך לבנס אל העיר. כי זה
הקפיטן הוא גזלן מפורסם והוא מושרש
ברשעתו, כי יחסו הוא מחמשת סרני פלשתיים
כי כך הוא חותם עצמו. ועכשו אין פנאי לשמע
ספורי מעשיות. לך עמי לרופא לגלח אותך
לכבוד יום טוב וכך היה, הוליכוהו מיד וגלחו
אותו ורחצו אותו ונתן לו קאווע לשתות:

²¹ שבחי הר"ן - אות כא

ואמר לו האיש שעדין לא התפלל. השיב לו
רבנו זכרוננו לברכה: אין אתה צריך להתפלל
עכשו, רק תקבל על מלכות שמים בפסוק
ראשון, ותאמר שלש ראשונות ושלש
אחרונות וכו'. ואמר לו: קח כל המעות עד
פרוטה אחרונה ותחלק לשנים. מחצה תקשר
אצלך על גופך, ומחצה אקשר על גופי. ושאלו
האיש: למה זאת, הלא הדג שבים יוכל לבלע
אותנו בלא המעות. השיב לו: עשה כך כמו
שאני אומר לך. ישראל היו על הים ולא טבעו,
ואנחנו עדין בספינה וכו' ועשה מה שעשה.
ואמר להאיש שילביש את עצמו ויחגר
בחגורה על הטילופ (מעיל פרוה) וגם הוא
עשה כך כמו אחד שמוכן לילך בדרך:

בתוך הים היו בתוך הים אנחנו
על המים מה אתה דואג? אנחנו
על המים תקשור טוב את הכסף
שים את זה בתוך חגורות, אז
באותו רגע מצאו את החור גילו
את החור כי לא ידעו מאיפה
המים נכנסים זה היה סערה
ושחטו כבש ועם העור שלו מיד
סתמו את החור ואז יכלו לשאוב
את המים כי היו שואבים באים
מים חדשים.

אז הקפיטן אומר אני רציתי
למכור אתכם לעבדים, אני לא
יודע, הרב'ה אמר אני כבר
התכוננתי שאני לא ידע מתי יום
כיפור ומתי שבת ואני יעשה את
הכל על פי סוד²² ואני אניח

לשמור על הכסף, לפני הכל אם
קופצים לים אבל עם הכסף,
השמש שאל אותו מה הנפקא
מינה כסף, קופצים לים הכרישים
יאכלו אותנו עם הכסף בלי הכסף
וחרץ מזה זה יעשה להם כאב בטן
זה צער בעלי חיים, מותר לעשות
כאב בטן לכרישים? כרישים זה
לא בן אדם זה לא חיות? אם הם
בולעים אדם עם מטבעות הם
יכולים למות מזה, זה יכול
להיתקע להם במעיים או בלב, אז
זה גם איסור דאורייתא להכשיל
את הכרישים.

אז הרב'ה אמר אנחנו עוד
עומדים על המים, עם ישראל
כבר היו בתוך המים היו ביבשה

❦ מראי מקומות והערות ❦

ואמר: שהתחיל לחשב בעצמו מה יעשה אם

²² שבחי הר"ן - אות כב

מים והאונייה עפה ברוח וסערה הוריקן - אך מחמת רוח הסערה אז היא עפה בכזה מהירות חץ מקשת שהיא הצליחה לעבור את השער הזה, היה שם כמו שער, ממש שער של ים, רואים שער ענק הגלים עושים ממש צורה של שער ואם האונייה מגיעה לשם היא חייבת לטבוע, השער נפול עליה, המים מטביעים אותה, פתאום נהיה שער מהמים ממש שער כמו שער בחומה, שער של ים שער של גלים והרים סביב לה

תפילין כמו יעקב אבינו "פצלות הלבנות" כמו שאומר המדרש שהוא פצל פצלות לבנות והיה לזו, לזו זה תחיית המתים, יעקב זכה לתחיית המתים.

פתאום הם ראו ענן ענק²³ וכל האוויר מכוסה בענן של מים ואם הספינה מגיעה לזה היא חייבת לטבוע אז צריכים לירות בהורמטס בקנה שרפה בתותחים על הענן לפרק אותו לשבור את העננים, אין פנאי, צריכים לשאוב

מוראי מקומות והערות

צריכין לשאב המים מהספינה כנ"ל, והיו הצרות צרות וזו לזו כמו זבורא ועקרבא. אך בחמלת ה' מחמת תקף הרוח סערה היה הליכת הספינה במהירות גדול ופרחה הספינה כמו חץ מקשת ממש, ובאה הספינה למקום הנ"ל שהענן שותה משם. והיה שם כמו שער והרים סביב לה, ועברה הספינה משם בשלום: ובתוך כך האיר ה' עיניהם, ומוצא החור שדרך שם נכנסין המים בספינה, ושחטו תיש, ולקחו העור שלו ותקנו הספינה ונצלו בשלום מסכנות גדולות ונוראות הללו. והיה זאת בערב שבת קדש. והיה להם שמחה גדולה, ואמר רבנו זכרנו לברכה אז הודו לה' (תהלים ק"ז) בשמחה גדולה. משם הלכו דרך מקומות הרבה מאד. ואכילה שהיה להם על הספינה היה רק מה שנתן להם הקב"ה הנ"ל מצד רחמנות מהמגויאן (מחסן) שלהם סוחרים (צנימים) ותולעים היו מרחשים עליהם. והיו הולכים ומבקשים ופורשים ידיהם בהכנעה בכל יום כעני בפתח, והיה נותן להם מאלו הסוחרים ואכלו זאת לבד:

יוליכו אותו לאיזה מקום על הים שאין שם יהודי וימכרו אותו שם, ומי ידע מזה? והיה לו צער גדול, איך יוכל לקים שם את מצוות התורה? והתחיל לחשב בדעתו בענין זה, עד שזכה שבא על השגה שיוכל לעבד את השם יתברך אפלו כשלא יוכל, חס ושלום, לקים המצוות. כי השיג את העבודה של אבות העולם שהיה להם קדם מתן תורה, שקימו כל המצוות אף על פי שלא עשו את המצוות כפשוטן. כמו יעקב אבינו שקים מצות תפלין על ידי המקלות אשר פצל כידוע וכיוצא בזה, עד שהשיג איך לקים את כל המצוות בדרך זה כשהיה אנוס שם במקום שימכרו אותו חס ושלום:

²³ שבחי הר"ן - אות כא

ואחר זה ראו מרחוק כמו ענן גדול אפל מאד, ונפל עליהם עוד פחד גדול, מחמת שלפעמים כשהענן מתאסף ומתקשר לשאב המים מהים, נעשה שם כמו בקעה, וכשהספינה יורדת לשם אזי נטבעין שם. והתקנה לזה לירות בקני שרפה והורמטס כדרך המלחמה כדי לשבר העננים. ולהם לא היה פנאי לזה מחמת שהיו

ומרוב הרוח מרוב הסערה האונייה עפה כחץ וקשת כמו טיל 5 ק"מ לשנייה, מפלדלפי לתל אביב זה 20 שניות, מאה ק"מ 20 שניות, לחלק לחמש, ובדיוק שאנחנו עומדים למעלה רוצים לקפוץ למים מצאו את החור ושחטו כבש שחטו תיש, תיש זה עז ואז הצליחו לשאוב את המים ויצאו מסכנות גדולות ונוראות.

ויש מקום שמוכרים את היהודים לעבדים, יש עיר שם שמגיעים לעיר תופסים יהודי מוכרים אותו לעבד אז היו צריכים להתחבא בתוך האוניות ויקחו אותו לשם וימכרו אותו לעבד וצער גדול מזה אז הגעתי להשגה שיכול לקיים יום כיפור על פי סוד ולקיים מצוות תפילין כמו יעקב אבינו שעל הערמון על המקלות.

ובדיוק הגיעו לעיר גדולה שמה רודוס שזה עיר של ישראל ראו שיש הרבה יהודים כלום שם מיליארדיסטים, היהודים ברודוס הכי מיליארדיסטים, כל הגויים

ובמהלך הנסיעה הזו] כל רגע היה סכנה חדשה לטבוע, אכילה ושתייה ותולעים, הביאו להם מים עם תולעים, וסוחרס, צנימים עם תולעים הכל עם תולעים צריכים להוציא את התולעים, ו[ועמדו] כמו עני בפתח שיתנו להם הסוחרס, כי הם היו קשורים, חטופים [אותם], הם היו מהחטופים.

[וזה היה לפני] פסח²⁴, מה יהיה בפסח איך נאכל פסח? מה נאכל פסח? רק נשתה מים? וגם מים עם תולעים, פתאום הגיעו שם

24 שבחי הר"ן - אות כא ויהי בעלות על לבם שהוא סמוך לפסח היה להם צער גדול, כי היו דואגים מה יעשו בפסח כי אי אפשר להתענות כל ימות הפסח. ואחר שעה או שתיים באו אל כרך גדול העומדת על ההר של אבנים באמצע הים, ושם קנו הישמעאלים פרות הרבה ולהם נתנו בעד

מראי מקומות והערות

טאלער אחד חרובים שקורין באקסערן הרבה, בערך טשעטוויט, ואמר רבנו זכרוננו לברכה: לעת עתה גם זה טוב מאד, כי יכולין לחיות שמונת ימי הפסח עם חרובין לבד, אך מי יתן שיוכה אותנו השם יתברך לקים מצות אכילת מצה וארבע כוסות:

ויהי בעלות על לבם שהוא סמוך לפסח היה להם צער גדול, כי היו דואגים מה יעשו בפסח כי אי אפשר להתענות כל ימות הפסח. ואחר שעה או שתיים באו אל כרך גדול העומדת על ההר של אבנים באמצע הים, ושם קנו הישמעאלים פרות הרבה ולהם נתנו בעד

המלחים קנינו אין לך מה לדאוג
אתה יכול לרדת, הקפיטן אומר
אני לא יודע איך שחררתי אותם
אני רציתי לענות אותם, מצות
לפסח, פתאום הוא ירד פתאום
ראו יהודי הולך עם פאות הולך
שם בשוק שם ברודוס, מיד
היהודים נגשו אליו מי אתה?
אמר אני פה עם ר' נחמן, כולם
שמעו על ר' נחמן²⁵, אמרו מה ר'
נחמן, טוב נתנו לו יין ומצות
ודגים והמבורגר וכל מה
שצריך²⁶.

שם זה עבדים שלהם, הם שולים
פנינים ויהלומים, הם מארגנים
את הכל איך להוציא פנינים
מהים ויהלומים מהים ויש שם
דגי ארגמן ותכלת ויש שם כל
מיני דגים עם צבעים וכל מיני
פלאי עולם יש שם ברודוס,
והיהודים הכי מיליונרים שם.

כשעלו על האונייה ואמרו לרב'ה
אתה משוחרר, אמר איך אני
משוחרר? יש לכם כסף לפדות
אותי? כבר קנינו את האונייה
קנינו עם הקפיטן קנינו עם כל

מוראי מקומות והערות

פנאי לעסק בזה היום. בכן תקח עמך מצות הן
מצה שמורה הן שאר מצות אם תרצו לאכל,
ויין טוב מהמובחר, וזיקות ושאיר דברים
השיכים להסדר. ונסע בעצמו האיש הנ"ל וחזר
אל הספינה הגדולה שהיה שם רבנו זכרוננו
לברכה לבדו:

ובבואו לשם אל הספינה הגדולה שהיתה
עומדת רחוק מן העיר, תכף כששמע רבנו את
קולו שמח מאד שמחה גדולה, ורץ לנגדו,
ואמר לו: ברוך ה' שאני רואה אותך בחיים כי
אמרתי אולי טבעו אותך בים וגם אותי יטבעו
בים. ועכשו ברוך השם הנותן ליעף כח כי לא
היה לי עוד כח לסבל היסורים עד בואך כי
אמרתי אמות עד בואך, כי היה לרבנו זכרוננו
לברכה כליון עינים מאד בכל אותן השעות
שנפרד האיש ממנו ונשאיר לבדו על הספינה
והיה עומד ומצפה ועיניו כלות כל היום על
ביאתו. והתפללו, וסדרו את הסדר כראוי,
ואכלו ושתו, וספר לו האיש כל הדברים הנ"ל
ושמח שמחה גדולה:

²⁵ שבחי הר"ן - אות כג

ושאל אותו מי הוא השני ואמר לו שמעתם
מהבעל שם טוב? והשיב: הן, כי הספרים של
הגאון החסיד אב בית דין דקהלת קדש
פולנאה נמצאים שם. ואמר לו שהוא נכדו, וגם
הוא נכד לרבי נחמן הרידנקער, ובעצמו הוא
חכם כאשר תראו בעיניכם. והיה לזה החכם
שמחה כפולה, כי אמר, אפלו לפדות אנשים
פשוטים הוא מצוה רבה ובפרט שהזמין לו ה'
לפדות אדם גדול כזה ומיוחס מגזע קדושים
כאלה. וזרז את עצמו עם עוד אנשים לנסע
אליו:

²⁶ שבחי הר"ן - אות כג

וענה החכם ואמר לו: תדע שאני מנעורי עוסק
בתורה ועבודה ובמצוות ומעשים טובים, ומן
הסתם יש לי שכר בשביל זה חוץ חלק עולם
הבא שיש לי בכלל ישראל. זאת לכם במשכון,
באם חס ושלוש לא אשתדל ואתאמץ את
עצמי להוציא אתכם, יאבד הכל כאשר לכל.
ואין כונתי להתפאר לפניך, רק כדי שתאמין לי
שאין אני מפקיר אתכם חס ושלוש אך אין

בכלל לא השפה, בלי ישוב דעת, בסדר אחד אני אקח תעלו לסירה. ונסע עמו האיש הנ"ל ואחד מהשומרים לשמרו שלא יברח לו, היה לו שומר. וסכנה גדולה שעת מלחמה²⁸ יגידו שהוא מרגל הוא הולך עם פאות, אחד מהמרגלים של מדינתם, אך בחסדי ה' עבר על כל שומרי השערים לא עשו לו מאומה, בלי בדיקות, עברו בלי בדיקות בלי מכס וסיפר להם שר' נחמן, הוא עם ר' נחמן והוא כאן בשביה חטופים מהחטופים היה הפגנה בקפלן לשחרר אותו. והחכם רצה לשמוע מה קורה במלחמות, הייתה מלחמה בין ישמעאל ויון,

אבל שהקפיטן הסכים שהוא - המשמש של הרב'ה ירד [זה היה הנס הגדול, כי] זה היה נגד רצונו, כי הם רצו לגזול אותם למכור אותם לעבדים, יהיו עבדים שלהם. ובבקר שהוא ערב פסח נסע הקפיטן עם כמה ישמעאלים על הספינה קטנה לתוך העיר. ובאו לפניו ובקשו ממנו לחם לאכל, ודברו עמו ברמיזה²⁷. בכלל לא ידעו לדבר איתו רק רמזו שהוא מסכים לרדת אז הוא הסכים, כי היהודים, בוא נקנה משהו לפסח, בלבד דעתו, פתאום הוא התבלבל, לא יודע, אפילו לא יכלו לדבר איתו, הם מדברים ערבית הם מדברים אידיש, זה

מראי מקומות והערות

מלחמה גדולה, ובקל היו יכולים לתפסו שהוא אחד מהמרגלים כי נכר בו שאינו ממדינתם כי אם ממדינה רחוקה מאד. אך בחסדי ה' עבר על כל שומרי השערים, ולא עשו לו מאומה, עד שבא אל החכם הכולל וספר לו מה שארע להם. ושהם נלכדו בספינה של מלחמה. אך הוא בעצמו לא ידע מה לספר כי הם בעצמן לא ידעו כונת הקפיטן מה הוא רוצה לעשות עמם, אך בדרך כלל ספר לו שהם כמעט בשביה, חס ושלום, והם בסכנה. ואצלו היתה השעה הזאת גדולה כמו כמה שעות. והחכם היה מתאווה לשמוע ספורי מעשיות מהמלחמות וכיוצא, ואמר לו בכל פעם: לא תפחד, והיה לו צער גדול:

²⁷ שבחי הר"ן - אות כג

ובבקר שהוא ערב פסח נסע הקפיטן עם כמה ישמעאלים על הספינה קטנה לתוך העיר. ובאו לפניו ובקשו ממנו לחם לאכל, ודברו עמו ברמיזה. והשיב להם ברמיזה והודיעם שיש כאן יהודים ויכולים אתם לקנות לכם לחם. והשם יתברך ברחמיו אשר בידו לב מלכים ושרים, הסיר לבו ובלבל דעתו עד שיצא מפיו בלי ישוב הדעת, ואמר שיקח אחד מהם כדי לקנות לחם עבורם:

²⁸ שבחי הר"ן - אות כג

ונסע מיד עמו האיש של רבנו זכרנו לברכה. ובא אל העיר, והלך אחריו אחד מהישמעאלים שלו לשמרו שלא יברח. ודרך הליכתו לעיר היה גם כן סכנה גדולה, כי אז היה שעת

[והיה למשמש של הרב'ה] **צער גדול מאוד.**

לקנות מצות ולחזור לספינה²⁹ כי אמרו לצבי הרקק שאחות אשתו גרה ברודוס וצבי הרקק היה חסיד של רבנו אז חיפשו את אחות אשתו, שאשתו ממשפחת פרענקען, יש לה אח ברודוס שהם היו בטבריה היא ספרה להם, חכם גדול וצדיק, ועלה זאת על דעתו, אך לא ידע שמו. רק שמה של אשת רבי צבי הנ"ל ידע. ותכף ומיד שאל על זה החכם שיש לו אחות בטבריה, אמר כן זה אחותי בטח, מיד הוא הגיע. ומיד שלחו אל החכם הנ"ל ובא אצלו האיש של רבנו זכרוננו

לברכה. וכבר ספרו להחכם כל מה ששמעו מפי האיש מבית החכם הראשון הנ"ל. ותכף בבואו אצל החכם הזה אמר לו: אין שום פחד, גמרנו, אנחנו פודים אתכם, בכזה מהירות בשנייה אחת.

והיה בלבו תמיהה גדולה כי לא עלתה על דעתו שתהיה הישועה כל כך במהרה עד שיזכה להיות כאן על הסדר.³⁰ כבר קנינו אותו הוא אומר, עם הספינה קנינו אותו עם המלחים קנינו אותו רק עכשיו מתחיל החג אז תשארו באוניה ובחול המועד תצאו, הם היו צריכים לתת לו כמה שירצה יש להם כסף בלי סוף כולם היו

מראי מקומות והערות

והיה בלבו תמיהה גדולה כי לא עלתה על דעתו שתהיה הישועה כל כך במהרה עד שיזכה להיות כאן על הסדר. ואמר לו החכם הזה: תדע שזה הקפיטן כבר עקלנו אותו עם הספינה עד שיניח אתכם לצאת מספינתו, ומעות צריכים לתן לו כמה שירצה, וטוב להודות לה' אשר הציל אתכם והפליא עמכם נסים ונפלאות שזכיתם לבוא לכאן, ושהקפיטן יכול לבדל דעתו ויניח אותך לכנס אל העיר. כי זה הקפיטן הוא גזלן מפורסם והוא מושרש ברשתו, כי יחוסו הוא מחמשת סרני פלשתים כי כך הוא חותם עצמו. ועכשו אין פנאי לשמע ספורי מעשיות. לך עמי לרופא לגלח אותך לכבוד יום טוב וכך היה, הולכיכו מיד וגלחו אותו ורחצו אותו ונתן לו קאווע לשתות:

²⁹ שבחי הר"ן - אות כג
והיה בדעתו לקנות מצות ויין ולחזור את עצמו להספינה. אך השם יתברך שלח לו במחשבתו, היות שבהיותם באכסניא בטבריה שמעו מרבי צבי הארקער, שאשתו ממשפחת פרענקען ושהיא מיוחסת גדולה, ואמר שיש לה אח בראדיש חכם גדול וצדיק. ועלה זאת על דעתו, אך לא ידע שמו. רק שמה של אשת רבי צבי הנ"ל ידע. ותכף ומיד שאל על זה החכם שיש לו אחות בטבריה. ומיד שלחו אל החכם הנ"ל ובא אצלו האיש של רבנו זכרוננו לברכה. וכבר ספרו להחכם כל מה ששמעו מפי האיש מבית החכם הראשון הנ"ל. ותכף בבואו אצל החכם הזה אמר לו: אין שום פחד בזה, וספור מעשיות תספר לי אם ירצה השם על הסדר:

³⁰ שבחי הר"ן - אות כג

הוא גזלן רשע מרושע, גזלן מפורסם, הגמרא אומרת כי יש גזלן מפורסם גזלן לא מפורסם, אם אדם קנה, עשו תקנת השוק, בגזלן מפורסם לא עשו תקנת השוק, אז אין תקנת השוק לגזלן מפורסם אז גזלן מפורסם אין מה לעשות אותו, רק גזלן לא מפורסם, הוא גזלן מפורסם מושרש מרשעתו כי הוא מיוחד לחמשת סרני פלשתים והוא חותם אני מסרני פלשתים אני בן אחרי בן.

והם כבר לא הסתפרו חודש חודשיים, סיפרו אותו הביאו לו מספרה נתנו לו מים חמים רחצו אותו טוש אמבטיה הביאו לו

מיליארדיסטים שם, כמה כסף שירצה, טוב להודות לה', הפליא עמכם ניסים ונפלאות, זכיתם לבוא לכאן, איזה ניסים יש לכם, פה יהודים מיליארדיסטים, לא בכל מקום אפשר לפדות, יהודים תמיד עניים, זכיתם לבוא לכאן.

והקפיטן הזה רשע מרושע בן אחרי בן מסרני פלשתים וכל התענוג שלו לתפוס איזה יהודי למכור אותו לעבד, זה התענוג שלו, אנחנו לא האמנו שהקפיטן הזה שהוא ידוע ברשעותו בשנאת ישראל שהוא בכלל יתן לכם להיכנס לעיר, כי ברגע שתכנסו לעיר היהודים יראו אתכם יפדו אתכם, כי זה הקפיטן

קפה.

פתאום נהיה שם מלחמה בתוך הישמעאלים³² בתוך הערבים, אחד הורג את השני כל רגע, שיעים, סונים, סונים, שיעים, חמס הורג את הג'יהאד, ג'יהאד את החמס, פתאום נהיה מלחמה בין הישמעאלים היו צריכים לברוח לחזור לאוניה, באמצע נהיה קטטה הריגות רציחות נהרגו כמה ישמעאלים אז כבר היו צריכים לברוח משם וסגרו את עצמם סגור ומסוגר כמה שעות וכבר פנה היום עד שנהיה לפני השקיעה ואז הוא חזר לאוניה.

וענה החכם ואמר לו³³ תדע שאני מנעורי עוסק בתורה ומצוות

עכשיו [שאלו את השמש של הרב'ה] מי [השבו] השני?³¹ [ענה המשמש:] שמעתם מהבעל שום טוב? הנכד של הבעל שם טוב, ש[הספרים של] הגאון החסיד אב"ד דפולנאה, [בעל ה]תולדות יעקב יוסף [נמצאים שם], שהוא נכדו של הבעל שם טוב, [ושל ר' נחמן] הורדקנקר, מה? ר' נחמן אצלכם? אז בטח נפדה אתכם, בטח, אנשים פשוטים צריכים לפדות כל שכן את גדול ישראל את הצדיק הכי גדול בכל העולם בכל הדורות, לפדות אדם גדול כזה, זכינו באחד כזה מזרע קדושים, וזרז את עצמו עם עוד אנשים לנסע אליו.

מראי מקומות והערות

ברח החכם הנ"ל עם כל האנשים לחצרו, וגם את האיש של רבנו הנ"ל לקחו עמם גם כן וסגרו את עצמם סגור ומסוגר ולא יצאו החוצה בערך כמה שעות. ולא יכלו לנסע אליו כי כבר פנה היום:

³³ שבחי הר"ן - אות כג

וענה החכם ואמר לו: תדע שאני מנעורי עוסק בתורה ועבודה ובמצוות ומעשים טובים, ומן הסתם יש לי שכר בשביל זה חוץ חלק עולם הבא שיש לי בכלל ישראל. ואת לכם במשכון, באם חס ושלוש לא אשתדל ואתאמן את עצמי לחוציא אתכם, יאבד הכל כאשר לכל. ואין כונתי להתפאר לפניך, רק כדי שתאמין לי שאין אני מפקיר אתכם חס ושלוש אך אין פנאי לעסק בזה היום. בכך תקח עמך מצות הן

³¹ שבחי הר"ן - אות כג

ושאל אותו מי הוא השני ואמר לו שמעתם מהבעל שם טוב? והשיב: הן, כי הספרים של הגאון החסיד אב בית דין דקהלת קדש פולנאה נמצאים שם. ואמר לו שהוא נכדו, וגם הוא נכד לרבי נחמן הרידנקער, ובעצמו הוא חכם כאשר תראו בעיניכם. והיה לזה החכם שמחה כפולה, כי אמר, אפילו לפדות אנשים פשוטים הוא מצוה רבה ובפרט שהזמין לו ה' לפדות אדם גדול כזה ומיוחד מוגזע קדושים כאלה. וזרז את עצמו עם עוד אנשים לנסע אליו:

³² שבחי הר"ן - אות כג

אך בתוך כך נודמן שפגעו ישמעאלים זה בזה ונתקוטטו אחד עם חברו עד שנהרגו ביניהם כמה ישמעאלים בשוק. ותכף כששמעו זאת

ונסע בעצמו האיש הנ"ל וחזר אל הספינה הגדולה שהיה שם רבנו זכרנו לברכה, הרב'ה ראה שהוא מגיע לפני השקיעה, הוא כבר חשב שהוא כבר נאבד שחטפו אותו³⁴, הוא אומר ברוך ה' אני רואה אותך, הייתי בטוח שהטביעו אותך בים וגם אותי יטביעו בים, הייתי בטוח שברוך ה' נזכה לעשות טבילה בים וישר להיכנס לגן עדן, מי שטובל שם ברודוס ישר לגן עדן, אני הייתי בטוח שאנחנו נטבול בים ונלך לגן עדן, אין כבר כוח לסבול את הייסורים, אני לא רואה אותך, מה אני יעשה לבד ומה יהיה איתך וכבר כמעט השתגעתי מרוב יסורים, רק הגעת לפני השקיעה, אני אמות, הוא היה בטוח שהוא ימות, לא היה שאלה, הוא כבר הרגיש שהוא הולך למות,

ומעשים טובים, ומן הסתם יש לי שכר בשביל זה חוץ חלק עולם הבא שיש לי בכלל ישראל. זאת לכם במשכון, אוי ואבוי לכם אם אני לא אוציא אתכם אני אאבד את כל חלקי לעולם הבא, אני נותן לכם את העולם הבא שלי את הכל, אני מוציא אתכם, בטוח! כבר קנינו את האונייה את הקפיטן קנינו את המלחים קנינו, באם חס ושלום לא אשתדל ואתאמץ את עצמי להוציא אתכם, יאבד הכל כאשר לכל. ואין כונתי להתפאר לפניך, אני לא מפקיר אתכם, תעלו על האונייה עוד יומיים נפגש, עכשיו חג, יומיים חג אי אפשר להיפגש, קח מצות מצה שמורה, כמה תרצה? כמה מצות כמה יין כמה שאתה יכול לסחוב, וירקות והמבורגר וצי'קן ובורקס ולטקס וקרפלך.

מראי מקומות והערות

אמרתי אולי טבעו אותך בים וגם אותי יטבעו בים. ועכשו ברוך השם הנותן ליעף כח כי לא היה לי עוד כח לסבל היסורים עד בואך כי אמרתי אמות עד בואך, כי היה לרבנו זכרנו לברכה כליון עינים מאד בכל אותן השעות שנפרד האיש ממנו ונשאר לבדו על הספינה והיה עומד ומצפה ועיניו כלות כל היום על ביאתו. והתפללו, וסדרו את הסדר כראוי, ואכלו ושתו, וספר לו האיש כל הדברים הנ"ל ושמוח שמחה גדולה:

מצה שמורה הן שאר מצות אם תרצו לאכל, ויין טוב מהמובחר, וירקות ושאר דברים השייכים להסדר. ונסע בעצמו האיש הנ"ל וחזר אל הספינה הגדולה שהיה שם רבנו זכרנו לברכה לבדו:

³⁴ שבחי הר"ן - אות כג

ובבואו לשם אל הספינה הגדולה שהיתה עומדת רחוק מן העיר, תקף כששמע רבנו את קולו שמוח מאד שמחה גדולה, ורץ לנגדו, ואמר לו: ברוך ה' שאני רואה אותך בחיים כי

לוקח זמן, בינתיים היא עומדת במים בגלים ובסערות, והיו שם גם כן לילה שניה בספינה וביום השני הלך האיש של רבנו זכרנו לברכה, אל העיר לבית הכנסת להתפלל, [ואחר יציאתו מבית הכנסת הלך עם החכם לביתו לאכל סעודת יום טוב] והתחילו לאכול סעודת יום טוב ואכלו ושתו, נתנו לו לרדת, ביום שני נתנו לו לרדת מהאוניה הוא הלך לבית כנסת התפלל בבית כנסת אכל עם כולם, לרב'ה לא נתנו אבל לשמש נתנו לרדת – והוא אמר תורה מרבנו וכולם שמחו, תורה מרבנו.

[ואחר הסעודה] חזר לספינה [והגבאי הלך אחריו] ונשא מאכלים טובים³⁶, הביא מאכלים, עוד מאכלים עוד

הנשמה הולכת לצאת לו, עד שהוא יגיע, עוד מעט שקיעה, זה 12 שעות יום זה פסח משש עד שש, אני אמות עד בואך, כי היה לו כזה כיליון עיניים שהוא עמד כבר למות מרוב געגועים מרוב מתח, איך נתתי בכלל ללכת, איך האמנתי לערבים האלה, בטח הטביעו אותו. ונשאר לבדו על הספינה והיה עומד ומצפה ועיניו כלות כל היום על ביאתו. והתפללו, וסדרו את הסדר כראוי, ואכלו ושתו, אמרו הגדה שרו מה נשתנה שרו חד גדיא שרו אחד הוא אלו קינו.

ביום ראשון באה הפקודה³⁵, ביום ראשון כבר קשרו את האוניה לספר, עד שקושרים אותה זה גם

מראי מקומות והערות

ואחר הסעודה חזר אל הספינה והגבאי הלך אחריו ונשא מאכלים טובים לרבנו זכרנו לברכה. ובבוא האיש הנ"ל על הספינה היה נראה פניו כמו מי שהוא בעצבות ומרה שחורה. וראות אותו רבנו זכרנו לברכה נדמה לו שמוכרח להיות שנתהפך הדבר ומי יודע מה נולד היום ולא יכול לאכל מחמת צער. ובאמת, היה מחמת שהחכם אנס אותו שם לשותות יין הרבה, ונשתכר, ומחמת זה היו נראין פניו זועפות כשבא אל רבנו. ורבנו שאל אותו והוא לא השיב כלום. רק אחר כך הניח עצמו האיש לישון איזה שעות. ואחר כך קם מהשנה בשחוק ואמר לרבנו לא ידעתם שהם שכרו אותי כי אנסוני לשתות יותר מדי מחמת

³⁵ שבחי הר"ן - אות כג

וביום ראשון של פסח באה הפקודה שיליכו את הספינה אל העיר ולקשר אותה אל הספר. והיו שם גם כן לילה שניה בספינה וביום השני הלך האיש של רבנו זכרנו לברכה, אל העיר לבית הכנסת להתפלל, ואחר יציאתו מבית הכנסת הלך עם החכם לביתו לאכל סעודת יום טוב, ואכלו ושתו. ובשעת הסעודה אמר החכם תורה מה שחדש בעצמו, וגם בשם אחרים, וגם מצדיקי דורנו שבמדינתנו. ובקש מהאיש הנ"ל שיאמר גם כן תורה מרבנו זכרנו לברכה. ואמר לו איזה דבר בשמו, והיה לו נחת גדול מאד, ואמר: שישו בני מעי וכו'.

³⁶ שבחי הר"ן - אות כג

האיש להחכם וצוה לו החכם לקח בגנבה כל המעות שלהם ולהביאו העיר, [כדי שלא יגזל מהם מעותיהם. ועשה כך. אחר כך הלך החכם עם שני גבירים ואמרו להקפיד: תן לנו שני הנפשות הללו, והשיב להם: מה שיכות יש לכם לנפשות האלה? אני מהפקר זכיתי בהם!] מה אתם רוצים אני זכיתי בהם רציתי למכור אותם לעבדים, אומר הקפיטן רציתי למכור אותם לעבדים, וספר להם את כל התלאות אשר מצאתם בדרך. ואמר: ולא זאת בלבד מה שאני מספר לכם, אלא שכמעט לא היה רגע בלא פגע, אומר שכל הניסים זה בזכותם כי היינו צריכים כבר לטבוע ממזמן, היה כאלה סערות כאלה גלים, 30 מטר גלים שער

מאכלים ועוד מאכלים, ויש שם שפע כזה שאין בעולם, ברודוס, אמר מה קורה? אמר שהשקו אותו יין, זה הכי נורא, עכשיו היה חג המולד אנשים נפטרו רק משתיית יין ותאונות דרכים והכל, אמר האפטער רב חג המולד זה זכות על עם ישראל כי הם משתכרים והורגים אחד את השני ואנחנו מתפללים עד ארבע אחה"צ מתפללים אומרים תפילות, מחמת היין היו נראים פניו זועפות, הוא שתה כל כך הרבה יין הוא צריך לישן כמה שעות, אנסו אותי לשתות יותר מדאי, אנסו אותי הכריחו אותי, אני לא רוצה לשתות יין.

וביום ראשון דחל המועד³⁷ הלך

מראי מקומות והערות

הנפשות כבר היינו יכולים לטבעם בים או למכרם לישמעאלים וכל המעות והחפצים שלהם היו הכל שלנו באין פוצה פה ומצפצף כלל. אך מה לעשות כי מזלם גדול עד לב השמים, כי לא די שהשם יתברך עשה להם נס כזה שבמזלם הגיע פתאם הספינה לפה, אף גם זאת נעשה להם נס בתוך נס שהשם יתברך הסיר לבי וסכל את דעתי עד שלקחתי את אחד מהם לתוך העיר הזאת. ועכשו בודאי שוב איני רשאי אפלו לקח מעותיהם, רק כדי שלא יתרעמו העבדים שלי, תנו לי מאתים טאלער וקחו אותם מעל הספינה. וכך היה, שנתנו לו מיד כמו שאמר, והצילו אותם מיד הגולנים, ממות לחיים, משעבוד לגאולה:

שמחתו. וספר לו כל הדברים, איך שהיה נוהג עמו החכם, והיה לו נחת ושמחה. ואז אכל סעודתו:

³⁷ שבחי הר"ן - אות כד

וביום ראשון דחל המועד הלך האיש להחכם וצוה לו החכם לקח בגנבה כל המעות שלהם ולהביאו העיר, כדי שלא יגזל מהם מעותיהם. ועשה כך. אחר כך הלך החכם עם שני גבירים ואמרו להקפיד: תן לנו שני הנפשות הללו, והשיב להם: מה שיכות יש לכם לנפשות האלה? אני מהפקר זכיתי בהם! וספר להם את כל התלאות אשר מצאתם בדרך. ואמר: ולא זאת בלבד מה שאני מספר לכם, אלא שכמעט לא היה רגע בלא פגע (קד). ואלו

ואני משחרר אותם.

אז עכשיו אנחנו חוזרים לסיפור שלנו על ממרא, שממרא התגלגל באבא אומנא, אבא אומנא קיבל שלום כל יום, כל יום קיבל אבא אומנא שלום, הוא ויתר על הכל, בחיים הוא לא לקח משהו לעצמו, אז אדם זוכה, אם אדם צדיק אפילו גוי אז הוא מתגלגל ביהודי והוא נהיה כזה יהודי שמקבל שלום מהשמים כי הוא מל את עצמו בשביל אברהם אבינו, אחרי שכבר הייתה משטרה ופרקליטות והציונים, וכל התיקון של ממרא זה באבא אומנא שהוא נהיה רופא היה לו קליניקה כמו איתמר רז והוא מרפא בחינם אנשים ומפריד בין גברים ונשים ולא לוקח כסף מאנשים.

ואחרי זה לוקחים לו (- לאבא אומנא) את כל הבית, והוא אומר זה פדיון שבויים בטח היה, מה אנשים עם זקנים יגנבו לי את הבית? אז אמרו [לאבא אומנא] קח את זה בחזרה, קח, קח את הספה, היה שם ספה באלף דולר, ארון בחמש מאות דולר, שולחן בשלוש מאות דולר ועוד כיסאות, כל כיסא 50

בים שהיינו צריכים כבר לטבוע ממזמן כבר היינו יכולים לטבוע בים, רצינו כבר להטביע אותם את שני היהודים מטביעים אותם וגמרנו נגמר הסיפור ואחרי זה נכנסים ישר לגן עדן, הם רצו להכניס אותם לגן עדן, הישמעאלים, אבל הכל שלנו - הכל שלנו כל המעות ואין פוצה פה ומצפצף אבל אנחנו לא יודעים, נסענו ליפו הגענו לרודוס אתה נוסע ליפו מגיע לרודוס כי רודוס זה אחרי יפו, אם אתה לא מתייאש אתה מגיע לרודוס, אבל רצינו לנסוע ליפו הגענו לרודוס, זה הכל הם עשו את זה, כי לא די שהשם יתברך עשה להם נס כזה שבמזלם הגיע פתאם הספינה לפה, אף גם זאת נעשה להם נס בתוך נס שהשם יתברך [הסיר לבי וסכל את דעתי], וה' הפך לי את הדעת שלי הוא אומר, זה הנס הכי גדול, אני בטוח שאני אמכור אותם לישמעאלים לאחד השייחים בסעודיה, עד שלקחתי את אחד מהם לתוך העיר, איך נתתי לו לרדת בכלל, אני לא לוקח שום מעות לא רוצה כסף אבל משהו לתת למלחים פיצוי איזה בונוס העבדים שלי, תנו 200 טאלער

בעצם היום הזה נימול אברהם
אבינו אז בעצם היום אז שאמרו
אוי ואבוי אם הוא ימול את זה
בחרון, יצא פה נחל דם, בעצם
היום הזה נימול אברהם אבינו,
מה זה בעצם היום הזה? נביא את
המדרש רבה, בעצם היום הזה,
סוף לך לך, בעצם ביום הזה
נימול אברהם אבינו, כל [-]
אומרים הוא לא יעשה ברית לא
ניתן לו את זה, הוא מתחיל
לשחוט ילדים, השתגע לגמרי,
השתגע לגמרי.

כמו משה פתאום הוריד לכולם
את הפאות זה מה שיצא ממה
בסוף 22 אלף, לא אדם אחד,
מילא אדם אחד הוא הוריד לו את
הפאות אני יכול להבין, 22 אלף
להוריד פאות, הולכים במחנה
בלי פאות, כל אשה גרשה את
בעלה מהבית, אמרה תעוף מפה,
מגיע משה, קרח מגיע הביתה יש
לו אשה צדיקה, מה איפה הפאות
שלך? מה קרה לך? הוא אומר
משה אמר לנו להוריד פאות,
משה אמר להוריד את הפאות?
אני הולכת עכשיו נגדו, אני
עכשיו שוברת לו את הראש, אני
עכשיו עושה מחלוקת, מה זה

דולר, קח את זה כבר, תביא
משאית קח את זה, נשלם לך את
המשאית, [אבא אומנא] אומר לא
לוקח, למה לא לוקח? למה לא
לוקח? מה זה כאן? חוצפה, קח
את זה, הוא אומר אני כבר נתתי
את זה לצדקה, הוא ויתר על
הספה ויתר על השולחן ויתר על
הארון אז נוכל להבין איך הוא
מקבל שלום כל יום.

אז [ממרא] הוא אמר לאברהם
למול בפרהסיה, כי אי אפשר
לדבר נגד המילה, הרי ה' אמר
לאברהם אבל את המילה אפשר
לעשות לבד, אחד, באיזה מערה
בחלחול, לא דווקא בחרון, יש
מיליון אפשרויות, הוא אמר לא,
דווקא בחרון, ואמרו אם ימות
אחד אנחנו הורגים את אברהם,
כתוב בעצם היום הזה נימול
אברהם, בעצם היום הזה שאמרו
אנחנו לא ניתן למול לכן כתוב
בעצם היום הזה שאמרו אנחנו
לא ניתן שיהיה פה ברית מילה
לחתוך ילדים בני שמונה ימים,
לשחוט אותם, היום כבר רגילים,
הישמעאלים מלים אבל אז לא
היה דבר כזה, הברית הראשון
בכדור הארץ, הברית הראשון,

לכולם את הפאות.

פתאום הוא (אברהם) מתחיל לשחוט ילדים, אדם בגיל מאה, בגיל 90, הוא עכשיו בגיל מאה מתחיל לחתוך ילדים, השתגע לגמרי, כבר מסויד סנילי, בסדר, ביידן כבר בגיל 80 סנילי לכן פיטרו אותו כבר, איך שהוא אמר שהחמס צודק אז הוא התחיל לדבר שטויות, ראיתי את זה, אנשים כבר 20 שנה לא ראשי ממשלה הוא אומר שהוא נפגש איתם, מרקר, מרקל...

אז מדברים על זה, אז המדרש רבה מביא מה זה בעצם היום הזה נימול? שאמרו אנחנו לא ניתן את הדבר הזה, האדם הזה השתגע, בגיל מאה השתגע מה יכול להיות, בגיל 140 הוא אומר לו רק

להוריד פאות לבן אדם? אתה מרשה, אמא תסכים שיורידו לך את הפאות? אוי ואבוי, היא תהרוג מישהו ולא תוריד לך את הפאות, היא תירה בו לא אכפת לה מאסר עולם, מה זה 22 אלף איש להוריד פאות, חצי מחנה הולכים אנשים בכל המחנה בלי פאות בלי זקנים, פתאום תבוא הביתה בלי פאות בלי זקנים וואי מה שאתך תעשה, אשה זה סכנת נפשות, אם אתה יודע שמורידים לך את הפאות מה אתה מתחתן בכלל? היא תעיף אותך מהבית, אוי ואבוי לך, פתאום באים 22 אלף בלי פאות ואשתו של קרח אמרה אני לא אשתוק, פה עד כאן, ידעתי שזה יהיה הסוף, בסוף הוא יוריד

התבודדות משלוש אחה"צ עד 11 בלילה, אחרי זה הוא ישן עד 7-8 והולך לאוניברסיטה אומר שם איזה הרצאה אבל הוא לא חידש כלום.

הוא רק חידש EMC בריבוע, EMC בריבוע זה הנוסחה הכי גדולה שיש, הרב"ה אומר את כל החוכמות שבעולם מכניסים בשעה אחת, שקראתי את זה אמרתי עכשיו אני הולך להיות ברסלב, את כל החוכמות שבעולם אתה יכול להכניס, הוא עשה שלוש אותיות E אנרגיה, M מסה, C מהירות, עד היום לא יודעים איך הוא גילה את זה, לפי מה? מה הוא ידע? [שעל פי זה גילה ש]גרם אחד [שווה] 90 מיליארד, כולם אמרו שהוא השתגע ורוזוולט לא רצה להאמין לו אז צ'רציל כתב לו מכתב שתאמין לו זה בסדר אני בדקתי את זה, בסדר, הוא אמר תביאו לי גרם אחד אני אפוצץ את כל גרמניה, כבר גרמניה נכנעה.

בל"ג בעומר נכנעה גרמניה, ביארצייט של ר' אלעזר נכנעה יפן, ערב היארצייט, ערב ל"ג בעומר בי"ז אייר, כל זה מביא

אל ארצי ואל מולדתי, אנשים משתגעים בגיל 140 כבר נהיים סניליים לגמרי.

אדם בגיל 80 הוא כבר סנילי, 80 נשאר רק שני שלישי מהשכל, בגיל 80 רק מה שלמדת עד אז אתה יכול ללמוד גמרא וזהו, אפילו אינשטיין כבר לא יכול לחדש כולם, בגיל 40 הוא כבר לא חידש כלום, בגיל 40, הוא נפטר בגיל 75, 35 שנה הוא לא חידש כלום, שום דבר הוא לא חידש, הוא כמעט השתגע, הוא היה מתבודד מ[שעה] שלוש הוא עושה התבודדות הוא היה ברסלב'ר, משלוש הוא לוקח סירה נוסע ללב ים ונותן לסירה לנסוע לבד, סירת משוטים או משהו, הוא נותן לסירה הוא מתבודד לא אכפת לו כלום הסירה עפה לכאן לשם, פתאום אנשים רואים את אינשטיין באיזה חוף רחוק, ילדים הכירו אותו זה אינשטיין מה אתה עושה איך הגעת? הביאו אותו הביתה הוא לא ידע איפה הוא נמצא בכלל, משלוש הוא היה מתבודד כל יום מגיל 60 עד גיל 75, 15 שנה הוא כל יום עושה

דבר בעתו, ב"ז באייר נכנעה אז חתמה בלי תנאים היטלר הלך לגהינום יכול להיות שהוא נמחק לגמרי, [אולי הכוונה שרוחו לא יורדת אחרי מותו אפילו לגהינום] יש רשעים שה' מוחק אותם לגמרי מוחק אותם מהמציאות, נמחק לגמרי.

הנה נביא דבר בעתו, השנה הזאת הוא לא מביא את זה, הוא כותב ב"ז באייר הגיע מברק הוא אמר נעשה את ההדלקה, נחכה לעשר וחמשה, הנה כאן דבר בעתו תשפ"ב י"ז אייר היה זילברמן בייאן, מי שמדליק את הנרות זה בייאן, בייאן הם נכדים של הריז'נער שהם באים מסדיגורה הם באים, אז הוא מינה אותם שהם יעשו את ההדלקה, הריז'נער, הוא מינה אותם ואז הוא לא יכל להגיע זה היה מלחמה הערבים עשו פרעות, ידעו שיהודים זה הפקר אז רק הגיעו מצפת, הגיעו, ואברהם זילברמן אמר שאנחנו מחכים לירח, זה היה הירח הכי מאוחר עשר וחמשה, היום כבר רואים את הירח כבר, ראינו, היום אנחנו כבר בליל י"ג ראינו את הירח, ליל י"ד עכשיו מחר זה ליל ט"ו,

9:50 הגיעה הידיעה הגיע מברק שאותו רשע התאבד בברלין, לא כולם מאמינים בזה, אומרים שרק הוא עשה ככה, הוא שלח את הכפיל שלו, הוא מתחבא באיזה מקום, אם הוא חי היום, היום זה פ"ט הוא נולד ב79 אז היום זה 25 אז היום זה, ממ"ט, מל"ט היום זה 25 אז היום הוא כבר צריך להיות 140, פ"ט יהיה 140 אז הגיע מברק שהוא התאבד ורקדו עד הבוקר, ושנה קודם הירח זרח ב9:35, עכשיו חצי שעה (אחרי) הכי מאוחר שיכול להיות, חיכינו עד עשר וחמשה ורבע שעה לפני זה הגיעה הידיעה שהוא התאבד.

ואותו דבר זה היה ביארציט של ר' אלעזר, ר' אלעזר זה היה יום שני, זה יום ראשון, אז יפן חתמה על הכניעה אחרי שתי פצצות אטום, רצו לעשות להם פצצה שלישית אבל טוגו התאבד אמר זה לא אטום אין דבר כזה, אבל להם יש את היהודים, היהודים המציאו את האטום, אופנהיימר ורוזנברג הם קרובים של גבירץ, של נתן בן ששון מצד אמא שלו אז הם קרובי משפחה, אז הם

יודעים בדיוק את התאריך שהם, זה היה לפני חודש או חודשיים זה היה התאריך שלהם [של אתל ויוליוס רוזנברג שנהרגו על ידי האמריקאים על] כיסא חשמלי, אז הם (- האמריקאים) אמרו שהם העבירו את הסודות [של האטום] לרוסיה, אז רוזנברג, אופנהיימר היה ראש הכור, כל זה היה יהודים.

אז [היפנים] אמרו זה סתם פצצה עוצמתית ואז טוגו אמר שהוא יכול לשלוח חמש אלף מתאבדים, כל אוניה זה חמש אלף איש, אלף אוניות חמש מיליון אז הוא מחסל אותם

בשניה אחת, תוך חמש דקות הוא מחסל, הם הרגו שלוש מאות אלף אני מחסל חמש מיליון אז יוריטוס שהוא נולד מהשמש הוא אמר לי כבר אין כח, ואם לא אז היו זורקים עוד פצצה, עמדו לזרוק את הפצצה השלישית אחרי תשע ימים ואז הירוהיטו [מלך יפן] אמר אין לי כח אני נכנע זה היה בדיוק ביום ראשון ערב היארצייט של ר' אלעזר בר' שמעון אז רואים שה- הראשונה זה ביארצייט של ר' שמעון, ל"ג בעומר והשנייה זה היה ביארצייט של ר' אלעזר בכ"ה אלול.

שבת יתרו תשפ"ה

ע"ש שמעתי מהשומע

שירת דבורה זה א"ק כי שירת דבורה זה יותר גדולה משירת משה, כתוב שם "היא יושבת בין הרמה ובין בת אל" רמה - גימטרייה אדם קדמון. גם הפרשה אנחנו קוראים "ואשא אתכם על כנפי נשרים" זה א"ק.

שבת בכורק שהרב נכנס לתפילה
היתה מטרוניתא אחת גויה, רומאית או משהו, שהייתה בטבריה, אז ר' עקיבא, היו לו

אנחנו אומרים כל שבת "קדוש קדוש"... ארבע פעמים (קדושא דספרא, דשחרית, מוסף ומנחה) השבת הזאת אנחנו אומרים חמש פעמים, כי אומרים את ההפטרה של שמעשה מרכבה, עכשיו קוראים את מעשה מרכבה בישעיה, ובשבועות קוראים ביחזקאל, בישעיה זה באדם קדמון וביחזקאל זה בעתיקא. גם

היא לקחה את השטר ויצאה החוצה לים אמרה לו הנה השטר אתה חתמת לי ערכות אצל משה קאלוב, אז בדיוק באותו הזמן איזה בת קיסר זרקה איזה יהלום למים בצד השני, איזה בת מלך גם הייתה כנראה בת מלך או [-] אז היא השתגעה לקחה את היהלומים של אבא שלה וזרקה את כל הארגז לים, ואז הים הביא את זה למטרוניתה הזאת, היא פותחת את זה יש שם 100 יהלומים כל אחד 10 מיליון, זה מיליארד דולר, אז אחרי שבוע ר' עקיבא מגיע עם כל העגלות של הזהב, היא אומרת לו לא צריך כבר הערב שילם לי, אז הכל עכשיו בציון של ר' עקיבא, והוא הביא לנו חצי מיליארד.

תלמד את הגמרא בנדרים נ' כתוב שם שישה דברים שמהם נתעשר ר' עקיבא.

הרבה ישיבות, הוא הלך לקחת ממנה הלוואה אז הוא הביא ערבים את שובו בנים, אז היא גויה טיפשה כזאת, אומרת אני לא מוכנה כאלה ערבים, זה לא ערבים טובים, כי שובו בנים לוקחים הלוואה, הם אומרים מחר אני מחזיר ומחזירים אחרי 10 שנים, כי מחר זה יכול להיות גם עוד הרבה זמן, אז היא אמרה אני רוצה ערבים אחרים, טוב מי את רוצה ערב? את הים? אז לקחו את הים ערב, הים חתם לה אצל משה קאלוב, נו מה את רוצה עוד את הקב"ה ערב? גויה כזאת משוגעת לא מבינה קונצים, רוצה את הקב"ה ערב, אז הים והקב"ה חתמו לה ערכות אצל משה קאלוב. שהגיע זמן הפירעון, ר' עקיבא הכין עגלות מלאות זהב ואז הוא נהיה חולה ולא יכול ללכת להחזיר, אז היא ישרה כזאת, אין אחרי זה! הוא מגיע אין קונצים גויה כזאת טיפשה,

והתקדשתם

שכל היחודים – יהיו בלי שום תאוזה

א. וילן שם כי בא השמש" כי אדם צריך לראות שכל היחודים יהיו בלי שום תאוזה לכן כתוב "וישכב במקום ההוא" והוא צריך כל פעם לשרת את אשתו, שיהיה להם רצון אחד "זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי". אם הוא לא יודע להגיד את עצם מעצמי שלא

יתחתן. תא חזי, מה כתיב הקא ויאמר האדם זאת הפעם וגו'. הא בסימו דמלין לאמשכא עמה חביבותא, ולאמשכא לה [עמה] לרעותיה לאתערא עמה רחימותא. שרק יהיה אהבה אהבה וילאמשכא לה [עמה] לרעותיה³⁸ שיהא בשר מבשרי להגיד תמיד

מראי מקומות והערות

לאחזא לה דאנון חד ולא אית פירודא ביניהו בכלא.

השתא שרי לשבחא לה. לזאת יקרא אשה דא היא דלא ישתבח פותה. דא היא יקרא דביתא קלהון נשיו גבה קפוא בפני בני נשא. אבל לזאת יקרא אשה שלימו דכלא לזאת ולא לאתרא. כלא הוא מלי רחימותא כמה דאת אמר (משלי לא) רבות כנות עשו חיל ואת עליה על קלנה:

על פו יענב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד. כלא לאמשכא לה ברחימו ולא תדבקא בה, כינו דאתער לגבה כל מלין אליו, מה כתיב והנחש היה ערום וגו'. הא אתער יצר הרע לאתרא בה בגין לקשרא לה בתיאובתא דגופא וילאתערא לגבה מלין אחריו דיצר הרע אתענא בהו.

עד לבתר מה כתיב ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ותשח מפריו ותאכל, קבילת ליה ברעותא ותתן גם לאישה

³⁸ זהר, בראשית מט

ועל דא אתערנא דכתיב, (בראשית כח) ויסעע במקום וילן שם, דנטיל רשו בקדמיתא. מכאן אוליפנא דמאן דמתחבר באנתתיה בעי למפגע לה ולבסקא לה במלין, ואי לא לא יבית לגבה. בגין דיהא רעותא דלהון פתרא בדלא אניסו.

וילן שם כי בא השמש, לאחזא דאסיר ליה לבר נש לשמשא ערסיה ביממא. וינח מאבני המקום וישם מראשותיו, הקא אוליפנא דאפילו יהון למלכא ערסי דדהבא ולבושי יקר למיבת בהו ומטרוניתא תתקין ליה ערסא מתתפון באבניו, ישבוק דליה ויבית פמה דאיהי תתקין דכתיב וישכב במקום ההוא.

תא חזי, מה כתיב הקא ויאמר האדם זאת הפעם וגו'. הא בסימו דמלין לאמשכא עמה חביבותא, וילאמשכא לה [עמה] לרעותיה לאתערא עמה רחימותא. תמי כמה בסימו אנון מלין, פמה מלי דרחימותא אנון, עצם מעצמי ובשר מבשרי, בגין

לְאִשָּׁה אֶת עֵצָם מַעֲצָמִי בְּשׁוֹר מִבְּשָׁרִי
לְהִרְאוֹת שְׁאֲנַחֲנוּ דְּבַר אֶחָד אָדָם
וְאִשְׁתּוֹ אֶחָד אֵין שׁוֹם פֶּרִיד בִּינִינוּ
כָּלֵל, אֶת הָאִשָּׁה הַיְחִידָה בְּעוֹלָם אֵין
כְּמוֹךְ, לְהַגִּיד לְאִשְׁתּוֹ אֶת הָאִשָּׁה

דְּבָרִי אֶהְבָּה הֵם, עֵצָם מַעֲצָמִי וּבְשׁוֹר מִבְּשָׁרִי, כְּדִי
לְהִרְאוֹת לָהּ שֶׁהֵם אֶחָד וְאֵין פֶּרִיד בִּינֵיהֶם בְּכָל.
עֲכָשׁוּ מִתְחִיל לְשִׁבַּח אוֹתָהּ - לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה. זֶה
הִיא שְׂלֵא יִמְצָא כְּמוֹתָהּ, זֶהֱי כְבוֹד הַבֵּית, כָּל
הַנָּשִׁים לְפָנֶיהָ כְּמוֹךְ בְּפָנֶי אָדָם. אֲכַל לְזֹאת יִקְרָא
אִשָּׁה - שְׂלֵמוֹת כָּלֵל. לְזֹאת וְלֹא לְאַחֶרֶת. הַכֵּל הוּא
דְּבָרִי אֶהְבָּה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (מִשְׁלִי לֹא) רְבוֹת בְּנוֹת
עֲשׂוּ חֵיל וְאַתָּה עֲלִית עַל כָּלָנָה.

מראי מקומות והערות

עֲמָה [וַיֹּאכֵל] הָאָדָם הָיָא אֶתְעָרָא לְגַבִּיהָ
בְּתַיִּיבָתָא (נ"א בְּתַיִּיבָתָא) לְאַתְעָרָא (נ"א לְמִיָּהב)
לִיָּה רְעוּתָא וְרַחֲמִינָהּ, דָּא מְלָא לְאַתְחַזָּא עוֹבְדָא לְבָנִי
נִשְׂא כְּמוֹנָא דְלַעֲלָא.
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אֵי הָכִי כְּמֵאֵי נֹקִים לִיָּה לַעֲלִילָא
יָצַר הָרַע דְּאֶחָד בָּהּ בְּנוֹקְבָא, אָמַר לִיָּה, הָא
אֶתְעָרָא אֵלֶינִי לַעֲלִילָא וְאֵלֶינִי לְתַתָּא יָצַר טוֹב וְיָצַר
רָע. יָצַר טוֹב מִמִּינָא וְיָצַר רָע מִשְׁמָאֲלָא, וְשְׁמָאֲלָא
לַעֲלִילָא אֶחָד בְּנוֹקְבָא לְמִשְׁרָא לָהּ כְּכֻדָּא (נ"א
לְאַתְחַזָּא בִּיה) בְּגוּפָא כְּמָה דְאַתָּה אָמַר, (שִׁיר
הַשִּׁירִים ב) שְׁמָלֹא תַחַת לְרֹאשִׁי וְגו', וְעַל דָּא מְלִין
אֶתְפָּרְשׁוּ לַעֲלִילָא וְתַתָּא עַד הָכָא, מִכָּאן וְלִהֲלָאָה
מְלִין בְּזוּבְרָא (נ"א בּוּטָא) דְּיוֹסְתָא לְיִצְחָרִיָּה
דְּטִינְקִין לְפָרְשָׁא מְלָא, וְהָא אֶתְעָרָא בִּיה חֲבָרִיא.

תרגום:

וְעַל זֶה הָעֲרֵנוּ, שֶׁכְּתוּב (ש"ס כח) וַיִּפְגַּע בְּמִקּוֹם וַיֵּלֶן
שָׁם, שֶׁנִּשְׁטַל רְשׁוֹת בְּהִתְחַלָּה. מִכָּאן לְמַדְנֵה, שְׁמִי
שְׁמִתְחַבֵּר בְּאִשְׁתּוֹ, צְרִיף לְבָקֶשׁ מִמֶּנָּה וּלְשִׁמּוּחַ
אוֹתָהּ בְּדָבָרִים, וְאֵם לֹא - שְׂלֵא יֵלֶן אֶצְלָהּ, כְּדִי
שְׁיִיחָה רְצוֹן שְׁלָחָה כְּאֶחָד בְּלֹא אֲנִים.

וַיֵּלֶן שָׁם כִּי בֵּא הַשָּׁמֶשׁ, לְהִרְאוֹת שְׁאֲסוֹר לוֹ לְאָדָם
לְשִׁמּוּחַ מִטּוֹת בָּיִם. וַיִּשְׁחַ מֵאֲבֵנֵי הַמִּקּוֹם וַיִּשֶׁם
מִרְאֲשֵׁיתוֹ, כָּאֵן לְמַדְנֵה שְׁאֲפֵלֹו יִהְיֶה לְמִלְכָּה מִטּוֹת
זָהָב וּלְבִישֵׁי כְבוֹד לָלוֹן בָּהֶם, וְהַמְלָכָה תִּתְקִין לוֹ
מִטָּה מִתְּקֵנֶת מֵאֲבֵנִים - יַעֲזוֹב אֶת שְׁלֹו וַיֵּלֶן כְּמָה
שֶׁהִיא תִּתְקִין, שֶׁכְּתוּב וַיִּשְׁכַּב בְּמִקּוֹם הַהוּא.

בֵּא רֹאֵה מַה כְּתוּב כָּאֵן, וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם
וְגו'. הֲרִי עֲרֻכּוֹת שֶׁל הַדְּבָרִים לְהַמְשִׁיף עִמָּהּ
חֲבִיבוֹת וּלְהַמְשִׁיף אוֹתָהּ (עִמָּה) לְרְצוֹנוֹ לְעוֹרֵר
עִמָּה אֶהְבָּה. רֹאֵה כְּמָה עֲרֻכּוֹת אוֹתָם דְּבָרִים, כְּמָה

עַד שְׁלֵאֲחֵר כָּךְ מַה כְּתוּב, וְתִרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב
הָעֵץ לְמֵאֲכָל וְכִי תֵאָוֶה הוּא לְעֵינַיִם, וְתִשְׁחַ מִפְּרִי
וְתֵאָכֵל. כְּבִלָּה אוֹתוֹ בְּרִצּוֹן, וְתִתֵּן גַּם לְאִישָׁה עִמָּה
[וַיֹּאכֵל]. הֲרִי אֵז הִיא הַתְּעוֹרָרָה אֵלֶינִי בְּתַאֲוָה
לְהַתְּעוֹרֵר [לְתַת] לוֹ רְצוֹן וְאַהֲבָה, זֶה דְּבַר לְהִרְאוֹת
מַעֲשֵׂה לְבָנִי אָדָם כְּמוֹ שְׁלֵמְעֵלָה.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אֵם כָּךְ, בְּמָה נַעֲמִיד אוֹתוֹ לְמַעֲלָה
יָצַר הָרַע שְׁאוּחֵה בְּנוֹקְבָה? אָמַר לוֹ, הֲרִי הַתְּעוֹרָרָה
אֵלֹו לְמַעֲלָה וְאֵלֹו לְמִטָּה, יָצַר טוֹב וְיָצַר רָע. יָצַר
טוֹב מִמִּינִי, וְיָצַר רָע מִשְׁמָלֹא. וְשְׁמָלֹא לְמַעֲלָה
אוּחֵה בְּנוֹקְבָה לְקִשְׁרָה [לְאַתְחַזָּא בָּה] כְּאֶחָד בְּגוּפָה,
כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (שִׁיר ב) שְׁמָלֹא תַחַת לְרֹאשִׁי. וְעַל זֶה
דְּבָרִים הַתְּפָרְשׁוּ לְמַעֲלָה וּלְמִטָּה עַד כָּאֵן. מִכָּאן
וְהִלָּאָה מְלִים שֶׁל כְּסוּטָה [נ"א בְּשׁוּרָף] שֶׁל יִפְתָּ
לְקַטְנִים שֶׁבְּעִרְסוֹת לְפָרֶשׁ הַדָּבָר, וְהֲרִי נִתְעוֹרְרוּ
בּוֹ הַדְּבָרִים.

ממך כל הנשים לידך הם כמו קופים בלהון נשין גבה בקופא בפני בני נשא. "לזאת יקרא אשה" את היחידה שנקראת אשה, את השלמות של הכל

ב. אבל לזאת יקרא אשה שלימו דכלא לזאת ולא לאחרא. את שלמות האנושות את שלמות הנשים את שלמות המין האנושי רק את ולא אחר, ככה צריך ללמד שאדם צריך להגיד לאשתו לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה האשה היחידה בעולם אין שום אשה חוץ ממך ולא אחרא

ג. כלא הוא מלי רחימותא כמה דאת אמר, רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה: תמיד להגיד לאשה את עלית על כלנה את עולה על כל הנשים אדם חייב להגיד לאשתו כל יום עשר פעמים ביום את עולה על כל הנשים, רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה, שקר החן והבל היפי אשה יראת ה' היא תתהלל את תעלי למעלה מעלה מה זה יראת ה' היא תתהלל את עולה מעלה מעלה ואת עולה על כלנה ואת תמיד תעלי מעלה מעלה. ככה אדם צריך להגיד לאשתו כל יום רבות בנות עשו חיל ואת עלית על

כלנה את עולה על כל הנשים, את שלמות המין האנושי.

ד. על פן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו את זה צריך לקיים כל רגע וכל שעה את המצוה ודבק באשתו זה מצות עשה ודבק באשתו, ושמח את אשתו דבק באשתו ולא באשה אחרת ואז תהיו לבשר אחד דבר אחד גוף אחד נשמה אחת נשמה אחת רוח אחת נפש אחת. כלא לאמשכא לה ברחימו להמשיך לה הכל באהבה ובאהבה כל הבית מלא אהבה ולא תדבקא בזהה ולהיות דבוק בה דבוק באשתו ולא באשה אחרת

ה. פיון דאתער לגבה כל מלין אלין, מה כתיב והנחש היה ערום הנחש ראה שהם בדבקות שהוא קים מצוה ודבק באשתו שהוא אמר לה רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה, הנחש שהיה לו עין רעה לא יכול לסבל הנחש יש לו עין רעה, הא אתער יצר הרע לאחדא בה הנחש הוא היצר הרע שהוא מפריע לשלום בית שהכל יהיה באהבה אחת בגוף אחד תמיד לעורר מלים של אהבה בבית ובה ודבקות והיו לבשר אחד ממש אחד.

ו. תמיד לדבר רק מלות אהבה בבית מלות אהבה חזוק תקנה עדוד בסוף כתוב עד לבתר מה כתיב ותרא האשה כי טוב העץ למאכל ותתן גם לאישה מה היא ראתה? ראתה את המ' של מות משוטטת ותרא ותקח ותתן פתאום באה המ' של המות להצטרף עם ה' ת' ואז היו צריכים נורא להזהר אם המ' של המות מצטרפת צריכים להזהר, אמר רבי אלעזר, שצריכים

שהיחוד יהיה בלי יצר הרע אי הכי במאי נוקים ליה לעילא היצר הרע וידף אחרי הכן אדם ומטמא את היחוד הקדוש כל העבודה של האדם להגיע ליחוד הקדוש, כי היצר הרע מטמא את זה מפריד את זה שולח מארה בזה היצר הרע זה הנחש שהוא בא לטמא את היחוד הקדוש יצר הרע דאחיד בה בנוקבא. (ארזי הלבנון).

אי אפשר לתאר את רחמי התורה

א. משפטים, אז קראנו בפרשה, ש' מחזיר את כל הגבולות, הפרשה הזאת, משפטים, כתוב - בשבת יקראו משפטים - ואלה הדברים אשר תשים לפניהם כי תקנה אמה עבריה, השאלה אם אפשר להתחתן אמה בעל כרחיה, את זה שאלו אותי הנכדות, כי כתוב שהוא חייב להתחתן אמה, ואם לא שיתן אותה לבנו, הוא בגיל ארבעים והיא בגיל שנים עשרה, אז הוא חייב להתחתן אמה, אפילו בגיל ארבעים, אבל אם הוא לא רוצה אז הוא יתן לכן שלו, הכן בן שמונה עשרה מחפש שידוכים, הנה

יש לה שדוף מוכן, אמה עבריה, עכשיו השאלה אם הוא יכול להכריח אותה, אבא יכול להכריח, וישתי את גבלה מים סוף" (שמות כג, לא), ים סוף זה אילת, ארץ ישראל נמשכת עד אילת, כתוב "מים סוף ועד ים פלשתים" (שם), ים פלשתים זה עזה. ב. "ישתי את גבלה מים סוף ועד ים פלשתים", "לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה" (שם כא, נ), "כמשפט הבנות יעשה לה" (שם, שם, ט), הזהיר אומר, מה זה משפט הבנות? כמשפט הנשמות, הזהיר מדבר פה יש נשמה מעולם

האצילות, עבד עברי זה עולם האצילות, אמה זה עולם הבריאה, עבד כנעני זה עולם הציורה, שפחה כנענית זה עולם העשיה, יש פה ארבע מדרגות, ופה מסביר ב"עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יציא לחפשי חנם" (שם, שם ב), אסור לו לעבוד יותר משש שנים, "ונמכר בגנותו" (שם כב, ב) עבד עברי או שהוא גנב, והוא גנב בסכום שהוא שנה, אם הוא שנה מליון שקל, הוא צריך לגנוב מליון שקל, אז פחות לא מוכרים אותו, וגם יותר לא מוכרים אותו, מליון שקל.

ג. ואם הוא מוציא לו שן, הוא עבד כנעני, והוא קנה אותו במליון שקל, הפסיד את כל העבד, שחק באדון, העבד יכול להגיד לאדון, יש פה שן מתנדנדת, תוציא לי אותה, והאדון הוא תמים הוא לא יודע שהוא משהו זומם לו, ממש זומם, זה ממש, ה' ירחם מה שהוא זומם לו, והוא נותן מכה בשן, שתתנדנד טפה, הוא בא לאדון, לאדון יש לו קליניקה, או דנטיסט (Dentist = רופא שיניים, אנגלית), הוא אומר לו תוציא לי את השן, הוא אומר לו שלום, שחררת אותי, הוא אומר לו להוציא לו את השן, והוא מוציא לו את השן, והוא משוחרר, כמה התורה היא רחמנית, הרחמנות של התורה זה אין סוף, אי אפשר לתאר מה זה רחמים של התורה הקדושה, אתה מוציא שן לכן אדם והוא

משוחרר.

ד. ההיכל הברכה אומר, אם אתה מכניס יד לכיס, אתה רוצה להוציא שטר של מאה, והצאת של עשרים, זה כמו סקילה שרפה הרג חנק, הצער שיש לך, אתה רוצה להוציא מאה, ואתה מוציא עשרים, אם אתה רוצה להוציא עשרים ואתה מוציא מאה, אז אומר היכל הברכה, שזה לא נקרא צער, יציא מאה תפרט אותם, אבל אתה רוצה להוציא מאה ואתה מוציא עשרים, עכשיו אתה צריך להוציא עוד עשרים, ועוד פעם להכניס את היד, הוצאת מאתיים אז זה פי שתיים, אז מאתיים זה בסדר, פי שתיים זה בסדר, על כל פנים אומר ההיכל הברכה, כשאתה מכניס את היד לכיס ואתה לא מוציא את מה שאתה רוצה, את המטפחת, את הנגיר, את הפתק, את השטר, תכונן לסקילה שרפה הרג וחנק, אני מקבל עלי, ככה אדם צריך להגיד "אני מקבל עלי סקילה שריפה הרג וחנק", רק הכנסת את היד לכיס כבר קבלת ארבע מיתות בית דין, אם אתה חייב סקילה, אתה חייב שרפה, מגלגול קודם, מהגלגול הזה אין שרפה, אין סקילה, כי צריכים עדים והתראא, אם אין עדים והתראא אין סקילה, אבל עצם העברה שאדם עשה, אם הוא חטא באשת איש, או חטא בגויה, אז מספיק שהוא מכניס את היד לכיס והוא עושה תשובה, סקילה שרפה הרג חנק, הוא

לפני השנינה מכריזים עליה, כמה וכמה מחשבות פסולות הִיָּה לו? לכן כל פעם שמכניסים את היד לכיס זה תשובה, עושה תשובה על המחשבות פסולות. (בקולות וברקים).

מקבל עליו את כל ארבע מיתות בית דין, אז פה אומר הקדוש ברוך הוא, יש לי בעולם, וכל יום מכריזים על הנשמה, זו הנשמה של פלוני, כמה מצוות היא עשתה? כמה עברות היא עשתה? כמה מחשבות אסורות היא חשבה? כל יום

הוספות ממורינו הרב שליט"א

לבדו בחדר או שוכב על מטתו ואינו יכול לישן, יהיה מהרהר במצות עשה זו של ונקדשתי בתוך בני ישראל, וידמה בנפשו ויצויר במחשבתו כאילו אש גדול וגורא בוער לפניו עד לב השמים, והוא בשביל קדושת השם יתברך שזכר את טבעו ומפיל את עצמו להאש על קידוש השם יתברך, ומחשבה טובה הקדוש ברוך מצרפה למעשה, ונמצא שאינו שוכב ויושב בטל, רק מקיים מצות עשה דאורייתא.

ב. בפסוק ראשון של קריאת שמע וברכה ראשונה של שמונה עשרה יהרהר בנזכר לעיל, ועוד יכוין אם יענו אותו כל אומות העולם בכל עיניים קשים ויפשטו עורו מפשרו להכחיש חס ושלום ביחודו, ויבול כל היסורים ולא יודה להם חס ושלום, ויצויר בדעתו ומחשבתו כאילו עושין לו בנזכר לעיל, ובזה

שבחי הר"ן יו

גם אמר שהיווג של הצדיק האמת, קשה עליו ענין זה. ולא די שאין לו שום תאוה כלל, כי אם אדרבא יש לו יסורין מזה ממש כמו יסורי התנינוק בשעת מילה. כי ממש יסורין אלו יש להצדיק בשעת ויוג ויותר מזה. כי התנינוק אין לו דעת, על כן אין היסורים שלו גדולים כל כך, אבל הצדיק שיש לו דעת ויסוריו גדולים מתנינוק. וזה היה אצלו דבר פשוט ואמר שכל אדם יכול ליבות לבוא למדרגה זו. ובפי הנראה מדבריו היה שקדשתו של עצמו גבה עוד יותר ויותר.

צעטיל קטן

מרבנו הרב רבי אלימלך מליזענסק זצוק"ל זיע"א

אלה הדברים אשר יעשה אותם האדם וחי בהם:
א. בכל עת ורגע שהוא פנוי מן התורה, ובפרט שהוא יושב בטל

יֵצֵא יְדֵי חַיִּיב קְרִיאַת שְׁמַע וּתְפִלָּה כְּדִין.

ג. גַּם בְּשַׁעַת אֲכִילָה וְהִיחָדֵד הַקְדוּשָׁה וּבִינֵי כְּנֻכָּר לְעִיל, וּבְשִׁית־חֵיל לְהַרְגִּישׁ תַּעֲנוּג גִּשְׁמִי וְצִיִּיר בְּמַחְשַׁבְתּוֹ הַנְּזָכָר לְעִיל, וְתִיבָה וּמִיד יֹאמֶר בְּפִיו וּבְלִבּוֹ שְׁוִיתָר הָיָה לוֹ תַּעֲנוּג וְשִׁמְחָה בְּעִשְׂיֵית מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל וְנִקְדְּשִׁיתִי בְּאוֹפֵן הַנְּזָכָר לְעִיל מִהַרְגִּישׁ תַּעֲנוּג גִּשְׁמִי הַזֶּה שֶׁהוּא מִהַצְרַעַת מִשְׁכָּא דְחֻוּא, וּכְפִי יֹאמֶר. וְרָאִיהָ לְדַבֵּר שְׁוִיתָר הָיָה לוֹ תַּעֲנוּג וְשִׁמְחָה בְּעִשְׂיֵית מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל וְנִקְדְּשִׁיתִי בְּאוֹפֵן הַנְּזָכָר לְעִיל שֶׁאֶפִּילוֹ הָיוּ חוֹמְפִין אוֹתוֹ רוֹצְחִים בְּאִמְצַע אֲכִילָה וְהִיחָדֵד הַקְדוּשָׁה לְעֲשׂוֹת לוֹ הָעִינּוּיִם קִשִּׁים הָיִיתִי מִשְׁמַח אֶת עֲצָמִי עַל קִדּוּשׁ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹתֵר מִתַּעֲנוּג גִּשְׁמִי הַזֶּה, אֵךְ יוֹתֵר שְׁוִיתָר דּוֹכֵר אֶמֶת בְּלִבּוֹ וְשְׁוִיתָר אֵז בְּשַׁעַת מַעֲשֵׂה תְקוּעַ עַל לוֹחַ לִבּוֹ בְּתוֹכִיּוֹת וּבְפִנְיִיּוֹת הַלֵּב בְּאִמְת גִּמּוּר, וְלֹא יִשְׁמָה אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת כְּגוֹנֵב דַּעַת עֲלִיּוֹנָה חֵם וְשָׁלוֹם.

פלא ידעך ארת ז וזוג

ומאחר שאין אשה אלא לבנים (תענית לא א כתובות נט, ב) וכל שלמות

הולד במדות ובדעות תלוי בזמן הזוג ובכונת הזוג, אי לזאת לו בכח ולו בחיל יגבר איש לקים מצותו דבר בעתו ויתאמץ במצותו איש ואשתו לחשב מחשבות מהורות זכות וברות, וזר לא יקרב במחשבותם שום מחשבה זרה, כי קרוב הוא להיות בעילתו בעילת זנות ונפש הם חובלים ובנים זרים ילדו רעים וחמאים ומפשים בנים משחיתים כל מום בם. ומה יתאונן אדם חי כשיש לו תרבות רעה בתוך ביתו גבר על חמאיו שהוא גורם רעה לעצמו. וזו רעה חולה ואכזריותא גדולה יותר משוחטי הילדים, ואם היו יודעים הבנים שהוא גרמא להם בנויקים היו צועקים מרה עליו באמר, למה עברתנו ובעזן חוללתנו. וכי ישאו את עונם, אב ואם נוטלים חלק בראש, כי הם אבות הממאה ואין על הבנים כל כך אשמה, כי מאחר שהיסוד רעוע והשרש רע והקלפה בנפש לומה מה יעשה אותו הבן ולא יחמא, כי נפש רשע אותה רע, וצריך עמל ומרח ויגיעה רבה בלי האי, ואולי יוכל להפך טבעו ומוזגו הרע.

קדושת הבית

ה' לא רוצה עבדות כלל

מליון דולר על הכושי, אתה נותן לכושי מכה בשן - רק שן, כמה שונה שן? מאה דולר? זה מתנגד טפה עכשיו הוא יגיד לאדון להוציא את זה וזהו, בשניה אחת, בשניה אחת הכושי משוחרר.

ג. ה' לא רוצה שיהיה עבדים, הוא לא רוצה שתשעבד שגם כושי לא תשעבד, שום דבר ה' לא רוצה, לא שתשעבד כושי, ולא שתשעבד יהודי, ואם אתה עושה את זה, ואת כל זה קוראים במשפטים, שאז ה' אומר אם עכשיו לא תשחררו את העבדים, כי הם שחררו אותם והחזירו אותם, עכשיו נמרנו, עכשיו יהיה לכם גלות - כלכם תלכו בשבי, אם אתה לא יכול לשעבד עבד עברי על זה תלכו בגלות ממש, כי כל הגליות וכל מה שאנחנו היינו באשויין, זה הכל כי אנחנו שעבדנו עבדים עבריים, עבד כנעני לא כתוב הענש, זה גם יהיה עונש, אבל עבד עברי זה עונש ודאי, עבד עברי אסור לך לשעבד, אסור לך לעבוד אותו, "לא תרדה בו בפרך" (ויקרא כה, מו), ואם זה חצי עבד חצי בן חורין אז הוא לא יכול לאכול בקרבן פסח עד שתשחרר אותו, אז תהיה חייב לשחרר אותו.

(בקולות וברקים).

א. מה אנחנו רואים? רואים שהתורה אומרת לרחם, התורה אומרת אתה לוקח בשביה אשה - בשבי, "לא תתעמר בה". "ושבתם איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו" (ויקרא כה, י), אם אתה לא תתן לו ללכת הביתה יהיה גלות, תלכו כלכם בשבי, כלכם תהיו עבדים, ועבד עברי אתה צריך לשלוח אותו הביתה, אתה שולח מליון דולר, זה לא מענין, אם זה עבד עברי, ואם זה עבד כנעני יותר גרוע, אם זה עבד כנעני וקניתי אותו במליון דולר, והשן התנגד ואז תגיד לאדון להוציא את זה, תגיד למישהו שיתן לך מכה לשן, איזה נגר כושי. ואז תגיד לאדון היהודי להוציא והיהודי הזה יוציא אתה משוחרר, התורה זה רק רחמים, זה בלי סוף רחמים.

ב. כי אם זה עבד עברי הוא צריך לחכות ליובל - אם הוא גרע, אם זה תוך שש שנים הוא גם חופשי, ואפילו הוא עבד לחמשים שנה אחרי חמשים שנה הוא יוצא לחפשי. אבל אם זה כושי - אז אחרי יום הוא יוצא לחפשי, עכשיו אתה מגיע שם אתה רואה הוא מסכן, הכושי הזה זקן, או שאתה רוצה להתנקם בעשיר הזה, אתה יודע שהוא הוציא

מילתא דבד יחזותא

7: מסופר על בחור, שצלצלו אליו בשידור חי, לשאול איך חיי הנישואין אחרי עשר שנים. שואל השדרן: " במילה אחת – איך חיי הנישואין?" ענה הגבר: "מצויינים". מקשה השדרן: "ובשתי מילים?" ענה הגבר: "אשתי לידי..."

8: חתן עומד מתחת לחופה. לאחר החופה, מתכופף החתן ומקפל את המכפלת במכנסיים. הרב שואל אותו: "למה אתה מקפל את המכנסיים מתחת לחופה?" החתן עונה: אמא שלי אמרה לי, שבכל פעם שאני נכנס לבוץ' – לקפל את המכנסיים...

9: אחד לקח את הבן שלו לטיפת חלב. אחרי שעתיים הוא חוזר, אשתו אומרת לו: זה לא הילד שלנו? אמר לה: מה זה משנה תראי העגלה חדשה...

10: את הצעד התימני המציא לגמרי במקרה, תימני שהתלבט קשות – אם למשוך כסף מהכספומט...

1: ההתחבטות הזאת בבוקר –אם להישאר לישון במיטה, או להישאר לישון במיטה...

2: ביום רגיל: "די לגוענות! כל בני האדם שווים באשר הם, כי בצלם אלוקים עשה את האדם". כשגנבו לי את האופניים היום: " בטח איזה סודני..."

3: "סליחה שאני מתקשר בשעה כזאת – אני מפריע?" – כן! – אז תקשיב...

4: למסירה טסלה חדשה יד ראשונה במצב מעולה שחוסמת לי את החניה

5: לא הרבה יודעים! אבל המנהג 'לצפור לאוטו של החתן' התחיל מכמה גברים – שניסו להזהיר אותו...

6: אשה: אם ידעתי שאתה כזה עני, אני לא הייתי מתחתנת איתך. בעל: מתי שסיפרתי לך 'שאת הדבר היחיד שיש לי בעולם הזה' – מה חשבת?

קדושות הצדדים

הנשמות של "שובו בנים" – זה מעולם האצילות

שְׁמִקְרַבַּת לְרַבֵּינוּ לְשׁוּבוּ בָּנִים לְשֹׁאֵר נְשָׁמוֹת. כִּי הִרְבָּה אוֹמֵר "אַרְצָה בְּנֵי קֹדֶם" (בְּרֵאשִׁית כט, א) כְּתוּב בְּלִקּוּטֵי הַלְכוֹת חֶלֶק שְׁמִינִי שֶׁכָּל אֱלוֹ שְׂבָאִים לְצַדִּיק זֶה "אַרְצָה בְּנֵי קֹדֶם" הֵם נִמְשָׁכִים מֵהֶרְרֵי קֹדֶם "מִן אֶרֶם יִנְחֵנִי בְּלֶק מֵהֶרְרֵי קֹדֶם" (בַּמִּדְבָּר כג, ז) שֶׁהַנְּשָׁמוֹת שְׂבָאִים לְצַדִּיק זֶה לִפְנֵי הֶרְרֵי קֹדֶם, לִפְנֵי פְטִירָתוֹ כְּשִׁמּוּשׁוֹ בְּרַךְ אֶת שְׂבֻט יוֹסֵף אָמַר "וּמֵרֹאשׁ הֶרְרֵי קֹדֶם וּמִמְּגֹד גִּבְעוֹת עוֹלָם" (דְּבָרִים לג, טו) כִּי יוֹסֵף זֶה מֵרֹאשׁ הֶרְרֵי קֹדֶם, וְיִקַּח מִשָּׁה אֶת עֲצָמוֹת יוֹסֵף" (שְׁמוֹת יג, יט), יוֹסֵף זֶה נִשְׁמָה מִלִּפְנֵי הֶרְרֵי קֹדֶם לִפְנֵי בְרִיאַת הָעוֹלָמוֹת. (אֲרִזִּי הַלְבֵּנוֹן).

הִרְבָּה אוֹמֵר שְׂאֲפִילוֹ אִם הִיָּתָה עֲכָשִׁיו בָּאָה נִשְׁמָה גְדוֹלָה מְעוֹלָם הָאֲצִילוֹת הֵינֵנו יוֹתֵר גְּדוֹלִים מֵהַנְּשָׁמָה הַזֹּאת הִרְבָּה הַמְשִׁיךְ לָנוּ נְשָׁמוֹת יוֹתֵר גְּבוּהָ מְעוֹלָם הָאֲצִילוֹת כְּתוּב בְּתוֹרָה י"ז 'אֲנִי בְרִיָּה קְלָה שְׂבִיִּים' כָּל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁהִתְקַרְבוּ לְרַבֵּינוּ וּלְשׁוּבוּ בָּנִים הֵם לִמְעַלָּה מְעוֹלָם הָאֲצִילוֹת זֶה הִרְבָּה אוֹמֵר כָּאֵן בְּגִדְלַת רַבֵּינוּ שֶׁכָּל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁהִרְבָּה הַמְשִׁיךְ וּבָאוֹת לְשׁוּבוּ בָּנִים זֶה כְּאֵלָה נְשָׁמוֹת גְּדוֹלוֹת שְׂאֲפִילוֹ אִם תִּבּוֹא עֲכָשִׁיו הַנְּשָׁמָה הַכִּי גְדוֹלָה בְּעוֹלָם הֵם יִהְיוּ עוֹד יוֹתֵר גְּדוֹלוֹת מִי שְׂמִינִי בַּנְּשָׁמוֹת יוֹכֵל לְדַעַת אֶת הַהִבְדָּל בֵּין נִשְׁמָה

להתפלל שהילד תמיד ישאר נער

"אל הנער הזה התפללתי" (שמואל א' א, כז), אומר הזוהר: מה היא התפללה? שתמיד יהיה נער, שישאר תמיד בגיל 13, שלא יהיה "חכם", הילד מתחיל נהיה בגיל 13 – 14 נהיה כל פעם יותר "חכם" יותר "חכם" יותר "חכם", עד שהוא זורק את הפאות, זורק את הכל, מרב שהוא "חכם" – הוא כבר לא צריך פאות. אז מה היא אמרה "נער" – שאני רוצה שתמיד יהיה נער בגיל 13, שתמיד הוא ישאר נער.

זה אומר הזוהר חדש בדף יא, "אל הנער הזה התפללתי" (שמואל א' א, כז). אומר הזוהר: שהוא תמיד ישאר נער. שמואל הנביא הלך עם הפאות, לא הוריד אותם, אפלו שהוא נהיה יותר חכם ויותר חכם, הוא השאיר עם הפאות,

הוא תמים, הוא לא מבין למה, למה ומדוע.

כי ברגע שהולכים עם הפאות, אי אפשר ללכת ברחובות, אי אפשר לעשות עבודות, אי אפשר לחלל שבת. אתה הולך עם פאות ותסע באוטו בשבת? אי אפשר! אז אדם הולך עם הפאות – הפאות זה השמירה הכי טובה שבעולם! לא רוצים לדבר אתו... אז הוא הולך עם הפאות אז הוא נשאר קדש קדשים.

אז כל העבודה של האדם זה המעיל הקטן, ללכת עם המעיל קטן שעשתה לו אבא שלו, מה שאבא שלו מחנכת אותו, "שמע בני מוסר אבירך ואל תטש תורת אבך" (משלי א, ח), אז "שמע בני מוסר אבירך ואל תטש תורת אבך".

(שעור מתשפ"ג).

קדושת הבית

האשה – תמיד יותר מהאיש

אז אצלם זה בשר מבשרי כי האשה זה ש"ע רבוא וזה הש"ע רבוא אריות כי האריה זה חסד, האשה היא כלה חסדים, מבשלת, אופה מנקה, תמיד היא יותר מהאיש, היא קמה יותר מקדם, אם האיש קם בחמש, היא קמה בשלש, אבל אצל האיש יש רק ללמוד תורה כמו שכתוב בירושלמי ש[ן] - בא לטבריה והתחיל לקבור מתים אמרו לו האין קברים בקייסרין, זה קייסרין לא קיסריה שליד הים של הורדוס, זה קיסרי של הקיסר, זה ליד צפורי או בניאס. כי האיש בא רק ללמוד תורה אם הוא [לא] לומד תורה הוא סמרטוט, לכן כתוב בגמרא בבא בתרא קמ"א המבשרני שתלד אשתי נקבה וקבל מאתיים, כי הוא נסע לאומן לדאש השנה אז הוא אומר לשכן אם תגיד לי שאשתי ילדה בת תקבל מאתיים, אם בן מאה, כי תמיד האשה היא יותר מתקנת. (באר בשדה).

אצל האשה יש ש"ע ואצל האיש רק ק"ג שני שליש כי האשה מאירה מעתיקא, אם האשה לא מאירה זה החטא של האיש, כי האיש צריך להאיר לאשה ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה" (בראשית ב, כג) מי שלא מרגיש ככה זה כמו ערבים, כי אצלם בקוראן אין דבר כזה "עצם מעצמי" לא בקוראן ולא בברית המזיפת רק בתורה, אפילו שיש בקוראן הביאו לי עכשיו איזה קטע שמדבר על שמירת העינים לא להרהר באשה של משהו אחר למרות שאף אחד אצלם לא מקים את זה, כי הם כלם מעשרה קלפות טמאות, העמי ארצות באים מעשרה מאמרות, מעולם העשיה, והתלמידי חכמים מאצילות או יצירה, ואלו שעובדים מבריאה, אבל הם מעשרה קלפות טמאות אבל יהודים אפילו אם באים מבראשית כי בראשית זה גם מאמר.

חוצפה, בן אדם מבוגר
עומד באוטובוס ואף
אחד לא מפנה לו את
המקום, אז מה אם
אני רק בן 38.

יותר קל לרמות בנאדם מאשר,
לשכנע אותו שרימו אותו
אנשים לא מחפשים אמת
הם מחפשים נוחות. הם נצמדים
לאמונות שלהם, לא בגלל שהם
נכונות, אלא בגלל שהם
מסחידים להיות טועים.
השרשראות של הבורות דקות,
עד היום שאחיה מנסה
לשבור אותם

14 ערבים נעצרו לאחר
שניסו להשתלט על שכונה
ברמלה באמצעות סחיטה
אלימות ואיומים על בעלי
דירות יהודים.
הם הציתו מכוניות, השליכו
בקת"בים ועוד, ואיימו:
"נסלק אתכם מהשכונה
ונחזור ל-48"
איזה כיף שיש איתם דו
קיום 😊
ביום יום נותנים לכם שירות
בבית מרקחת ובסופר,
בלילה חולמים לזרוק
אתכם לים

ככה שישאר יותר זמן ברכבת
פונקטן לכוון תל אביב
יאלה אל יותר יקר.
למזל הביתה...

^^ מיקרוסופט פורצת דרך בתחום המחשוב הקוונטי:
חושפת את Majorana 1

המעבד החדש מספק מסלול ברור לפיתוח שבב יחיד
בגודל כף יד, המסוגל להכיל ולהתרחב למיליון קיוביטים
- סף קריטי שיאפשר למחשבים קוונטיים להציע
פתרונות משני מציאות, שלא ניתנים לביצוע על ידי כל
המחשבים הקיימים בעולם יחד.

55 שנים עם אותו הרכב

בתחילת 90 שקלים
תלמידי חכמים יחלקו בעבודת
מזון כשר לציפורים
בערש"ק מר בשלח מחצות היום ועד השקיעה

השוד

1800-000-352

החידושים

קדושת הגמרא

על ידי הגמרא תהיה הגאולה

שהתעבר בו והוא מקשר חלקו והאותיות והצירופים לסטרא אחרא חס ושלוש ועל ידי כל תאוה ועל ידי כל ההורר רע כל האותיות מתבלבלים והצירופים והדעת מתבלבל, מי שאין בו דעת אסור לרחם עליו מה זה אין בו דעת שהוא לא לומד גמרא אם הוא לא לומד אז אין בו שום דעת שום שכל או שהוא מתעצבן כל רגע הוא כועס על כולם אין לו רחמנות על אף אחד, "כַּעַס בְּחִיק קְסִילִים יִנָּח" (קהלת ז, ט). (שעור מתשפ"ג).

אז זה הרב'ה אומר (בתורה ק"ה) שלכן אדם צריך ללמוד הרבה גמרא שרק על ידי לימוד הגמרא תהיה הגאולה, אז רוצים רחמים גדולים שזה רחמים של גאולה הרב'ה אומר שאי אפשר להמשיך את הרחמים רק על ידי לימוד התורה, גדולת הבורא, שעל ידי לימוד התורה רואים את גדולת הבורא אבל אם הוא הולך אחרי שרירות ליבו ותאוותו אז כל פעם שהוא הולך אחרי התאוה זה לילית זה שד

